

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Warszawa, dnia 1 kwietnia 2009 r.

Nr 1

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO:

1	— nr 1 z dnia 7 stycznia 2009 r. w sprawie zakresów czynności członków kierownictwa Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego	2
2	— nr 2 z dnia 26 stycznia 2009 r. w sprawie likwidacji zakładu budżetowego Dom Pracy Twórczej w Ustroniu	5
3	— nr 3 z dnia 10 lutego 2009 r. w sprawie Regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego	6
4	— nr 4 z dnia 10 lutego 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komisji do Spraw Pożyczek i Kredytów Studenckich	21
5	— nr 6 z dnia 12 lutego 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zespołu do Spraw Kształcenia i Kwalifikowania Lektorów Języka Polskiego jako Obcego w Zagranicznych Ośrodkach Akademickich	22
6	— nr 7 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie powołania Zespołu Specjalistycznego do spraw oceny wniosku Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej dotyczącego powierzenia realizacji niektórych zadań bez ogłaszania konkursu	22
7	— nr 8 z dnia 27 lutego 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Zespołu do Spraw Prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego	23
8	— nr 9 z dnia 5 marca 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Państwowej Komisji Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego	24

KOMUNIKATY MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO:

9	— nr 22 z dnia 30 października 2008 r. w sprawie Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych	25
10	— nr 1 z dnia 27 lutego 2009 r. o przyznanych zwiększeniach dotacji ze środków finansowych na naukę na finansowanie podstawowej działalności statutowej	52
11	— nr 2 z dnia 11 marca 2009 r. o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę	57
12	— nr 3 z dnia 11 marca 2009 r. o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę na inwestycje budowlane	57
13	— nr 4 z dnia 11 marca 2009 r. o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę na kontynuowane inwestycje budowlane	63

OBWIESZCZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

14	— z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie wykazu jednostek, którym udzielono w 2008 r. dotacji podmiotowych w ustawowo określonym zakresie w części 38 „Szkolnictwo wyższe”	66

OGŁOSZENIE SĄDU REJONOWEGO W KRAKOWIE

15	— z dnia 14 stycznia 2009 r.	80

1

ZARZĄDZENIE Nr 1 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 7 stycznia 2009 r.

w sprawie zakresów czynności członków kierownictwa Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Na podstawie art. 37 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.) i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Sekretarz Stanu i Podsekretarze Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwanym dalej „Ministerstwem”, wykonują powierzone im czynności w ramach:

1) zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwanego dalej „Ministrem” — określonego w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596);

2) zadań Ministra wynikających w szczególności z:

a) ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 116, poz. 730),

b) ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.);

3) zadań ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ogólnych zadań ministrów — wynikających z innych aktów normatywnych.

2. Sekretarz Stanu i Podsekretarze Stanu w ramach powierzonych im zakresów czynności (zakresów działania):

1) sprawują koordynację i nadzór w odniesieniu do spraw objętych działalnością Ministerstwa, niezależnie od przynależności tych spraw do właściwości określonych komórek organizacyjnych Ministerstwa, współpracując ze sobą w zakresie spraw zbieżnych;

2) są upoważnieni do podejmowania rozstrzygnięć i decyzji w imieniu Ministra, w tym decyzji administracyjnych, z wyjątkiem rozstrzygnięć i decyzji w sprawach strategicznych oraz rozstrzygnięć i decyzji zastrzeżonych dla Ministra w odrębnych przepisach;

3) współpracują z Sejmem Rzeczypospolitej Polskiej i Senatem Rzeczypospolitej Polskiej oraz z ich organami;

4) reprezentują Ministra wobec innych organów i instytucji państwowych oraz organizacji, stowarzyszeń i innych podmiotów;

5) są upoważnieni do reprezentowania Ministra w postępowaniu sądowym i mogą udzielać dalszych pełnomocnictw do reprezentowania Ministra w postępowaniu sądowym;

6) uczestniczą i współdziałają w:

a) projektowaniu rozwiązań systemowych, w tym prawnych, oraz w realizacji zadań wynikających z przyjętych rozwiązań, aktów normatywnych i innych dokumentów,

b) planowaniu i realizacji budżetu państwa, odpowiednio w części 28 — Nauka i w części 38 — Szkolnictwo wyższe;

7) uczestniczą we współpracy z zagranicą, w tym w ramach Unii Europejskiej.

3. Przepisy ust. 2 nie naruszają właściwości Dyrektora Generalnego Ministerstwa w sprawach określonych w szczególności w art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217, z późn. zm.).

§ 2

1. Do zakresu czynności Sekretarza Stanu **Marii Elżbiety Orłowskiej** należą w szczególności sprawy:

1) współtworzenia polityki rozwoju i innowacyjności, w celu zapewnienia spójności działań na linii szkolnictwo wyższe — badania — innowacje;

2) koordynacji zadań związanych z wykorzystaniem funduszy strukturalnych;

3) związane z udziałem w pracach stałego Komitetu Rady Ministrów;

4) związane z udziałem w pracach Komitetu Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności;

5) informatyzacji nauki i szkolnictwa wyższego;

6) działalności parków technologicznych, centrów zaawansowanych technologii, centrów doskonałości, polskich platform technologicznych, parków technologicznych, inkubatorów przedsiębiorczości, sieci regionalnych centrów innowacji i transferu technologii oraz innych instytucji pośredniczących i wspierających działania proinnowacyjne;

7) organizacji i przekształceń jednostek naukowych, w tym jednostek badawczo-rozwojowych;

8) zadań finansowanych z Funduszu Nauki i Technologii Polskiej;

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — nauka i szkolnictwo wyższe na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

- 9) zawierania i wykonywania umów offsetowych w zakresie właściwości Ministra;
 - 10) zadań obronnych w nauce i szkolnictwie wyższym;
 - 11) współpracy z Radą Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych oraz związków zawodowych instytucji nauki;
 - 12) koordynowania działań Ministerstwa związanych z tworzeniem Warszawskiego Parku Technologicznego, promocją udziału polskich podmiotów we Wspólnotach Wiedzy i Innowacji, promocją Polski jako siedziby instytucji działających w sferze nauki na poziomie europejskim.
2. Sekretarz Stanu **Maria Elżbieta Orłowska** wyznacza zadania i nadzoruje ich realizację w sprawach objętych zakresem działania:
- 1) Departamentu Wdrożeń i Innowacji;
 - 2) Departamentu Systemów Informatycznych.
3. Sekretarz Stanu **Maria Elżbieta Orłowska** wykonuje zadania wynikające z nadzoru Ministra nad:
- 1) Narodowym Centrum Badań i Rozwoju;
 - 2) jednostką badawczo-rozwojową pod nazwą Ośrodek Przetwarzania Informacji;
 - 3) jednostką badawczo-rozwojową pod nazwą Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa.

§ 3

1. Do zakresu czynności Podsekretarza Stanu **Grażyny Praweńskiej-Skrzypek** należą w szczególności sprawy:
- 1) koordynacji współpracy z Sejmem Rzeczypospolitej Polskiej i Senatem Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich organami;
 - 2) koordynacji zadań związanych z działem administracji rządowej szkolnictwo wyższe;
 - 3) projektowania strategii rozwoju szkolnictwa wyższego;
 - 4) organizacji uczelni publicznych i niepublicznych;
 - 5) organizacji i toku studiów, w tym studiów podyplomowych;
 - 6) praw i obowiązków studentów i doktorantów;
 - 7) współpracy z samorządami studenckimi szkół wyższych i uczelnianymi organizacjami studenckimi;
 - 8) kształcenia obronnego studentów;
 - 9) kształcenia obcokrajowców w Rzeczypospolitej Polskiej oraz promocji szkolnictwa wyższego za granicą;
 - 10) pragmatyki zawodowej nauczycieli akademickich oraz nagród dla nauczycieli akademickich za wybitne osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne;

- 11) nadawanie stopni naukowych i tytułu naukowego oraz współpracy z Centralną Komisją do spraw Stopni i Tytułów;
 - 12) koordynacji wdrażania Procesu Bolońskiego oraz spraw Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego;
 - 13) współpracy z Radą Główną Szkolnictwa Wyższego, Państwową Komisją Akredytacyjną, konferencjami rektorów, Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i Krajową Reprezentacją Doktorantów;
 - 14) współpracy z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji.
2. Podsekretarz Stanu **Grażyna Praweńska-Skrzypek** wyznacza zadania i nadzoruje ich realizację w sprawach objętych zakresem działania Departamentu Nadzoru i Organizacji Szkolnictwa Wyższego.
3. Podsekretarz Stanu **Grażyna Praweńska-Skrzypek** wykonuje zadania wynikające z nadzoru Ministra nad publicznymi i niepublicznymi uczelniami, nadzorowanymi przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

§ 4

1. Do zakresu czynności Podsekretarza Stanu **Jerzego Duszyńskiego** należą w szczególności sprawy:
- 1) koordynacji zadań wynikających ze współpracy z zagranicą związanych z realizacją umów międzynarodowych oraz współpracy na szczeblu rządowym;
 - 2) realizacji programów i zadań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej;
 - 3) związane z udziałem w pracach Komitetu Europejskiego Rady Ministrów oraz parlamentarnych Komisji do spraw Unii Europejskiej;
 - 4) projektowania założeń polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa z uwzględnieniem zadań wynikających ze Strategii Lizbońskiej;
 - 5) opracowywania krajowego programu ramowego określającego priorytetowe kierunki badań naukowych lub prac rozwojowych;
 - 6) rozpatrywania wniosków o finansowanie zadań ze środków na naukę, w szczególności rozpatrywania wniosków o finansowanie działalności statutowej, inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych, projektów badawczych, projektów celowych, współpracy naukowej z zagranicą, działalności wspomagającej badania, programów lub przedsięwzięć określanych przez Ministra, w tym stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców oraz merytorycznej oceny realizacji tych zadań;
 - 7) realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658), w tym udziału w projektowaniu i realizacji strategii i programów operacyjnych;

- 8) monitorowania pomocy publicznej udzielanej ze środków finansowych na naukę;
- 9) problematyki foresightu;
- 10) doświadczeń na zwierzętach;
- 11) informacji naukowej i statystyki naukowej;
- 12) współpracy z Polską Akademią Nauk;
- 13) współpracy z Radą Nauki i jej organami.

2. Podsekretarz Stanu **Jerzy Duszyński** wyznacza zadania i nadzoruje ich realizację w sprawach objętych zakresem działania:

- 1) Departamentu Instrumentów Polityki Naukowej;
- 2) Departamentu Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej.

§ 5

1. Do zakresu czynności Podsekretarza Stanu **Witolda Jurka** należą w szczególności sprawy:

- 1) projektowania założeń polityki w zakresie infrastruktury i inwestycji publicznych szkół wyższych;
- 2) programów i inwestycji wieloletnich w zakresie szkolnictwa wyższego;
- 3) planowania i wykonywania budżetu szkolnictwa wyższego;
- 4) rozpatrywania wniosków o finansowanie badań własnych szkół wyższych i inwestycji do realizacji w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych, Programów Operacyjnych Rozwój Województw Polski Wschodniej oraz Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko;
- 5) dofinansowania przedsięwzięć realizowanych przez organizacje pozarządowe na rzecz środowiska akademickiego;
- 6) kredytów dla studentów i doktorantów;
- 7) pomocy materialnej dla studentów, w tym stypendiów naukowych i za wyniki w nauce oraz stypendiów Ministra za osiągnięcia w nauce i za wybitne osiągnięcia sportowe;
- 8) dotacji do podręczników akademickich;
- 9) wynagrodzeń pracowników uczelni;
- 10) współpracy ze związkami zawodowymi instytucji szkolnictwa wyższego;
- 11) określania polityki wzajemnego uznawania wykształcenia oraz koordynacji uznawania kwalifikacji zawodowych;
- 12) stypendiów dla osób pochodzenia polskiego i obcokrajowców;
- 13) współpracy międzynarodowej, programowej, realizacji inicjatyw i umów międzynarodowych w zakresie szkolnictwa wyższego;
- 14) dialogu społecznego — na zasadach określonych w przepisach o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych.

2. Podsekretarz Stanu **Witold Jurek** wyznacza zadania i nadzoruje ich realizację w sprawach objętych zakresem działania:

- 1) Departamentu Finansowania Szkół Wyższych;
- 2) Departamentu Obsługi Programów Międzynarodowych i Uznawalności Wykształcenia.

§ 6

1. Do zakresu czynności Dyrektora Generalnego **Mirosławy Boryczki** należą sprawy należące do właściwości dyrektora generalnego urzędu określone w szczególności w art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.).

2. Dyrektor Generalny **Mirosława Boryczka**:

- 1) sprawuje bezpośredni nadzór nad komórkami organizacyjnymi Ministerstwa w zakresie prawidłowego wykonywania zadań określonych przez Ministra;
- 2) wyznacza zadania i nadzoruje ich realizację w sprawach objętych zakresem działania:
 - a) Departamentu Budżetu i Finansów;
 - b) Biura Dyrektora Generalnego;
 - c) Biura Ochrony, z wyłączeniem nadzoru nad Pełnomocnikiem do spraw ochrony informacji niejawnych.

3. Dyrektor Generalny **Mirosława Boryczka** wykonuje zadania wynikające z nadzoru Ministra nad:

- 1) Osiedlem Mieszkaniowym „Przyjaźń” w Warszawie;
- 2) Domem Pracy Twórczej w Ustroniu.

§ 7

Minister sprawuje nadzór nad działalnością:

- 1) Departamentu Strategii;
- 2) Departamentu Kontroli i Nadzoru;
- 3) Departamentu Legislacyjno-Prawnego;
- 4) Biura Ministra;
- 5) Pełnomocnika do spraw ochrony informacji niejawnych.

§ 8

Ministra w czasie jego nieobecności, w zakresie zadań określonych w § 1 ust. 1, z zastrzeżeniem odrębnych przepisów, zastępuje Sekretarz Stanu lub wyznaczony przez Ministra Podsekretarz Stanu, jeżeli Sekretarz Stanu jest również nieobecny.

§ 9

Traci moc zarządzenie nr 67/2008 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie zakresu czynności członków kierownictwa Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. Urz. MNiSzW Nr 5, poz. 96).

§ 10

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

2

ZARZĄDZENIE NR 2 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 26 stycznia 2009 r.

w sprawie likwidacji zakładu budżetowego Dom Pracy Twórczej w Ustroniu

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Z dniem 30 kwietnia 2009 r. likwiduje się zakład budżetowy o nazwie Dom Pracy Twórczej w Ustroniu, z siedzibą w Ustroniu, 63-645 Łęka Opatowska, zwany dalej „Zakładem”.
2. Termin otwarcia likwidacji Zakładu wyznacza się na dzień 26 stycznia 2009 r.

§ 2

1. Do dnia zakończenia likwidacji Zakład prowadzi dotychczasową działalność.
2. W okresie likwidacji Zakład działa pod nazwą „Dom Pracy Twórczej w Ustroniu” z dodaniem oznaczenia „w likwidacji”.

§ 3

Należności oraz zobowiązania likwidowanego Zakładu przejmuje Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwane dalej „Ministerstwem”. Przekazanie następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

§ 4

1. Czynności likwidacyjne wykonuje Likwidator.
2. Likwidatora powołuje i odwołuje Dyrektor Generalny Ministerstwa.

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działami administracji rządowej — nauka i szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

²⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1370).

3. W przypadku odwołania Likwidatora przed terminem określonym w § 1 ust. 1, jest on zobowiązany do złożenia sprawozdania z czynności dokonanych w okresie powołania.

4. Nadzór nad wykonywaniem czynności likwidacyjnych przez Likwidatora sprawuje Dyrektor Generalny Ministerstwa.

§ 5

Likwidator jest obowiązany do przedłożenia Dyrektorowi Generalnemu Ministerstwa harmonogramu czynności likwidacyjnych w ciągu 14 dni od dnia powołania.

§ 6

Likwidator jest obowiązany do podejmowania wszelkich niezbędnych czynności dla przeprowadzenia likwidacji Zakładu, a w szczególności do:

- 1) otwarcia ksiąg rachunkowych i sporządzenia bilansu na dzień rozpoczęcia likwidacji, zgodnie z przepisami o rachunkowości;
- 2) zbadania prawidłowej wyceny aktywów i pasywów oraz oszacowanego wyniku finansowego, ustalonego w przeddzień postawienia Zakładu w stan likwidacji;
- 3) przeprowadzenia inwentaryzacji mienia Zakładu;
- 4) zawiadomienia banku prowadzącego obsługę rachunku bankowego Zakładu oraz właściwych podmiotów o rozpoczęciu likwidacji Zakładu;
- 5) niezwłocznego zawiadomienia kontrahentów Zakładu o rozpoczęciu jego likwidacji;
- 6) sporządzenia wykazu umów cywilnoprawnych, których stroną jest Zakład na dzień rozpoczęcia likwidacji;
- 7) ściągnięcia należności i wykonania zobowiązań Zakładu wymagalnych do dnia zakończenia likwidacji oraz zapewnienia ze środków pozostałych na rachunku bankowym Zakładu odpowiednich kwot na pokrycie zobowiązań niewymagalnych lub spornych;

- 8) rozwiązania umów cywilnoprawnych, których stroną jest Zakład i dokonania ostatecznego rozliczenia zobowiązań, należności lub uprawnień wynikających z tych umów albo dokonania ich cesji na rzecz Ministerstwa;
- 9) sporządzenia wykazów spraw dotyczących działalności Zakładu, a w zakresie:
- a) spraw niezakończonych — przekazania tych spraw wraz z dokumentacją właściwym komórkom organizacyjnym Ministerstwa do dnia zakończenia likwidacji,
 - b) spraw zakończonych — dokonania archiwizacji dokumentów Zakładu i przekazanie dokumentów do archiwum Ministerstwa albo do właściwego archiwum państwowego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 16 września 2002 r. w sprawie postępowania z dokumentacją, zasad jej klasyfikowania i kwalifikowania oraz zasad i trybu przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1375);
- 10) dokonania odpowiednich czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników Zakładu;
- 11) sporządzenia sprawozdania finansowego, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 115, poz. 781, z 2007 r. Nr 14, poz. 88 oraz z 2008 r. Nr 16, poz. 100);
- 12) dokonania zamknięcia ksiąg rachunkowych i sporządzenia bilansu na dzień zakończenia likwidacji w terminie nie później niż trzy miesiące po dniu zakończenia likwidacji, zgodnie z przepisami o rachunkowości;
- 13) dokonania niezbędnych czynności urzędowych związanych z zakończeniem działalności Zakładu, w szczególności związanych z wykreśleniem Zakładu z:
- a) Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej — REGON,
 - b) ewidencji i identyfikacji podatników i płatników — NIP,
 - c) rejestru płatników składek z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 14) zamknięcia rachunków bankowych Zakładu do dnia likwidacji.

§ 7

W terminie 30 dni od zakończenia likwidacji Likwidator przedłoży Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego, za pośrednictwem Dyrektora Generalnego Ministerstwa, sprawozdanie z przeprowadzonej likwidacji.

§ 8

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

3

ZARZĄDZENIE Nr 3 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 10 lutego 2009 r.

w sprawie Regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Na podstawie art. 39 ust. 6 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2401 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600) zarządza się, co następuje:

§ 1

Ustala się Regulamin organizacyjny Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 lutego 2009 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działami administracji rządowej — nauka i szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

Załącznik do zarządzenia nr 3 Ministra Nauki
i Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 lutego 2009 r.
(poz. 3)

REGULAMIN ORGANIZACYJNY MINISTERSTWA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, utworzone na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 2006 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 76, poz. 533), zapewnia obsługę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, kierującego działaniami administracji rządowej:

- 1) nauka — na zasadach określonych w szczególności w ustawie z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049);
- 2) szkolnictwo wyższe — na zasadach określonych w szczególności w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416).

§ 2

Ilekcroć w przepisach Regulaminu jest mowa o:

- 1) Ministrze — należy przez to rozumieć Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 2) Ministerstwie — należy przez to rozumieć Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 3) Członku Kierownictwa Ministerstwa — należy przez to rozumieć Ministra, Sekretarza Stanu i Podsekretarza Stanu w Ministerstwie, Dyrektora Generalnego Ministerstwa oraz Szefa Gabinetu Politycznego Ministra;
- 4) Dyrektora Generalnym — należy przez to rozumieć Dyrektora Generalnego Ministerstwa;
- 5) dyrektora departamentu — należy przez to rozumieć dyrektora departamentu, biura, Pełnomocnika do Spraw Informacji Niejawnych oraz naczelnika Wydziału Administracyjno-Technicznego Biura Dyrektora Generalnego;
- 6) zastępcy dyrektora departamentu — należy rozumieć przez to zastępcę dyrektora departamentu;
- 7) naczelniku — należy przez to rozumieć naczelnika wydziału;
- 8) koordynatorze — należy przez to rozumieć osobę koordynującą pracę zespołu;
- 9) departamencie — należy przez to rozumieć departament lub biuro.

§ 3

1. Ministerstwo działa pod bezpośrednim kierownictwem Ministra, zgodnie z jego zarządzeniami, decyzjami, wytycznymi i poleceniami.
2. Minister kieruje Ministerstwem przy pomocy Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu, Szefa Gabinetu Politycznego Ministra, Dyrektora Generalnego oraz dyrektorów departamentów.
3. Departamenty realizują ustalone dla nich zadania zgodnie z kierunkami określonymi przez Ministra, Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu oraz Dyrektora Generalnego.

§ 4

Sekretarz Stanu, Podsekretarze Stanu oraz Szef Gabinetu Politycznego Ministra są odpowiedzialni za realizację zadań powierzonych przez Ministra i wykonują je we współdziałaniu z Dyrektorem Generalnym oraz przy pomocy dyrektorów departamentów.

§ 5

1. Członkowie Kierownictwa Ministerstwa stanowią Kolegium Ministerstwa.
2. Minister zwołuje narady Kolegium Ministerstwa, określając ich termin i tematykę.
3. W naradach Kolegium Ministerstwa mogą brać udział inne osoby zaproszone przez Ministra.
4. Z narady Kolegium Ministerstwa sporządza się protokół ustaleń, który zatwierdza Minister.

§ 6

1. Do decyzji Ministra jest zastrzeżone w szczególności:
 - 1) zatwierdzanie materiałów i opracowań przeznaczonych dla Sejmu i Senatu RP oraz naczelnych i centralnych organów administracji rządowej;
 - 2) udzielanie odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie, wnioski, skargi i interwencje posłów i senatorów oraz dezyderaty i opinie komisji sejmowych;
 - 3) aprobowanie projektów aktów normatywnych wnoszonych do Prezesa Rady Ministrów i pod obrady Rady Ministrów;
 - 4) wydawanie aktów normatywnych i innych dokumentów podlegających ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
 - 5) tworzenie, łączenie, podział i likwidacja jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra;

- 6) powoływanie i odwoływanie kierowników jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra;
 - 7) zatwierdzanie wniosków urlopowych oraz podróży służbowych Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu, Szefa Gabinetu Politycznego Ministra, Dyrektora Generalnego, a także delegacji służbowych pracowników Gabinetu Politycznego Ministra;
 - 8) wyrażanie zgody na zagraniczne podróże służbowe pracowników Ministerstwa, innych niż wymienieni w pkt 7;
 - 9) zatrudnianie osób w Gabinetzie Politycznym Ministra;
 - 10) występowanie o nadanie odznaczeń państwowych oraz nadawanie honorowych odznak Ministerstwa.
2. Do podpisu Ministra zastrzega się:
- 1) pisma kierowane do: Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałków i Wicemarszałków Sejmu i Senatu RP, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa i Wiceprezesów Rady Ministrów, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, Przewodniczącego Trybunału Stanu, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, ministrów i kierowników centralnych urzędów administracji rządowej oraz posłów i senatorów, Prezesa Polskiej Akademii Nauk i Prezesa Polskiej Akademii Umiejętności, osób kierujących centralnymi organami organizacji politycznych i związków zawodowych, zwierzchników kościołów i związków wyznaniowych, ministrów rządów innych państw;
 - 2) akty mianowania, powołania i inne dotyczące nawiązania lub rozwiązania stosunku pracy na stanowiskach w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Ministra, ustawowo zastrzeżonych do właściwości Ministra;
 - 3) pisma ustalające wysokość składników wynagrodzenia kierowników jednostek podległych i nadzorowanych przez Ministra;
 - 4) umowy międzynarodowe, międzyrządowe, międzyresortowe i umowy o współdziałaniu Ministerstwa ze stowarzyszeniami i innymi organizacjami, w tym międzynarodowymi;
 - 5) inne dokumenty ustawowo zastrzeżone do podpisu Ministra lub każdorazowo określone przez Ministra.
3. Zasady i tryb postępowania z dokumentami w Ministerstwie reguluje, wydana przez Ministra, instrukcja kancelaryjna i rzeczowy wykaz akt, zarządzenie w sprawie określenia szczególnych zasad organizacji Kancelarii Tajnej, stosowania środków ochrony fizycznej i obiegu informacji niejawnych w Ministerstwie oraz inne przepisy szczególne.
4. Sekretarz Stanu i Podsekretarze Stanu mogą podpisywać — z upoważnienia Ministra — pisma i dokumenty, o których mowa w ust. 2, w sprawach określonych przez Ministra, zgodnie z zakresami czynności Członków Kierownictwa Ministerstwa.
5. Pisma i dokumenty przedkładane do podpisu Ministra wymagają akceptacji właściwych Członków Kierownictwa Ministerstwa oraz parafowania przez dyrektorów departamentów biorących udział w ich opracowywaniu.
 6. Dokumenty przedstawiane do podpisu Sekretarza Stanu i Podsekretarza Stanu parafuje dyrektor właściwego departamentu lub upoważniony pracownik.
 7. W czasie nieobecności Ministra pisma i dokumenty, o których mowa w ust. 2, podpisuje — w zastępstwie Ministra — zastępujący go Sekretarz Stanu lub upoważniony Podsekretarz Stanu z tym, że do podpisywania aktów normatywnych przez Podsekretarza Stanu wymagane jest odrębne upoważnienie.
 8. Minister, na wniosek Członka Kierownictwa Ministerstwa lub dyrektora departamentu, może udzielić pełnomocnictw osobom prawnym lub osobom fizycznym do dokonywania określonych czynności cywilnoprawnych lub faktycznych w zakresie właściwości Ministra.
 9. Projekty pism i dokumentów informujących o rozstrzygnięciach prawnych albo finansowych wymagają uzgodnienia odpowiednio z Departamentem Legislacyjno-Prawnym, Departamentem Budżetu i Finansów lub Biurem Dyrektora Generalnego.
- § 7
1. Ministra w czasie jego nieobecności zastępuje Sekretarz Stanu lub wyznaczony przez Ministra Podsekretarz Stanu, z zastrzeżeniem § 6 ust 7.
 2. Minister może upoważnić dyrektorów departamentów i innych pracowników Ministerstwa do podejmowania w określonych sprawach decyzji w swoim imieniu, w tym do podpisywania decyzji administracyjnych, a także powierzyć im nadzór nad realizacją niektórych zadań.
 3. W celu realizacji zadań Minister może powoływać:
 - 1) pełnomocników do określonych spraw;
 - 2) zespoły zadaniowe ustalając ich obowiązki i uprawnienia oraz wskazując, w uzgodnieniu z Dyrektorem Generalnym, departament sprawujący obsługę prac odpowiednio pełnomocnika lub zespołu zadaniowego.
- § 8
1. Dyrektor Generalny zapewnia funkcjonowanie Ministerstwa, warunki jego działania oraz prawidłowe wykonywanie zadań przez departamenty. Dyrektor Generalny realizuje swoje zadania na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.).
 2. Zadania, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny realizuje z uwzględnieniem wniosków i ocen wyrażanych przez Ministra, Sekretarza Stanu i Podsekretarza Stanu.

3. Dyrektor Generalny wydaje akty wewnętrzne w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.
 4. Dyrektor Generalny ustala liczbę stanowisk pracy, w tym stanowisk kierowniczych (dyrektor, zastępca dyrektora, naczelnik) dla każdego departamentu.
 5. Dyrektor Generalny zatwierdza:
 - 1) wnioski urlopowe dyrektorów departamentów i zastępców dyrektorów departamentów;
 - 2) wnioski wyjazdowe na zagraniczne podróże służbowe pracowników Ministerstwa.
 6. Dyrektor Generalny może upoważnić dyrektora departamentu lub innego pracownika Ministerstwa do wykonywania w jego imieniu określonych czynności.
 7. Dokumenty przedstawiane do podpisu Dyrektora Generalnego parafuje dyrektor właściwego departamentu lub upoważniony pracownik.
2. W skład wydziału wchodzi co najmniej 5 osób. Wydziałem kieruje naczelnik albo pracownik wyznaczony przez dyrektora departamentu.
 3. Dyrektor Generalny może określić skład wydziału inny niż wymieniony w ust. 2.
 4. Pracę zespołu może koordynować osoba, której powierzono koordynowanie zespołem.
 5. Pracownik zatrudniony na samodzielnym stanowisku pracy podlega bezpośrednio dyrektorowi departamentu lub wskazanemu przez niego zastępcy dyrektora departamentu.
 6. Organizację oraz szczegółowy zakres działania departamentu określa jego regulamin wewnętrzny.
 7. Regulamin wewnętrzny departamentu określa w szczególności:
 - 1) strukturę organizacyjną departamentu i jego schemat organizacyjny;
 - 2) organizację zarządzania departamentem;
 - 3) zakresy upoważnień udzielonych dyrektorowi departamentu, zastępcy (zastępcom) dyrektora i innym pracownikom do załatwiania spraw i podpisywania pism;
 - 4) szczegółowy zakres zadań departamentu wynikający z Regulaminu oraz szczegółowe zakresy zadań dla wydziałów, zespołów lub samodzielných stanowisk pracy.
 8. Regulamin wewnętrzny departamentu zatwierdza Dyrektor Generalny w drodze zarządzenia.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna Ministerstwa

§ 9

1. W skład Ministerstwa wchodzi Gabinet Polityczny Ministra (GPM) oraz następujące departamenty:
 - 1) Departament Budżetu i Finansów (DBF);
 - 2) Departament Finansowania Szkół Wyższych (DFS);
 - 3) Departament Instrumentów Polityki Naukowej (DPN);
 - 4) Departament Kontroli i Nadzoru (DKN);
 - 5) Departament Legislacyjno-Prawny (DP);
 - 6) Departament Nadzoru i Organizacji Szkolnictwa Wyższego (DNS);
 - 7) Departament Obsługi Programów Międzynarodowych i Uznawalności Wykształcenia (DPU);
 - 8) Departament Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej (DSM);
 - 9) Departament Strategii (DS);
 - 10) Departament Systemów Informatycznych (DIN);
 - 11) Departament Wdrożeń i Innowacji (DWI);
 - 12) Biuro Dyrektora Generalnego (BDG);
 - 13) Biuro Ministra (BM);
 - 14) Biuro Ochrony (BO).
2. Organizacja pracy i zadania Gabinetu Politycznego Ministra są określane w odrębnym trybie przez Ministra.

§ 10

1. W skład departamentów mogą wchodzić wydziały, zespoły lub samodzielne stanowiska pracy.

§ 11

1. Departamentem kieruje dyrektor przy pomocy zastępcy (zastępców) dyrektora departamentu, naczelników wydziałów oraz koordynatorów.
2. Jeżeli w departamencie jest więcej niż jeden zastępca dyrektora departamentu, stałym zastępcą dyrektora jest zastępca wskazany w regulaminie wewnętrznym departamentu.
3. W razie nieobecności dyrektora departamentu i zastępcy (zastępców) dyrektora, a także w razie nieobecności dyrektora departamentu, w którym nie ma stanowiska zastępcy dyrektora lub stanowisko to nie jest obsadzone, departamentem kieruje, za zgodą Dyrektora Generalnego, pracownik wyznaczony przez dyrektora departamentu.

Rozdział 3

Zadania kadry kierowniczej i pracowników departamentu

§ 12

Dyrektor departamentu jest odpowiedzialny za:

- 1) prawidłową, efektywną i terminową realizację zadań departamentu określonych w Regulaminie oraz zleconych przez Ministra, Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu lub Dyrektora Generalnego;

- 2) zgodność działania departamentu z kierunkami określonymi przez Ministra, Sekretarza Stanu, Podsekretarzy Stanu i Dyrektora Generalnego oraz obowiązującym prawem i regulacjami wewnętrznymi;
 - 3) właściwą organizację pracy departamentu i wykorzystanie czasu pracy przez podległych pracowników;
 - 4) ochronę danych osobowych oraz ochronę informacji niejawnych w departamencie;
 - 5) zapewnienie dbałości o interes Skarbu Państwa w zakresie dochodów i wydatków oraz ścisłą współpracę w tym zakresie ze służbami finansowymi Ministerstwa;
 - 6) zapewnienie właściwej organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w departamencie.
2. Dyrektor departamentu może posiadać inne uprawnienia, poza wymienionymi w ust. 1, przyznane na podstawie odrębnego upoważnienia przez Ministra lub Dyrektora Generalnego.
 3. Dyrektor departamentu, stosownie do zakresu działania kierowanego departamentu, przygotowuje projekty decyzji i podpisuje pisma nie zastrzeżone do kompetencji innych osób, w szczególności:
 - 1) podpisuje pisma i materiały kierowane do nadzorującego zadania departamentu Członka Kierownictwa Ministerstwa oraz parafuje pisma i materiały kierowane do podpisu Członków Kierownictwa Ministerstwa;
 - 2) podpisuje pisma do równorzędnych stanowisk osób w urzędach administracji rządowej;
 - 3) podpisuje wnioski w sprawach personalnych pracowników departamentu;
 - 4) zawiera umowy na podstawie upoważnień udzielonych przez Ministra, Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu lub Dyrektora Generalnego;
 - 5) podejmuje decyzje i podpisuje pisma w sprawach określonych przez Ministra w odrębnych upoważnieniach;
 - 6) występuje do innych urzędów, instytucji i jednostek organizacyjnych, a także do ekspertów o dostarczanie materiałów, danych, informacji i opinii niezbędnych do wykonywania zadań departamentu.
 4. Dyrektor departamentu może upoważnić pracowników departamentu do podejmowania decyzji i podpisywania pism w swoim imieniu.

§ 13

1. Dyrektor departamentu:

- 1) nadzoruje pracę i zapewnia właściwe wykonywanie zadań departamentu;
- 2) reprezentuje departament wobec innych departamentów Ministerstwa oraz w kontaktach na zewnątrz;
- 3) udziela organom i instytucjom wyjaśnień i opinii w sprawach prowadzonych przez departament, a nie zastrzeżonych dla Ministra i pozostałych Członków Kierownictwa Ministerstwa;
- 4) reprezentuje Ministerstwo w sprawach wynikających z zakresu działania i zadań departamentu, a nie zastrzeżonych dla Ministra i pozostałych Członków Kierownictwa Ministerstwa;
- 5) bierze udział w realizacji obowiązków wynikających z przepisów o dostępie do informacji publicznej, a w szczególności przygotowuje informacje przeznaczone do zamieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej Ministerstwa;
- 6) wnioskuje w sprawach przyjmowania do pracy, przenoszenia, zwalniania, ustalania wysokości wynagrodzenia, awansowania, nagradzania i odznaczania oraz karania pracowników departamentu;
- 7) podejmuje działania na rzecz podnoszenia i doskonalenia kwalifikacji zawodowych pracowników departamentu;
- 8) ustala opisy stanowisk pracy;
- 9) dokonuje oceny pracowników departamentu;
- 10) zatwierdza wnioski urlopowe i wyraża zgodę na krajowe podróże służbowe pracowników departamentu;
- 11) zapewnia przestrzeganie przez podległych pracowników Kodeksu Etyki Służby Cywilnej;
- 12) realizuje zadania z zakresu bezpieczeństwa państwa oraz obronności i reagowania kryzysowego;
- 13) nadzoruje przestrzeganie dyscypliny pracy w departamencie.

§ 14

Zastępca dyrektora departamentu:

- 1) nadzoruje pracę i zapewnia terminowe i właściwe wykonanie zadań podległych mu wydziałów, zespołów lub samodzielnych stanowisk pracy;
- 2) podejmuje decyzje z zakresu działania podległych mu wydziałów, zespołów lub samodzielnych stanowisk pracy oraz podpisuje pisma i notatki informacyjne w tym zakresie — z wyłączeniem spraw zastrzeżonych dla dyrektora departamentu;
- 3) podejmuje decyzje i podpisuje pisma w sprawach wynikających z udzielonych mu odrębnych upoważnień;
- 4) parafuje pisma kierowane do podpisu dyrektora departamentu;
- 5) wykonuje inne zadania zlecone przez dyrektora departamentu;
- 6) zastępuje dyrektora departamentu podczas jego nieobecności.

§ 15

Naczelnik lub koordynator działu zgodnie z powierzonym zakresem zadań, w szczególności:

- 1) odpowiada za prawidłowe, efektywne i terminowe wykonanie zadań podległego wydziału lub zespołu;

- 2) podejmuje decyzje oraz podpisuje pisma w sprawach należących do zakresu zadań podległego wydziału lub zespołu, a nie zastrzeżonych dla dyrektora i zastępcy dyrektora departamentu;
- 3) parafuje pisma kierowane do podpisu bezpośredniego przełożonego;
- 4) wydaje podległym pracownikom dyspozycje i wytyczne niezbędne do wykonywania zadań;
- 5) reprezentuje wydział lub zespół w zakresie określonym przez przełożonych;
- 6) zapewnia wymianę informacji z pozostałymi wydziałami, zespołami lub samodzielnymi stanowiskami pracy;
- 7) przedstawia bezpośrednio przełożonemu opinie i wnioski w sprawach przyjmowania do pracy, przenoszenia, zwalniania, awansowania, nagradzania i odznaczania oraz karania podległych pracowników;
- 8) opiniuje wnioski urlopowe podległych pracowników;
- 9) wykonuje inne zadania zlecone przez przełożonych.

§ 16

1. Do obowiązków pracowników należy w szczególności:
 - 1) rzetelne, sprawne i terminowe wykonywanie zadań określonych dla danego stanowiska pracy, zgodnie z wymogami wiedzy fachowej i przepisami prawa;
 - 2) znajomość aktów normatywnych i innych przepisów niezbędnych dla prawidłowego wykonywania zadań;
 - 3) referowanie spraw przełożonym, zgodnie ze stanem faktycznym oraz posiadaną wiedzą;
 - 4) przestrzeganie przepisów z zakresu ochrony informacji niejawnych oraz ochrony danych osobowych;
 - 5) wykonywanie innych zadań zleconych przez przełożonych.
2. Pracownicy przygotowujący projekty dokumentów parafują je z lewej strony pod tekstem.

Rozdział 4

Podstawowe zadania departamentów

§ 17

1. Do podstawowych zadań departamentów należy – w zakresie ich działania – realizacja zadań Ministerstwa, a w szczególności:
 - 1) inicjowanie i opracowywanie założeń i projektów aktów normatywnych, założeń i projektów polityki, programów, planów i innych dokumentów, przeprowadzanie uzgodnień wewnętrznych i zewnętrznych tych projektów, notyfikacja Komisji Europejskiej projektów aktów prawnych będących programami pomocowymi;

- 2) przygotowywanie analiz, opinii, informacji, wniosków i innych materiałów;
- 3) opiniowanie projektów aktów normatywnych, w tym projektów aktów prawa europejskiego i innych dokumentów;
- 4) współpraca z organami opiniodawczymi i doradczymi działającymi przy Ministrze;
- 5) współdziałanie z innymi urzędami administracji rządowej, organami samorządu terytorialnego, związkami zawodowymi, stowarzyszeniami i innymi podmiotami;
- 6) realizowanie zadań wynikających z aktów normatywnych, programów rządowych i innych dokumentów, a także z poleceń Członków Kierownictwa Ministerstwa;
- 7) prowadzenie postępowań w sprawach wniesionych do Ministra, w tym rozstrzyganych w trybie decyzji administracyjnych;
- 8) załatwianie skarg i wniosków oraz przyjmowanie obywateli w tych sprawach;
- 9) gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji, w tym w trybie przepisów o dostępie do informacji publicznej; współdziałanie w redagowaniu witryny internetowej i intranetowej Ministerstwa;
- 10) prowadzenie spraw związanych ze współpracą z Sejmem i Senatem RP, ich organami oraz posłami i senatorami;
- 11) prowadzenie postępowań o udzielenie zamówień publicznych oraz kontrola realizacji umów dotyczących tych zamówień;
- 12) realizowanie zadań z zakresu współpracy z zagranicą, w tym wynikających z członkostwa RP w Unii Europejskiej;
- 13) realizowanie zadań wynikających z przepisów o powszechnym obowiązku obrony RP;
- 14) współpraca z Najwyższą Izłą Kontroli i innymi organami kontroli;
- 15) opiniowanie sprawozdań z kontroli zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę i szkolnictwo wyższe;
- 16) wykonywanie innych zadań zleconych przez Członków Kierownictwa Ministerstwa.

2. Minister zatwierdza plan pracy Ministerstwa na dany rok kalendarzowy. Plan pracy Ministerstwa uwzględnia w szczególności nowe zadania wynikające z planów pracy Rady Ministrów i jej komitetów oraz nowe zadania wskazane przez Członków Kierownictwa Ministerstwa.
3. Zasady realizowania, koordynowania i kontroli realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, określają przepisy Regulaminu oraz odrębne przepisy, w tym regulaminy i instrukcje ustalone przez Dyrektora Generalnego.

Rozdział 5

Koordinacja realizowania zadań przez departamenty

§ 18

1. Departamentem właściwym do realizacji określonego zadania jest departament, do zakresu działania którego należy dana sprawa — zgodnie z postanowieniami niniejszego regulaminu.
2. W przypadku zadania wykraczającego poza zakres działania jednego departamentu, właściwym do jego realizacji jest departament, do którego należy większość problemów lub istota zadania.
3. Departament realizujący określone zadanie jest koordynatorem prac wykonywanych przez departamenty współpracujące przy realizacji tego zadania.
4. Departamenty, wykonując powierzone im zadania, współpracują ze sobą, przygotowują merytoryczne odpowiedzi i materiały, uzgadniają projekty aktów prawnych oraz współdziałają z:
 - 1) Biurem Ministra:
 - a) przy przygotowywaniu niezbędnych materiałów i dokumentów, a także projektów pism i odpowiedzi, w związku z posiedzeniami komisji sejmowych i senackich, uchwałami, interpelacjami, zapytaniami i wystąpieniami posłów i senatorów;
 - b) przy opiniowaniu projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, przewidzianych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów i Stały Komitet Rady Ministrów oraz kierowanych do uzgodnień międzyresortowych;
 - c) przy przedkładaniu do podpisu Ministra pism i innych dokumentów kierowanych do naczelnych i centralnych organów administracji publicznej;
 - d) przy opracowywaniu projektów wewnętrznych aktów prawnych wydawanych przez Ministra.
 - 2) Departamentem Legislacyjno-Prawnym:
 - a) przy opracowywaniu projektów aktów normatywnych oraz opracowań o istotnym znaczeniu, rodzących skutki prawne i finansowe;
 - b) przy przygotowywaniu niezbędnych materiałów na Komisje Prawnicze.
 - 3) Departamentem Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej przy realizacji programów i zadań wynikających ze współpracy z zagranicą oraz z członkostwa RP w Unii Europejskiej i wynikających z obsługi Komitetu Europejskiego Rady Ministrów.
5. W przypadku konieczności uzgodnienia treści pisma z innym departamentem, potwierdzenie uzgodnienia następuje przez parafowanie projektu pisma przez dyrektora tego departamentu lub osobę przez niego upoważnioną.

6. Radcowie prawni zatrudnieni w departamentach innych niż Departament Legislacyjno-Prawny, mogą w zakresie swoich czynności wykonywać zadania, o których mowa w § 27 pkt 3—6.

§ 19

1. Przy wykonywaniu swoich zadań departamenty są zobowiązane do ścisłego współdziałania w drodze uzgodnień, konsultacji, opiniowania, udostępniania materiałów i danych oraz prowadzenia wspólnych prac nad zadaniami.
2. Spory kompetencyjne między departamentami rozstrzyga Dyrektor Generalny lub, na jego wniosek, właściwy Członek Kierownictwa Ministerstwa.
3. Błędnie zadekretowane zadanie dyrektor departamentu przekazuje do departamentu rzeczowo właściwego, z powiadomieniem dyrektora Biura Ministra.

§ 20

Dyrektor Generalny w porozumieniu z Ministrem — z własnej inicjatywy lub na wniosek innego Członka Kierownictwa Ministerstwa — może ustalić dla departamentu dodatkowe zadania o charakterze stałym, niewymienione w Regulaminie. Informacje o takim ustaleniu dyrektor Biura Ministra przekazuje Członkom Kierownictwa Ministerstwa i innym departamentom.

§ 21

1. Założenia i projekty aktów normatywnych, decyzji administracyjnych, programów, umów i porozumień oraz innych dokumentów, do przygotowania których jest zobowiązany Minister, opracowują departamenty rzeczowo właściwe, uzyskując również akceptację właściwych Członków Kierownictwa Ministerstwa.
2. Prowadzenie zewnętrznych uzgodnień projektów aktów prawnych i innych dokumentów, niebędących aktami normatywnymi, należy do obowiązków departamentu rzeczowo właściwego.
3. Departament rzeczowo właściwy jest obowiązany do poinformowania zainteresowanych departamentów o przyczynach nieuwzględnienia uwag merytorycznych, zgłoszonych w ramach uzgodnień projektu dokumentu.

§ 22

1. Obsługę merytoryczną organów kolegialnych, zespołów i komisji działających w Ministerstwie zapewniają departamenty stosownie do ich zakresów działania.
2. Obsługę organizacyjną organów kolegialnych, zespołów i komisji zapewniają departamenty określone w aktach powołujących te organy, Regulaminie lub wyznaczone przez Dyrektora Generalnego.
3. Sekretarzy organów kolegialnych, zespołów i komisji wyznaczają dyrektorzy departamentów za-

pewniających obsługę organizacyjną tych organów spośród pracowników departamentów, chyba że sekretarz zostanie wyznaczony w akcie powołującym organ kolegialny, zespół lub komisję.

4. Do obowiązków sekretarzy organów kolegialnych, zespołów i komisji należy w szczególności organizowanie posiedzeń, zgodnie z ustaleniami przekazanymi przez przewodniczących organów kolegialnych, zespołów lub komisji, sporządzanie projektów protokołów oraz przekazywanie opinii i innych dokumentów przyjętych przez organy kolegialne, zespoły lub komisje Ministrowi, właściwym departamentom i innym organom kolegialnym, zespołom lub komisjom.

Rozdział 6

Zakresy działania departamentów

§ 23

Do zakresu działania **Departamentu Budżetu i Finansów (DBF)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) opracowania zbiorczego i szczegółowego projektu planu dochodów i wydatków budżetu państwa w części 28 — Nauka, części 38 — Szkolnictwo wyższe oraz Funduszu Nauki i Technologii Polskiej;
- 2) sporządzania układu wykonawczego oraz harmonogramu dochodów i wydatków dla części 28 i 38 budżetu państwa oraz planu:
 - a) finansowego Ministerstwa,
 - b) rzeczowo-finansowego Ministerstwa;
- 3) obsługi dysponenta głównego w zakresie części 28 i 38 budżetu państwa;
- 4) prowadzenia prac legislacyjnych w zakresie opracowania zasad podziału dotacji z budżetu państwa dla uczelni publicznych i niepublicznych, wskaźników kosztochłonności poszczególnych kierunków, makrokierunków i studiów międzykierunkowych studiów stacjonarnych oraz stacjonarnych studiów doktoranckich w poszczególnych dziedzinach nauki oraz warunków i trybu występowania przez uczelnie niepubliczne o dotacje z budżetu państwa;
- 5) tworzenie budżetu zadaniowego, w tym poprzez ścisłą współpracę w tym zakresie z Ministerstwem Finansów oraz prac nad rozwiązaniami w sprawie budżetowania wieloletniego;
- 6) opracowywania zbiorczych informacji dla komisji sejmowych i senackich dotyczących projektu i realizacji budżetu resortu;
- 7) obsługi finansowania oraz rozliczania środków finansowych w trybie określonym w odrębnych przepisach;
- 8) opracowywania zasad podziału oraz projektów rocznych planów dotacji podmiotowych na działalność dydaktyczną dla uczelni publicznych;
- 9) planowania i rozliczania dotacji podmiotowej na działalność dydaktyczną z tytułu przysposobienia obronnego studentów i studentek uczelni publicznych i niepublicznych;

- 10) planowania i rozliczania środków budżetowych na składki na ubezpieczenie zdrowotne studentów i uczestników studiów doktoranckich dla uczelni publicznych i niepublicznych (niezależnie od przynależności resortowej) oraz placówek naukowych;
- 11) bieżąca realizacja i ewidencja uruchamiania środków budżetu resortu w zakresie części 28 i 38 budżetu państwa;
- 12) opracowywania zbiorczych materiałów dotyczących:
 - a) planu rzeczowo-finansowego uczelni publicznych,
 - b) wykonania planu rzeczowo-finansowego uczelni publicznych;
- 13) sporządzania sprawozdawczości jednostkowej i łącznej na podstawie sprawozdań z jednostek podległych i nadzorowanych przez Ministra;
- 14) opracowywania zbiorczych okresowych informacji z przebiegu wykonywania zadań budżetowych oraz dochodów i wydatków realizowanych przez resort;
- 15) opracowywania projektów rocznych planów finansowych podległych jednostek i zakładów budżetowych oraz zestawień zbiorczych w zakresie planów jednostek badawczo-rozwojowych;
- 16) prowadzenia obsługi bankowej i operacji finansowych dotyczących finansowania nauki i szkolnictwa wyższego z budżetu państwa;
- 17) przedkładania Ministrowi propozycji przeniesień wydatków i zmian w budżetach podległych dysponentów środków budżetu państwa;
- 18) prowadzenia spraw dotyczących obsługi finansowo-księgowej środków pochodzących z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, przeznaczonych na finansowanie programów operacyjnych NPR 2007—2013, oraz Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
- 19) prowadzenia ksiąg rachunkowych dla części 28 i 38 — budżetu państwa oraz dla środków pozabudżetowych.

§ 24

Do zakresu działania **Departamentu Finansowania Szkół Wyższych (DFS)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) systemu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, w tym:
 - a) podziału dotacji budżetowej na ten cel,
 - b) przygotowania baz danych dotyczących funkcjonowania systemu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów uczelni publicznych i niepublicznych,
 - c) stypendiów Ministra za osiągnięcia w nauce oraz wybitne osiągnięcia sportowe;
- 2) kredytów i pożyczek studenckich, w tym zasilania Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich oraz umarzania tych kredytów;

- 3) dofinansowywania przedsięwzięć realizowanych przez organizacje pozarządowe na rzecz środowiska akademickiego;
- 4) finansowania funkcjonowania Parlamentu Studentów RP;
- 5) ustalania, dzielenia i rozliczania dotacji przedmiotowych do podręczników akademickich, w tym sprawozdawczości z pomocy publicznej udzielonej wydawcom podręczników akademickich;
- 6) występowania z wnioskiem do Ministra o dotację na badania własne uczelni nadzorowanych przez Ministra;
- 7) wynagrodzenia za pracę pracowników uczelni publicznych, w tym współpracy z organizacjami związkowymi;
- 8) infrastruktury i inwestycji uczelni publicznych, w tym:
 - a) programów inwestycyjnych uczelni finansowanych ze środków budżetu państwa,
 - b) inwestycji i inwestycyjnych programów wieloletnich,
 - c) infrastruktury i nieruchomości uczelni,
 - d) zapewnienia współfinansowania projektów inwestycyjnych uczelni planowanych do realizacji w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych;
- 9) pełnienia obowiązków Instytucji Pośredniczącej w ramach XIII Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.
- 8) parametrycznej oceny działalności jednostek naukowych przedkładających wnioski o przyznanie środków finansowych na naukę;
- 9) wniosków o finansowanie działalności statutowej jednostek naukowych;
- 10) wniosków o finansowanie inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych przyznawanych jednostkom naukowym;
- 11) wniosków o finansowanie lub dofinansowanie działalności wspomagającej badania;
- 12) oceny efektów badań naukowych i prac rozwojowych finansowanych przez Ministra, w tym oceny wykorzystania środków finansowych przyznanych na realizację zadań;
- 13) finansowania współpracy naukowej z zagranicą, w tym realizowanej w ramach programów międzynarodowych innych niż programy Unii Europejskiej w formie projektów międzynarodowych niewspółfinansowanych;
- 14) programów lub przedsięwzięć określonych przez Ministra w zakresie dotyczącym współpracy międzynarodowej;
- 15) zadań wynikających z pełnieniem przez Ministra funkcji Instytucji Wdrażającej w ramach Działania 1.4 oraz Działania 1.5 Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw;
- 16) zadań w ramach członkostwa RP w Europejskim Programie Współpracy w Dziedzinie Badań Naukowo-Technicznych (COST).

§ 25

Do zakresu działania **Departamentu Instrumentów Polityki Naukowej (DPN)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) pełnienia funkcji Instytucji Pośredniczącej w ramach II Priorytetu Programu Operacyjnego *Innowacyjna Gospodarka*;
- 2) przeprowadzania naboru i oceny projektów, podejmowania decyzji o współfinansowaniu wybranego do realizacji projektu oraz podpisywania umów z beneficjentami i ich rozliczania w ramach Działania 2.1 i 2.2 Programu Operacyjnego *Innowacyjna Gospodarka*;
- 3) pełnienia zadań Instytucji Pośredniczącej w priorytecie „Badania naukowe” Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
- 4) projektów badawczych własnych i promotorskich;
- 5) kontynuacji finansowania i rozliczania projektów badawczych zamawianych na rzecz rozwoju nauki i projektów badawczych specjalnych;
- 6) stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców;
- 7) przyznawania nagród Ministra za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne;

§ 26

Do zakresu działania **Departamentu Kontroli i Nadzoru (DKN)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) odpowiedzialności za prowadzenie spraw związanych z nadzorem Ministra nad jednostkami podległymi i nadzorowanymi, z wyłączeniem uczelni publicznych i niepublicznych, oraz realizacji obowiązków Ministra wynikających z ustawy o fundacjach, a także delegowania kandydatów na członków rad nadzorczych w przypadkach określonych przepisami, w szczególności:
 - a) prowadzenie spraw wynikających z uprawnień i obowiązków Ministra wobec jednostek podległych i nadzorowanych,
 - b) przygotowywanie projektów statutów i zmian w statutach jednostek podległych i nadzorowanych oraz prowadzenie zbioru aktów erekcyjnych i statutów tych jednostek,
 - c) wykonywanie zadań związanych z tworzeniem, konsolidacją, reorganizacją lub likwidacją jednostek podległych i nadzorowanych,
 - d) prowadzenie spraw związanych z wyborem biegłego rewidenta i zatwierdzeniem sprawozdań finansowych jednostek podległych i nadzorowanych,

- e) prowadzenie spraw związanych z konkursami na stanowiska dyrektorów jednostek podległych i nadzorowanych oraz ich powoływanie, odwoływanie i ocena pracy,
 - f) współpraca z departamentami w zakresie nadzoru nad działalnością merytoryczną jednostek podległych i nadzorowanych,
 - g) wykonywanie czynności wynikających ze stosunku pracy dyrektorów i zastępców dyrektorów jednostek podległych i nadzorowanych przez Ministra,
 - h) prowadzenie spraw związanych z doбором kandydatów do rad nadzorczych spółek i innych podmiotów, w których Minister ma uprawnienia do powoływania swoich przedstawicieli;
- 2) koordynowania oraz monitorowania trybu rozpatrywania przez departamenty skarg i wniosków kierowanych do Ministra, jak również corocznego dokonywania ocen przyjmowania i załatwiania skarg i wniosków przez Ministerstwo i jednostki przez niego nadzorowane;
 - 3) zadań związanych z kontrolą resortową;
 - 4) zadań związanych z kontrolą wewnętrzną — organizowanie i przeprowadzanie, na polecenie Członków Kierownictwa Ministerstwa, czynności kontrolnych w ramach doraźnej wewnętrznej kontroli inspekcyjnej;
 - 5) zadań związanych z kontrolą funduszy strukturalnych, z wyłączeniem zadań z tego zakresu przypisywanych beneficjentom systemowym;
 - 6) koordynacji współpracy z Najwyższą Izbą Kontroli i innymi organami kontroli w zakresie kontroli prowadzonych w Ministerstwie;
 - 7) koordynowania i współuczestniczenia w postępowaniach wyjaśniających realizowanych w związku z przekazywanymi przez organy kontroli skarbowej wynikami kontroli oraz notami sygnalizacyjnymi, a także realizowanych w związku ze sprawami przekazywanymi przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych, na podstawie art. 95 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z późn. zm.).

§ 27

Do zakresu działania **Departamentu Legislacyjno-Prawnego (DP)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) opiniowania pod względem formalno-prawnym projektów aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych inicjowanych przez Ministra, przygotowywanych przez właściwe departamenty;
- 2) opiniowania pod względem formalno-prawnym projektów wewnętrznych aktów prawnych wydawanych przez Ministra i Dyrektora Generalnego, przygotowywanych przez właściwe departamenty;
- 3) opiniowania pod względem formalno-prawnym projektów umów zawieranych przez Ministra i Ministerstwo, w tym umów dotyczących realizacji

zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;

- 4) opiniowania pod względem formalno-prawnym projektów i wzorów decyzji administracyjnych, przygotowywanych przez właściwe departamenty;
- 5) opiniowania, przygotowywanych przez właściwe departamenty, projektów upoważnień i pełnomocnictw udzielanych przez Ministra i Dyrektora Generalnego, w tym upoważnień i pełnomocnictw udzielanych w związku z realizacją zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;
- 6) wydawania opinii prawnych na potrzeby Ministra, Dyrektora Generalnego oraz departamentów;
- 7) opiniowania i współpracy w tworzeniu projektów dokumentów zawierających stanowisko Ministra i Dyrektora Generalnego, w tym dotyczących realizacji zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;
- 8) zapewnienia zastępstwa prawnego Ministra i Ministerstwa w postępowaniu przed sądami i innymi organami, w tym w zakresie spraw dotyczących realizacji zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;
- 9) prowadzenia redakcji Dziennika Urzędowego Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 10) gromadzenia zbiorów Dzienników Ustaw i Monitorów Polskich oraz monitorowania ustaw i rozporządzeń i informowanie Członków Kierownictwa Ministerstwa o wynikających z nich zadaniach dla Ministra i Ministerstwa;
- 11) obsługi administracyjnej Rzecznika dyscyplinarnego Ministerstwa.

§ 28

Do zakresu działania **Departamentu Nadzoru i Organizacji Szkolnictwa Wyższego (DNS)** należą, z wyłączeniem spraw dotyczących mienia i finansów uczelni oraz wynagrodzeń i innych świadczeń finansowych pracowników uczelni, zagadnienia i sprawy dotyczące nadzoru nad uczelniami publicznymi i niepublicznymi, w zakresie określonym w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym, a w szczególności:

- 1) zgodności działania organów uczelni z przepisami ustawy i statutem;
- 2) tworzenia, przekształcania i likwidowania uczelni lub związków uczelni;
- 3) opiniowania i zatwierdzania statutów uczelni;
- 4) nadawania, zawieszania, cofania i przywracania uprawnień do prowadzenia kierunków studiów, makrokierunków i studiów międzykierunkowych w uczelniach;
- 5) prowadzenia spraw związanych z funkcjonowaniem uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe w zakresie określonym przepisami prawa lub umowami między rządem a władzami kościołów lub związków wyznaniowych;

- 6) tworzenia jednostek organizacyjnych uczelni, w tym jednostek zamiejscowych;
- 7) wydawania odpisów, wyciągów i zaświadczeń o danych zawartych w rejestrze uczelni;
- 8) potwierdzania uprawnień uczelni do preferowanych form zakupu sprzętu komputerowego;
- 9) powoływania Komisji Egzaminacyjnej do przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego dla kandydatów na dyplomowanego bibliotekarza oraz na dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej;
- 10) pragmatyki pracowniczej kadr naukowych;
- 11) współdziałania z Radą Główną Szkolnictwa Wyższego w zakresie tworzenia listy kierunków oraz standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków i poziomów kształcenia;
- 12) opiniowania i zatwierdzania regulaminów studiów i regulaminów studiów doktoranckich;
- 13) wydawania zgody na uruchamianie studiów podyplomowych;
- 14) toku studiów i dokumentowania ich przebiegu, w tym systemu akumulacji i transferu punktów ECTS oraz wykorzystania metod i technik kształcenia na odległość;
- 15) praw i obowiązków studentów;
- 16) legalizacji dyplomów i zaświadczeń o ukończeniu studiów, dokumentów wydawanych na zakończenie studiów podyplomowych oraz uzyskanych stopni doktora i doktora habilitowanego;
- 17) nadawania tytułów zawodowych i wydawania dyplomów ukończenia studiów wyższych i suplementów oraz świadectw ukończenia studiów doktoranckich;
- 18) odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, doktorantów i studentów;
- 19) prowadzenie baz, rejestrów i ewidencji dotyczących:
 - a) obsady kadrowej kierunków studiów uczelni publicznych i niepublicznych,
 - b) uczelni niepublicznych i ich związków,
 - c) nadanych stopni doktora i doktora habilitowanego,
 - d) liczby kandydatów na studentów i liczby studentów przyjętych na I rok studiów;
- 20) współdziałania z organami przedstawicielskimi i samorządowymi w zakresie kompetencji departamentu, a w szczególności z:
 - a) Radą Główną Szkolnictwa Wyższego,
 - b) Krajową Reprezentacją Doktorantów,
 - c) Państwową Komisją Akredytacyjną,
 - d) Parlamentem Studentów RP,
 - e) Centralną Komisją do Spraw Stopni i Tytułów;
- 21) obsługi administracyjnej Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego;

- 22) obsługi administracyjnej rzeczników dyscyplinarnych przy Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego;
- 23) obsługi administracyjnej rzecznika dyscypliny finansów publicznych.

§ 29

Do zakresu działania **Departamentu Obsługi Programów Międzynarodowych i Uznawalności Wykształcenia (DPU)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) opiniowania projektów aktów prawnych oraz projektów innych dokumentów dotyczących kwestii związanych z pobytem w Polsce oraz podejmowaniem i odbywaniem studiów przez cudzoziemców w polskich uczelniach, a także przyjeżdżających do polskich uczelni w celach naukowych lub dydaktycznych;
- 2) określania:
 - a) warunków kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych,
 - b) form i warunków podejmowania i odbywania studiów przez osoby niebędące obywatelami polskimi, uczestniczenia tych osób w badaniach naukowych i szkoleniach oraz zasad odpłatności za studia i szkolenia, a także warunków przyznawania stypendiów i świadczeń dla osób niebędących obywatelami polskimi;
- 3) zlecania uczelniom realizacji zadań związanych z kształceniem cudzoziemców w Polsce;
- 4) współpracy z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE) w związku z realizacją programu działań w zakresie uczenia się przez całe życie;
- 5) udziału w pracach Komitetu powołanego przez Komisję Europejską na podstawie decyzji nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającej działania w zakresie uczenia się przez całe życie;
- 6) współpracy z polskimi i zagranicznymi uczelniami w zakresie kierowania za granicę nauczycieli akademickich — specjalistów w dziedzinie języka i literatury polskiej;
- 7) przekazywania oraz rozliczania środków finansowych przeznaczonych na wypłaty świadczeń stypendialnych i ryczałtów lektorom języka polskiego;
- 8) realizacji zadań wynikających z Rządowego Programu Współpracy z Polonią i Polakami za Granicą — zgodnie z właściwością departamentu;
- 9) udziału w pracach Międzyresortowego Zespołu do spraw Polonii i Polaków za Granicą;
- 10) współpracy z Państwową Komisją Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego;
- 11) określania polityki wzajemnego uznawania wykształcenia, w tym inicjowania i prowadzenia prac nad projektami umów dwustronnych w zakresie uznawalności wykształcenia;

- 12) określania zasad i trybu nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych oraz stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki uzyskanych za granicą;
 - 13) prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących odmowy uznania dokumentów o wykształceniu uzyskanych za granicą;
 - 14) uczestnictwa Polski w sieci ENIC (European National Information Centre for academic recognition and mobility — sieć Rady Europy/UNESCO) oraz NARIC (National Academic Recognition Information Centre — sieć Komisji Europejskiej);
 - 15) koordynowania spraw związanych z wdrażaniem i funkcjonowaniem systemu uznawania kwalifikacji zawodowych w Polsce;
 - 16) pełnienia funkcji ośrodka informacji w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych;
 - 17) udziału w posiedzeniach grup Komisji Europejskiej i Rady dotyczących systemu uznawania kwalifikacji zawodowych w Unii Europejskiej;
 - 18) prowadzenia spraw związanych z Biurem Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej w Warszawie, w zakresie nie zastrzeżonym dla Departamentu Kontroli i Nadzoru;
 - 19) programu Tempus;
 - 20) współpracy z Europejską Fundacją Szkoleń w Turynie;
 - 21) obsługi administracyjnej Komisji Orzekającej o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.
- 8) koordynacji opracowania instrukcji dla polskich przedstawicieli na posiedzenia grup roboczych, komitetów, COREPER i Rady UE;
 - 9) koordynacji przepływu dokumentów Komisji Europejskiej, Rady UE i Parlamentu Europejskiego oraz obsługi systemu Europejskiej Wymiany Dokumentów — Polska;
 - 10) opiniowania projektów aktów prawnych dostosowujących prawo polskie do prawa wspólnotowego w obszarach nauki i szkolnictwa wyższego, a także monitorowania wdrażania aktów prawa wspólnotowego w zakresie nauki i szkolnictwa wyższego oraz realizacji zobowiązań wynikających z postanowień Rady UE w zakresie nauki i szkolnictwa wyższego;
 - 11) dofinansowania działań Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych UE oraz sieci punktów kontaktowych;
 - 12) rozpatrywania wniosków o dofinansowanie uczestnictwa polskich jednostek naukowych w projektach realizowanych w ramach programów badawczych UE w ramach projektów międzynarodowych współfinansowanych;
 - 13) udziału w pracach nad projektami aktów prawnych dotyczących programów badawczych UE;
 - 14) koordynacji prac Ministerstwa związanych z udziałem Polski w Europejskich Platformach Technologicznych, w projektach ERA-NET, wspólnych programach na bazie art. 169 TWE, projektach Mapy Drogowej ESFRI, Wspólnych Przedsięwzięciach realizujących Wspólne Inicjatywy Technologiczne;
 - 15) koordynacji przygotowań Ministerstwa do objęcia i sprawowania przez Polskę Przewodnictwa w Radzie UE;
 - 16) problemów imigracyjnych.

§ 30

Do zakresu działania **Departament Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej (DSM)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) projektowania polityki w zakresie współpracy międzynarodowej w dziedzinie nauki, techniki, innowacji oraz szkolnictwa wyższego;
- 2) działalności naukowej, naukowo-technicznej, innowacyjnej i w obszarze szkolnictwa wyższego prowadzonej w ramach organizacji, programów i inicjatyw międzynarodowych;
- 3) umów międzynarodowych i programów lub protokołów wykonawczych do tych umów;
- 4) współpracy z Ministerstwem Spraw Zagranicznych;
- 5) realizowania zadań w zakresie protokołu dyplomatycznego oraz udzielania informacji innym komórkom organizacyjnym w tych sprawach oraz spraw paszportowo-wizowych w zakresie działalności Ministerstwa;
- 6) koordynacji współpracy z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym udziału przedstawicieli Ministerstwa w posiedzeniach Rady UE do Spraw Konkurencyjności, Rady UE do Spraw Edukacji, Młodzieży i Kultury;
- 7) koordynacji prac związanych z posiedzeniami Komitetu Europejskiego Rady Ministrów;

§ 31

Do zakresu działania **Departamentu Strategii (DS)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) przygotowywania rozwiązań systemowych, w tym zmian instytucjonalnych, dotyczących nauki i szkolnictwa wyższego, a także działalności innowacyjnej;
- 2) przygotowywania projektów dokumentów dotyczących polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa oraz szkolnictwa wyższego;
- 3) koordynowania i prowadzenia prac dotyczących strategii rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego;
- 4) koordynowania i prowadzenie prac dotyczących strategii *Uczenie się przez całe życie*;
- 5) przygotowywania strategii działania oraz planu pracy Ministerstwa;
- 6) koordynacji i prowadzenia problematyki europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, w tym Procesu Bolońskiego;

- 7) koordynacji wdrożenia krajowych ram kwalifikacji w szkolnictwie wyższym;
 - 8) prowadzenia prac dotyczących Foresightu;
 - 9) prac związanych z przygotowaniem i aktualizacją Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych;
 - 10) kształtowania działań związanych ze wzrostem innowacyjności gospodarki;
 - 11) opracowania instrumentów związanych z oceną efektów badań naukowych i prac rozwojowych;
 - 12) współpracy z organami administracji rządowej współrealizującymi politykę naukową, naukowo-techniczną i innowacyjnością;
 - 13) koordynowania i prowadzenia prac analitycznych i prognostycznych dotyczących nauki i szkolnictwa wyższego;
 - 14) prowadzenia prac statystycznych, a także metodologii statystyki w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych oraz szkolnictwa wyższego, w tym współpraca Ministerstwa z Głównym Urzędem Statystycznym;
 - 15) etyki w nauce;
 - 16) przygotowywania koncepcji programowej w sprawie objęcia i sprawowania przez Polskę Przewodnictwa w Radzie UE;
 - 17) koordynowania i prowadzenia prac związanych z wdrażaniem Projektów Systemowych Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki dla szkolnictwa wyższego;
 - 18) kontroli uczelni uczestników projektu systemowego „Zamawianie kształcenia na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych — pilotaż” (Poddziałanie 4.1);
 - 19) współpraca merytoryczna z organizacjami międzynarodowymi w tym z OECD, Bankiem Światowym, ONZ.
- § 32
- Do zakresu działania **Departamentu Systemów Informatycznych (DIN)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:
- 1) przygotowania projektów strategii i programów rozwoju infrastruktury informatycznej nauki i szkolnictwa wyższego oraz koordynowania ich realizacji;
 - 2) wniosków o finansowanie infrastruktury informatycznej nauki w zakresie:
 - a) inwestycji,
 - b) utrzymania;
 - 3) udziału nauki w rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
 - 4) rozwijania współpracy z organizacjami i sieciami międzynarodowymi w sprawach informatyzacji nauki oraz udziału w programach międzynarodowych w tym zakresie;
- 5) koordynowania działań Ministerstwa związanych z tworzeniem Warszawskiego Parku Technologicznego;
 - 6) prowadzenia spraw związanych z:
 - a) Naukową i Akademicką Siecią Komputerową w Warszawie,
 - b) Ośrodkiem Przetwarzania Informacji w Warszawie, w zakresie nie zastrzeżonym dla Departamentu Kontroli i Nadzoru;
 - 7) prowadzenia spraw związanych z wdrażaniem funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w ramach realizacji Działania 2.3 Programu Operacyjnego *Innowacyjna Gospodarka*;
 - 8) koordynowania i prowadzenia spraw związanych z udziałem Ministerstwa w pracach Komitetu Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności;
 - 9) informatyzacji Ministerstwa w zakresie:
 - a) zapewnienia bieżącego serwisu sprzętu komputerowego i sieciowego oraz prawidłowego funkcjonowania baz danych w Ministerstwie,
 - b) planowania oraz realizacji zakupów sprzętu komputerowego i oprogramowania oraz dysponowania nimi,
 - c) opracowywania założeń i standardów bezpieczeństwa sieci teleinformatycznej Ministerstwa oraz monitorowania poziomu bezpieczeństwa sieci teleinformatycznej Ministerstwa i eliminowania powstających zagrożeń,
 - d) sprawowania merytorycznego nadzoru nad usługami podmiotów zewnętrznych zapewniających kompleksowy serwis sprzętu komputerowego i sieciowego oraz oprogramowania wykorzystywanego w Ministerstwie;
 - 10) nadzoru nad realizacją przepisów o ochronie danych osobowych, w tym w zakresie zgłaszania zbiorów danych do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oraz wydawania stosownych upoważnień dla pracowników Ministerstwa.

§ 33

Do zakresu działania **Departamentu Wdrożeń i Innowacji (DWI)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) wspierania transferu wiedzy i nowych technologii ze sfery nauki do gospodarki, zwiększania inwestycji w sektorach innowacyjnych i zaawansowanych technologii, a także mobilności międzysektorowej;
- 2) realizacji polityki Ministerstwa w dziedzinie innowacyjności;
- 3) realizacji programów Ministra: *Kreator Innowacyjności*, *Patent Plus* oraz innych programów wspierania innowacyjności;
- 4) pełnienia funkcji Instytucji Pośredniczącej w ramach 1 Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego *Innowacyjna Gospodarka* (PO IG);

- 5) koordynacji działań realizowanych przez Ministerstwo w zakresie PO IG;
- 6) prowadzenia spraw dotyczących projektów rozwojowych własnych, niefinansowanych w ramach PO IG;
- 7) przeprowadzania naboru i oceny projektów, podejmowania decyzji o współfinansowaniu wybranego do realizacji projektu oraz podpisywania umów z beneficjentami w ramach Poddziałania 1.1.2 PO IG;
- 8) realizacji projektu systemowego w ramach Poddziałania 1.1.3 PO IG w zakresie wsparcia procesu zarządzania badaniami naukowymi oraz ich wynikami, w tym:
 - a) zapewnienia pozyskiwania wiedzy eksperckiej i analiz mogących stanowić podstawę decyzji dotyczących zmian w systemie organizacji i finansowania badań naukowych i prac rozwojowych,
 - b) wsparcia systemowego Ministerstwa w identyfikacji barier współpracy przedsiębiorców, jednostek naukowych oraz sposobów ich przezwyciężenia,
 - c) tworzenia platformy do współpracy i koordynacji działań w zakresie Regionalnych Strategii Innowacji i projektów typu foresight finansowanych z funduszy strukturalnych;
- 9) pełnienia funkcji Instytucji Pośredniczącej w ramach Programu Operacyjnego *Kapitał Ludzki* (PO KL);
- 10) upowszechniania wyników projektów realizowanych w ramach Priorytetu IV PO KL;
- 11) przeprowadzania naboru i oceny projektów, podejmowania decyzji o współfinansowaniu wybranego do realizacji projektu oraz podpisywania umów z beneficjentami w ramach Działania 4.1 i 4.2 PO KL;
- 12) wykonywania zadań wynikających z pełnienia przez Ministra funkcji Instytucji Pośredniczącej w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego *Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw* (SPO WKP);
- 13) prowadzenia spraw dotyczących projektów rozwojowych realizowanych z inicjatywy własnej Ministra;
- 14) prowadzenia spraw dotyczących projektów celowych;
- 15) wniosków o finansowanie — w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności państwa — w zakresie:
 - a) działalności statutowej jednostek naukowych,
 - b) inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - c) projektów badawczych własnych, w tym habilitacyjnych i promotorskich,
 - d) badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych w formie projektów celowych i rozwojowych;
- 16) oceny efektów badań naukowych i prac rozwojowych finansowanych lub dofinansowywanych przez Ministra, w szczególności w ocenie wykonania zadań, o których mowa w pkt 15;
- 17) koordynowania i prowadzenia spraw dotyczących zawierania i wykonywania umów offsetowych w zakresie właściwości Ministra;
- 18) koordynacji działań w zakresie monitorowania pomocy publicznej dla przedsiębiorców;
- 19) prowadzenia spraw związanych z Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR) w zakresie nie zastrzeżonym dla Departamentu Kontroli i Nadzoru;
- 20) obsługi merytorycznej zadań finansowanych z Funduszu Nauki i Technologii Polskiej.

§ 34

1. Do zakresu działania **Biura Dyrektora Generalnego (BDG)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) opracowywania założeń i realizacji polityki kadrowej w Ministerstwie oraz bieżącej obsługi kadrowej pracowników Ministerstwa;
- 2) organizacji pracy i systemu kontroli zarządzania Ministerstwa;
- 3) kontrolowania warunków pracy, a także przestrzegania przepisów przeciwpożarowych oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy w Ministerstwie;
- 4) projektowania, organizowania oraz wdrażania działań socjalnych w Ministerstwie;
- 5) planowania i koordynowania prac związanych z realizacją przepisów o zamówieniach publicznych;
- 6) administrowania powierzchnią i lokalami Ministerstwa;
- 7) planowania i realizacji zaopatrzenia Ministerstwa w materiały i sprzęt biurowy, sprzęt techniczny i gospodarczy oraz zapewnienia zakupów inwestycyjnych;
- 8) zapewnienia obsługi administracyjnej Ministerstwa, w tym prowadzenia ogólnej obsługi kancelaryjnej i poligraficznej oraz transportowej;
- 9) projektowania zasad obiegu i archiwizacji dokumentów w Ministerstwie oraz prowadzenia archiwum zakładowego Ministerstwa;
- 10) obsługi dochodów i wydatków budżetowych Ministerstwa w zakresie dysponenta budżetowego trzeciego stopnia, polegającej na opracowywaniu planów oraz prowadzeniu ewidencji finansowo-księgowej;
- 11) prowadzenia dokumentacji dotyczącej wynagrodzeń i ich rozliczeń obciążających wydatki budżetowe działu 750 — Administracja publiczna: pracowników Ministerstwa, członków Resortowej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych oraz Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicz-

- nych i jego zastępcy, członków Krajowej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach, osób wykonujących prace na podstawie umów cywilnych;
- 12) koordynacji działań objętych zakresem Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna w zakresie zadań realizowanych przez Ministra;
 - 13) prowadzenia spraw związanych z Domem Pracy Twórczej w Ustroniu (w likwidacji) oraz Osiedlem Mieszkaniowym „Przyjaźń” w Warszawie, w zakresie nie zastrzeżonym dla Departamentu Kontroli i Nadzoru.
2. W strukturze Biura Dyrektora Generalnego działają audytorzy wewnętrzni, podlegający bezpośrednio Dyrektorowi Generalnemu.
3. Wydział Administracyjno-Techniczny podlega bezpośrednio Dyrektorowi Generalnemu.

§ 35

Do zakresu działania **Biura Ministra (BM)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:

- 1) koordynowania spraw wynikających ze współpracy Ministra i Ministerstwa z Sejmem RP, Radą Ministrów, kancelariami obsługującymi te organy oraz innymi organami państwowymi (w tym organami administracji państwowej), a także organami samorządu terytorialnego, stowarzyszeniami i innymi podmiotami, o ile sprawy te nie są objęte zakresem działania innych departamentów;
- 2) koordynowania i kontrolowania realizacji poleceń Ministra;
- 3) koordynowania przygotowania propozycji do planu pracy Rady Ministrów i stałego Komitetu Rady Ministrów oraz monitorowania realizacji zadań wynikających z tych planów i z protokołów posiedzeń Rady Ministrów i stałego Komitetu Rady Ministrów;
- 4) rejestracji i monitorowania przebiegu opiniowania projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, przewidzianych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów i stały Komitet Rady Ministrów oraz kierowanych przez inne organy administracji rządowej na etapie uzgodnień międzyresortowych;
- 5) ewidencjonowania i zarządzania korespondencją Ministra;
- 6) organizowania posiedzeń Kolegium Ministerstwa;
- 7) nadzoru nad pracą sekretariatów Członków Kierownictwa Ministerstwa;
- 8) koordynacji spraw dotyczących wizerunku Ministerstwa;
- 9) opracowywania koncepcji działań informacyjnych i promocyjnych Ministerstwa oraz ich planowania, realizacji i koordynacji;
- 10) promocji i popularyzacji nauki, w tym osiągnięć nauki uzyskanych we współpracy z gospodarką, oraz szkolnictwa wyższego w kraju i za granicą;

- 11) prowadzenia spraw związanych z Centrum Nauki „Kopernik”, w zakresie nie zastrzeżonym dla Departamentu Kontroli i Nadzoru;
- 12) koordynowania spraw związanych z udzielaniem patronatów Ministra;
- 13) opracowywania materiałów oraz wydawnictw informacyjnych i promocyjnych dotyczących Ministerstwa;
- 14) prowadzenia spraw związanych z wydawaniem biuletynu ministra właściwego do spraw nauki;
- 15) zapewnienia właściwej informacji i promocji osiom priorytetowym Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka i Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, w tym opracowania planu komunikacji oraz prowadzenie odpowiednich działań informacyjnych, promocyjnych i komunikacyjnych;
- 16) prowadzenia działań z zakresu komunikacji zewnętrznej i wewnętrznej Ministerstwa, w szczególności prowadzenia i redagowania stron internetowych, intranetowych oraz Biuletynu Informacji Publicznej;
- 17) monitorowania obecności problematyki nauki i szkolnictwa wyższego w środkach masowego przekazu;
- 18) współpracy z rzecznikiem prasowym w zakresie realizacji polityki informacyjnej;
- 19) koordynacji realizacji zadań wynikających z przepisów o dostępie do informacji publicznej;
- 20) prowadzenia biblioteki Ministerstwa;
- 21) obsługi prac Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego;
- 22) obsługi prac Rady Nauki i jej organów;
- 23) obsługi Krajowej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach;
- 24) obsługi wyjazdów zagranicznych pracowników Ministerstwa.

§ 36

1. Do zakresu działania **Biura Ochrony (BO)** należą zagadnienia i sprawy dotyczące:
- 1) zapewnienia ochrony informacji niejawnych w Ministerstwie;
 - 2) opracowywania wykazu stanowisk i rodzajów prac zleconych oraz osób dopuszczonych do pracy na stanowiskach, z którymi może się wiązać dostęp do informacji niejawnych;
 - 3) wykonywania czynności w zakresie prowadzenia postępowań sprawdzających, w tym w odniesieniu do osób skierowanych do pracy w Ministerstwie oraz osób kierujących jednostkami organizacyjnymi podległymi Ministrowi;
 - 4) prowadzenia szkoleń w zakresie ochrony informacji niejawnych;
 - 5) kontroli ochrony informacji niejawnych oraz przestrzegania przepisów o ich ochronie;

- 6) prowadzenia kancelarii tajnej Ministerstwa;
 - 7) prowadzenia w Ministerstwie okresowej kontroli ewidencji materiałów i obiegu dokumentów zawierających informacje niejawne;
 - 8) opracowywania planu ochrony informacji niejawnych i nadzorowania jego realizacji,
 - 9) opracowywania szczegółowych wymagań w zakresie ochrony informacji niejawnych;
 - 10) opracowywania planu postępowania z materiałami zawierającymi informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową w razie wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
 - 11) współpracy z właściwymi jednostkami i komórkami służb ochrony państwa i bieżącego informowania Ministra o jej przebiegu;
 - 12) opracowywania oraz aktualizacji planu ochrony fizycznej Ministerstwa i nadzorowania jego realizacji;
 - 13) zapewnienia ochrony fizycznej Ministerstwa;
 - 14) przygotowania obronnego w działach nauka i szkolnictwo wyższe;
 - 15) koordynacji zadań wynikających z przepisów o powszechnym obowiązku obrony RP oraz o zarządzaniu kryzysowym w zakresie właściwości Ministra;
 - 16) koordynowania i udziału w realizacji zadań wynikających z programu pozamilitarnych przygotowań obronnych;
 - 17) koordynowania i udziału w realizacji zadań w zakresie zarządzania kryzysowego;
 - 18) programowania i planowania obronnego oraz zarządzania kryzysowego.
2. Biurem Ochrony kieruje Pełnomocnik do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych, który zapewnia sprawną i efektywną realizację zadań określonych w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.). Pełnomocnik do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych podlega bezpośrednio Ministrowi.

4

ZARZĄDZENIE Nr 4 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 10 lutego 2009 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komisji do Spraw Pożyczek i Kredytów Studenckich

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 685, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 152, poz. 1598 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 187 i Nr 164, poz. 1365) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 14 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 września 1998 r. w sprawie powołania Komisji do Spraw Pożyczek i Kredytów Studenckich (Dz. Urz. MEN Nr 7, poz. 35, z późn. zm.²⁾) § 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

²⁾ Zmiany wymienionego zarządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. MEN z 1998 r. Nr 7, poz. 38, z 1999 r. Nr 2, poz. 17 i Nr 4, poz. 35, z 2000 r. Nr 2, poz. 6 i 8 i Nr 5, poz. 25 i 27, z 2001 r. Nr 2, poz. 8, Nr 3, poz. 12, Nr 4, poz. 20, z 2002 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 2, poz. 12, 13 i 16, z 2003 r. Nr 1, poz. 1 i 4, Nr 3, poz. 13 i Nr 4, poz. 25, z 2004 r. Nr 2, poz. 2, Nr 3, poz. 17 i Nr 4, poz. 21, z 2005 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 3, poz. 14, Dz. Urz. MEiN z 2006 r. Nr 1, poz. 3, Dz. Urz. MNiSzW z 2007 r. Nr 1, poz. 6 i Nr 5, poz. 67 oraz z 2008 r. Nr 4, poz. 73.

„§ 1. Powołuje się Komisję do Spraw Pożyczek i Kredytów Studenckich w składzie:

- 1) Marek Wąsowicz — przewodniczący;
- 2) Bartłomiej Banaszak;
- 3) Andrzej Eliaz;
- 4) Damian Gębarowski;
- 5) Maciej Kolwas;
- 6) Marek Palicki;
- 7) Sławomir Pęksa;
- 8) Ewa Sieczek;
- 9) Jacek Skrzyński;
- 10) Patryk Stanis;
- 11) Bartosz Twardowski.”.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

5

ZARZĄDZENIE Nr 6 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 12 lutego 2009 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zespołu do Spraw Kształcenia i Kwalifikowania Lektorów Języka Polskiego jako Obcego w Zagranicznych Ośrodkach Akademickich

Na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 4 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia Zespołu do Spraw Kształcenia i Kwalifikowania Lektorów Języka Polskiego jako Obcego w Zagranicznych Ośrodkach Akademickich (Dz. Urz. MNiSzW Nr 1, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600.

1) w § 3 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sekretarz — Anna Stąsiek;”,

b) pkt 4 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) Iwona Jędrzejczak.”;

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„Obsługę organizacyjno-administracyjną prac Zespołu zapewnia Departament Obsługi Programów Międzynarodowych i Uznawalności Wykształcenia w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.”.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

6

ZARZĄDZENIE Nr 7 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 26 lutego 2009 r.

w sprawie powołania Zespołu Specjalistycznego do spraw oceny wniosku Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej dotyczącego powierzenia realizacji niektórych zadań bez ogłaszania konkursu

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049) zarządza się, co następuje:

§ 1

Powołuje się na okres od dnia 26 lutego 2009 r. do dnia 31 marca 2009 r. Zespół Specjalistyczny do spraw oceny wniosku Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej dotyczącego powierzenia realizacji zadań, polegających na organizowaniu i finansowaniu konkursów o dofi-

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — nauka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

ansowanie projektów celowych w określonych dziedzinach zastosowań praktycznych na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw, bez ogłaszania konkursu, zwany dalej „Zespołem”.

§ 2

W skład Zespołu wchodzi:

1) Przewodniczący Zespołu — Henryk Górecki;

2) członkowie Zespołu:

— Leszek Grabarczyk,

— Krzysztof Gulda,

— Leszek Rafalski;

3) sekretarz Zespołu — Patrycja Gutowska-Popis.

§ 3

Do zadań Zespołu należy:

- 1) ocena wniosku złożonego przez Federację Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej, dotyczącego powierzenia realizacji zadań polegających na organizowaniu i finansowaniu konkursów o dofinansowanie projektów celowych w określonych dziedzinach zastosowań praktycznych na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw;
- 2) wyrażenie opinii na temat możliwości przekazania przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego realizacji zadań, o których mowa w pkt 1.

§ 4

1. Zawiadomienie o posiedzeniu wraz z projektem porządku obrad oraz materiałami przeznaczonymi do rozpatrzenia uczestnicy posiedzenia powinni otrzymać nie później niż na trzy dni przed terminem posiedzenia.
2. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Zespołu może skrócić termin, o którym mowa w ust. 2.

§ 5

1. Pracami Zespołu kieruje Przewodniczący Zespołu, a w razie jego nieobecności wyznaczony przez niego członek Zespołu.

2. Posiedzenia Zespołu zwołuje Przewodniczący Zespołu, z inicjatywy własnej lub na wniosek co najmniej jednego członka Zespołu.
3. Szczegółowy tryb pracy Zespołu określa regulamin ustalony kolegiąlnie na pierwszym posiedzeniu.

§ 6

Przewodniczący Zespołu, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Zespołu, może zapraszać do udziału w pracach Zespołu inne osoby, z głosem doradczym.

§ 7

1. Z posiedzenia Zespołu sporządza się protokół, który podpisuje Przewodniczący Zespołu.
2. W protokole zamieszcza się treść wniosków i rekomendacji powziętych przez Zespół.

§ 8

Obsługę organizacyjną i biurową Zespołu zapewnia Departament Wdrożeń i Innowacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

§ 9

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

7

ZARZĄDZENIE Nr 8 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 27 lutego 2009 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Zespołu do Spraw Prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 16/2008 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej w Ministerstwie Nauki i Szkolnic-

twy Wyższego (Dz. Urz. MNiSzW Nr 2, poz. 29 i Nr 4, poz. 64) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Zespołu wchodzi:

- Przewodniczący — Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Nauki
i Szkolnictwa Wyższego
- Członkowie: — Szef Gabinetu Politycznego
Ministra
- dyrektor Departamentu
Spraw Europejskich
i Współpracy Międzynarodowej
- dyrektor Departamentu
Strategii
- dyrektor Departamentu
Nadzoru i Organizacji
Szkolnictwa Wyższego
- dyrektor Departamentu
Wdrożeń i Innowacji

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działami administracji rządowej — nauka i szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104, oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600.

— dyrektor Departamentu Systemów Informatycznych		— pracownicy Departamentu Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej wskazani przez Dyrektora Departamentu
— dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego		
— dyrektor Departamentu Budżetu i Finansów	Sekretarz	— pracownik Departamentu Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej.”.
— dyrektor Departamentu Obsługi Programów Międzynarodowych i Uznawalności Wykształcenia		§ 2
— dyrektor Biura Ministra	Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.	
— dyrektor Biura Dyrektora Generalnego		
— Radca do spraw badań w Stałym Przedstawicielstwie RP przy UE	Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego	<i>Barbara Kudrycka</i>

8

**ZARZĄDZENIE Nr 9 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾
i MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ²⁾**

z dnia 5 marca 2009 r.

**zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Państwowej Komisji Poświadczania Znajomości
Języka Polskiego jako Obcego**

Na podstawie art. 11b ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 8 Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie powołania Państwowej Komisji Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego (Dz. Urz. MEN Nr 4, poz. 18, z 2005 r. Nr 3, poz. 18 oraz z 2007 r. Dz. Urz. MNiSzW Nr 5, poz. 61) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Członkowie:

a) prof. dr hab. Anna Dąbrowska,

b) prof. dr hab. Stanisław Dubisz,

c) dr Iwona Janowska,

d) prof. dr hab. Władysław Makarski,

e) prof. dr hab. Jan Mazur,

f) prof. dr hab. Bożena Ostromięcka-Frączak,

g) prof. dr hab. Jerzy Podracki,

h) prof. dr hab. Tadeusz Zgółka,

i) prof. dr hab. Urszula Żydek-Bednarczuk.”.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

Minister Edukacji Narodowej

Katarzyna Hall

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

²⁾ Minister Edukacji Narodowej kieruje działem administracji rządowej — oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej (Dz. U. Nr 216, poz. 1591).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 29, poz. 358, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 73, poz. 661, z 2004 r. Nr 92, poz. 878, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 164, poz. 1365 i Nr 186, poz. 1567, oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976.

9

KOMUNIKAT Nr 22 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 30 października 2008 r.

w sprawie Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych

Na podstawie art. 8a ust. 3 ustawy z dnia 8 paździer-
nika 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U.
z 2008 r. Nr 169, poz. 1049) ogłasza się ustanowienie

z dniem 30 października 2008 r. Krajowego Programu
Badań Naukowych i Prac Rozwojowych, stanowiące-
go załącznik do komunikatu.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — nauka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

Załącznik do komunikatu nr 22 Ministra Nauki i Szkolnictwa
Wyższego z dnia 30 października 2008 r. (poz. 9)

**Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych
(KPBNI PR)**

Część I

WPROWADZENIE

Budowa gospodarki opartej na wiedzy, strategiczny cel polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, wymaga ukierunkowania strumienia finansowania badań naukowych i prac rozwojowych na te dziedziny i dyscypliny naukowe, które mają największy wpływ na rozwój społeczny i gospodarczy kraju.

Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych jest instrumentem ułatwiającym prowadzenie polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa dostosowanej do europejskich i światowych standardów.

Głównym celem Programu jest zdynamizowanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego oraz poprawa jakości życia polskiego społeczeństwa. Dzięki określonym w Programie priorytetom, finansowaniu budżetowemu podlegać będą przede wszystkim te badania naukowe, które służą osiągnięciu powyższego celu.

Zacieśnienie współpracy pomiędzy sferą nauki i gospodarki wymaga poważnych nakładów budżetowych, co sprawia, że problematyka badań naukowych we wspólnym państwie nie może podlegać wyłącznie zasadom wolnego rynku ani pozostawać w rękach samych uczonych. Współuczestnikami procesu decyzyjnego muszą być zatem rząd jako twórca polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, badacze i przedsiębiorcy.

Precyzyjnie dobierana tematyka projektów badawczych, zwłaszcza o charakterze interdyscyplinarnym i wielodziedzinowym, przyczyni się do integracji rozproszonego środowiska naukowego w Polsce oraz osiągnięcia nowej jakości prowadzonych badań naukowych i prac rozwojowych, konkurencyjnej w skali europejskiej.

1. PODSTAWY PRAWNE I PROGRAMOWE

Krajowy Program Ramowy został ogłoszony jesienią 2005 r. Ewolucja Krajowego Programu Ramowego w Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych wynika z wejścia w życie nowych uregulowań prawnych, tj. ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR), oraz ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki.

Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych ogłasza Minister po zasięgnięciu opinii środowisk naukowych, gospodarczych, a także przedstawicieli administracji państwowej i samorządowej. Projekt Programu opracował Komitet Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej Rady Nauki (KPNiNT), Interdyscyplinarny Zespół do Spraw Strategicznych Programów Badań Naukowych i Prac Rozwojowych, eksperci oraz Departament Strategii i Rozwoju Nauki Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Korzystano także z dwóch dokumentów „Założenia polityki naukowej i naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa do 2020 r.” i „Narodowy Plan Rozwoju”. Program powinien w przyszłości podlegać systematycznej, krytycznej ocenie w zakresie aktualności i efektywności działań prowadzonych w jego ramach.

2. STRUKTURA

Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych określa **Priorytetowe obszary badawcze**, i w ramach tych obszarów proponuje **Priorytetowe kierunki badań**. Stanowi to podstawę do sformułowania **Strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych**.

Priorytetowe obszary badawcze obejmują cele długookresowe, realizują długookresową politykę państwa zmierzającą do nadania działaniom badawczym, gospodarczym i społecznym cech zrównoważonego i skorelowanego rozwoju. Ustanawia je Minister po zasięgnięciu opinii KPNiNT, uwzględniając obiektywne możliwości nauki polskiej, potrzeby gospodarki oraz wysokość finansowania.

Strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych mieszczą się w ramach wyodrębnionych priorytetowych obszarów badawczych. Cechują się średniookresowym czasem realizacji i podlegają modyfikacji wynikającej ze zmieniających się uwarunkowań, zadań oraz potrzeb gospodarki i społeczeństwa. Określane są przez Interdyscyplinarny Zespół do spraw Strategicznych Programów Badań Naukowych i Prac Rozwojowych. W ramach tematów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych określone są zadania badawcze. Zadania badawcze ustanawia Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, które następnie w drodze postępowania konkursowego wylania wykonawców.

Podmioty uczestniczące w konstruowaniu Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych ściśle ze sobą współpracują, prowadzą systematyczną analizę i aktualizację tematów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych. Zadanie koordynowania wymienionych działań spoczywa na ministrze właściwym do spraw nauki.

3. RAMY CZASOWE PROGRAMU. ANALIZA I OCENA

Ramy czasowe obszarów priorytetowych i strategicznych programów badawczych Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych są tak ustalone, aby zapewnić stabilność prowadzonych prac naukowych. Działania w zakresie priorytetowych obszarów badawczych należy realizować przez okres 5–10 lat, a programy strategiczne — 3–5 lat. Powinny one dysponować realnymi poziomami finansowania.

Programy badawcze „Zaawansowane technologie pozyskiwania energii” oraz „Interdyscyplinarny system interaktywnej informacji naukowej i naukowo-technicznej” zostaną przekazane do realizacji Narodowemu Centrum Badań i Rozwoju w 2008 roku. Pozostałe programy badawcze będą realizowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju od roku 2009.

Analiza trafności wyboru tematów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz zadań badawczych obejmuje cztery typy działań w zakresie: idei naukowych, technologii, kadry i bazy badawczej. W zależności od założonych celów, proporcje pomiędzy wymienionymi działaniami są ustalone na różnym poziomie.

Idee naukowe — to zakres działań w sferze badań wyprzedzających, realizowanych na nowatorskim poziomie, gwarantujących wysoką jakość kadr i przyszłe sukcesy w naukach stosowanych.

Technologie — to zakres działań podejmowanych w obszarze badań stosowanych, zapewniających wzrost konkurencyjności gospodarki.

Kadra badawcza — to obszar działań zmierzających do zdynamizowania rozwoju kadr naukowych stanowiących o przyszłości polskiej nauki.

Baza badawcza — to zakres działań polegających na systematycznym tworzeniu lub odtwarzaniu laboratoriów naukowych, umożliwiających prowadzenie badań na najwyższym poziomie, zapewniających konkurencyjne miejsca pracy w rodzimej nauce.

W pracach nad przyszłą modyfikacją Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych uwzględnione zostaną wyniki „Programu FORESIGHT”.

4. KRYTERIA WYBORU PRIORYTETOWYCH OBSZARÓW I PRIORYTETOWYCH KIERUNKÓW BADAŃ

Celem nadrzędnym Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych jest zintensyfikowanie roli środowiska naukowego w kształtowaniu racjonalnych, nowoczesnych i długofalowych przesłanek zrównoważonego rozwoju społeczeństwa, gospodarki. Uzyskanie powyższego celu wymaga koncentracji wysiłku środowiska naukowego oraz nakładów finansowych pochodzących z budżetu na kilku wyodrębnionych obszarach priorytetowych.

Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych obejmuje pięć interdyscyplinarnych priorytetowych obszarów badawczych. Obszary te sformułowano, biorąc pod uwagę następujące przesłanki:

- 1) długo- i średniookresowe potrzeby rozwojowe oraz bezpieczeństwo społeczeństwa, gospodarki i państwa;
- 2) specyficzne zasoby naturalne i położenie geograficzne kraju;
- 3) potencjał intelektualny i bazę materialną Polski na tle międzynarodowego rynku naukowego;
- 4) zgodność z tematyką badawczą Unii Europejskiej;
- 5) dziedziny wiedzy, które pełnią aktualnie wiodącą rolę w kształtowaniu rozwoju cywilizacyjnego i gospodarczego świata;
- 6) możliwości wdrożenia opracowanych osiągnięć naukowych i technologicznych przez krajowych producentów.

Część II

PRIORYTETOWE OBSZARY BADAWCZE

Na podstawie wymienionych przesłanek, metodą rozważań eksperckich, wyodrębniono pięć priorytetowych obszarów:

- 1) społeczeństwo w warunkach bezpiecznego, przyspieszonego i zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego;
- 2) zdrowie;
- 3) energia i infrastruktura;
- 4) nowoczesne technologie dla gospodarki;
- 5) rolnictwo i środowisko.

Wszystkie wymienione priorytetowe obszary zachowują merytoryczną samodzielność i zwartość, równocześnie wzajemnie się przenikają i tworzą spójny Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych.

1. OBSZAR BADAWCZY — „SPOŁECZEŃSTWO W WARUNKACH BEZPIECZNEGO, PRZYSPIESZONEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO”

W nadchodzących latach, rozwój cywilizacyjny i gospodarczy naszego kraju w znacznie większym stopniu niż w przeszłości, zależy będzie od innowacyjnej aktywności i kreatywności obywateli. Warunkiem pełnego wykorzystania potencjału społeczeństwa jest:

- 1) podniesienie statusu wiedzy w społeczeństwie oraz jej upowszechnianie;
- 2) zapewnienie swobody gospodarczej, naukowej i politycznej;
- 3) modernizacja instytucji publicznych;
- 4) stworzenie stabilnych, przewidywalnych i zapewniających bezpieczeństwo reguł funkcjonowania społeczeństwa, gospodarki i państwa;
- 5) kształtowanie postaw łączących myślenie o wspólnym dobru z naturalnym dążeniem do indywidualnego sukcesu, wspomagane mechanizmami instytucjonalnymi wspierającymi efekt synergiczny;
- 6) spójność społeczna i międzypokoleniowa solidarność.

PRIORYTETOWE KIERUNKI BADAŃ

1.1. WOBEC ZMIAN: INNOWACYJNOŚĆ, KREATYWNOŚĆ — SZANSE I BARIERY SPOŁECZNE, DEMOGRAFICZNE, INSTYTUCJONALNE I PSYCHOLOGICZNE

1. Identyfikacja czynników społecznych, demograficznych, psychologicznych i instytucjonalnych, stymulujących innowacyjną aktywność i kreatywność obywateli, a także warunków dla budowania poczucia obywatelskiej odpowiedzialności w duchu współdziałania i solidarności.
2. Rozwój innowacyjności i kreatywności obywateli w warunkach głębokiej zmiany demograficznej (starzenie się ludności, wzmożona mobilność przestrzenna).
3. Instytucje i nowe rozwiązania instytucjonalne wspierające transfer kreatywności indywidualnej w sferę społeczno-gospodarczą.
4. Instytucje naukowe i edukacyjne w relacjach ze zmieniającym się otoczeniem i ich rola w rozwoju innowacyjności i kreatywności.

1.2. JAKOŚĆ DEMOKRACJI, STRUKTURA SPOŁECZNA I PARTYCYPACJA OBYWATELSKA

1. Rozwój i jakość instytucji rządowych, instytucji gospodarki rynkowej i instytucji społeczeństwa obywatelskiego oraz relacji pomiędzy nimi.
2. Aktywność obywatelska w procesie rozwoju społeczno gospodarczego.
3. Nierówności społeczne a rozwój społeczno ekonomiczny i jakość życia.
4. Rola nowych technik informacyjnych (w tym mediów) w podnoszeniu jakości demokracji.

1.3. TOŻSAMOŚĆ OBYWATELSKA, KULTUROWA I NARODOWA W GLOBALIZUJĄCYM SIĘ ŚWIECIE

1. Badania nad tożsamością obywatelską, kulturową i narodową. Diagnozowanie kryzysu tożsamości, jego rozmiaru i uwarunkowań, a jednocześnie badanie pojawiania się nowych tożsamości pod wpływem globalizacji i integrującej się Europy.

2. Procesy zmian i nowe zjawiska w kulturze pod wpływem zmian tożsamości.
3. Zmiany systemu wartości i norm (w tym dotyczących rodziny i kulturowych ról płci), a także indywidualizacja postaw, które wpływają na definiowanie tożsamości jednostek i grup społecznych a także zachowania społeczne, ekonomiczne i obywatelskie.
4. Tworzenie pamięci zbiorowej, jej wpływ na percepcję przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.
5. Wpływ zmian technologicznych na przemiany tożsamości.

1.4. ZAAWANSOWANE TECHNOLOGIE INFORMATYCZNE W HUMANISTYCE. OPRACOWANIE I WDROŻENIE NOWYCH ROZWIĄZAŃ

W chwili obecnej stan wykorzystywania przez humanistów technologii informatycznych jest wysoko niewystarczający. Dotyczy to nie tylko nauki polskiej, ale także europejskiej i szerzej światowej. Rozproszenie źródeł i literatury (przy jej nieporównanie większym, w stosunku do nauk przyrodniczych i technicznych zasobie) powoduje małą efektywność badań, gdyż większość czasu i środków przeznaczają się nie na analizę, ale na dotarcie do źródeł i wyników wcześniejszych badań.

Konieczne jest zastosowanie rozwiązania:

- 1) wprowadzającego nowe i integrującego rozwiązania stosowane dotychczas w różnych dziedzinach (bibliografie, katalogi biblioteczne, biblioteki cyfrowe, repozytoria digitalne, bazy danych) bez ingerencji w ich wewnętrzne systemy, co pozwoli na dołączanie nowych modułów bez utraty ich dotychczasowej funkcjonalności;
- 2) obejmującego opracowanie standardów cyfryzacji zasobu dziedzictwa kultury narodowej;
- 3) obejmującego opracowanie i wdrożenie metody trwałego przechowywania licznych plików o dużych rozmiarach (skorelowane z kierunkiem 4.5. TECHNOLOGIE INFORMACYJNE).

Rozwiązanie takie stanowić będzie istotny wkład w rozwój społeczeństwa informacyjnego, zrewolucjonizuje badania w dziedzinie humanistyki, otworzy nowe możliwości edukacyjne i będzie ważnym elementem promocji polskiej nauki i polskiego dziedzictwa kulturowego w Europie i na świecie.

1.5. TRAJektorie PRZYSPIESZONEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU Społeczno-Gospodarczego

1. Wzrost, zatrudnienie i konkurencyjność. Stymulanty i bariery.
2. Zmiany instytucjonalne i ich wpływ na polską gospodarkę.
3. Regionalna, terytorialna i społeczna spójność w procesie rozwoju.
4. Społeczny kontekst rozwoju (zmiana demograficzna, adaptacyjność zasobów pracy, społeczna odpowiedzialność biznesu, jakość pracy i jakość życia).
5. Rola wiedzy we wzroście gospodarczym.

1.6. EKONOMICZNE, Społeczne I Technologiczne Bezpieczeństwo Polski

1. Polska w światowym procesie rozwoju potencjału intelektualnego (w tym, ochrona własności intelektualnej, dostęp do nowych technologii, brain-drain vs. brain-gain).
2. Innowacyjność i procesy modernizacyjne polskiej gospodarki a zdolność przeciwstawiania się zjawiskom kryzysowym.
3. Zarządzanie kryzysowe i systemy wczesnego ostrzegania.

2. OBSZAR BADAWCZY — „ZDROWIE”

Największym zagrożeniem zdrowotnym w populacji Polski pozostają choroby cywilizacyjne: nowotwory złośliwe, choroby układu krążenia, w tym nadciśnienie, udary mózgu, choroby nerek, cukrzyca, choroby metaboliczne związane z otyłością, choroby psychiczne, w tym zwłaszcza depresja, choroby otępienne oraz uzależnienia od alkoholu, leków i narkotyków.

Od wielu lat obserwuje się także, zwłaszcza w młodszych grupach wieku, stały wzrost zachorowań na choroby alergiczne. Obok starzenia się populacji główną przyczyną większości chorób są zagrożenia wynikające ze zmieniającego się środowiska życia człowieka i niekorzystne tendencje w stylu życia.

Szybki postęp wiedzy umożliwia lepsze poznanie przyczyn chorób cywilizacyjnych, identyfikowanie grup wysokiego ryzyka zachorowań i właściwe ukierunkowanie interwencji o charakterze populacyjnym. Możliwe jest także wcześniejsze wykrywanie chorób, co poprawia skuteczność leczenia.

W zakresie terapii chorób z ogromną dynamiką rozwijają się nanofarmakologia, prace nad nowymi lekami, w tym swoiście oddziałującymi ze zdefiniowanymi strukturami molekularnymi. Nowe perspektywy w zakresie regeneracji i odtwarzania narządów związane są z komórkami macierzystymi.

PRIORYTETOWE KIERUNKI BADAŃ

2.1. EPIDEMIOLOGIA OPISOWA, ANALITYCZNA I MOLEKULARNA CHORÓB CYWILIZACYJNYCH

1. Usprawnienie systemów zbierania i przetwarzania danych dotyczących zachorowań, chorobowości i zgonów z powodu chorób cywilizacyjnych. Dane takie są niezbędne dla prowadzenia ciągłej oceny i prognozowania stanu zdrowia populacji oraz monitorowania skuteczności działań prewencyjnych.
2. Rozwój epidemiologii analitycznej, która jest najskuteczniejszym narzędziem m.in. rozpoznawania nowych zagrożeń środowiskowych (w tym skażeń powietrza, wody i produktów żywnościowych) oraz identyfikowania markerów ekspozycji środowiskowej i markerów dawki wewnętrznej (pochłoniętej), a także wczesnych markerów uszkodzeń narządowych.
3. Rozwój epidemiologii molekularnej, a zwłaszcza badań nad predyspozycjami dziedzicznymi warunkującymi zwiększone ryzyko zachorowań wynikających ze specyficznych narażeń środowiskowych. W stosunku do zagrożeń już wcześniej rozpoznanych ważnym kierunkiem badawczym jest stałe weryfikowanie – w oparciu o badania epidemiologiczne – standardów i normatywów higienicznych dla potrzeb ochrony zdrowia grup populacyjnych szczególnie podatnych na zachorowania, zwłaszcza dzieci i młodzieży.

2.2. PRZYCZYNY I MECHANIZMY ROZWOJU CHORÓB. POSZUKIWANIE MARKERÓW UŻYTECZNYCH W DIAGNOSTYCE ORAZ W TWORZENIU NOWYCH METOD LECZENIA

1. Geny predysponujące do zachorowań na nowotwory, choroby układu krążenia, cukrzycę i inne choroby metaboliczne, choroby psychiczne oraz neurodegeneracyjne, stwarzające podstawę do wdrażania aktywnej prewencji w grupach zwiększonego ryzyka zachorowania.
2. Badania nad molekularną patogenezą chorób, zwłaszcza z wykorzystaniem metod analiz genomowych i proteomiki, dla zidentyfikowania markerów molekularnych użytecznych we wczesnym wykrywaniu chorób, przewidywaniu ich przebiegu, optymalizacji terapii, monitorowania skuteczności leczenia lub finansowania potencjalnych celów dla nowych metod terapii.
3. Farmakogenetyka i farmakogenomika w rozpoznawaniu osobniczej nadwrażliwości i oporności na leki.
4. Nowe molekularne metody w diagnostyce chorób infekcyjnych, typowaniu drobnoustrojów i rozpoznawaniu ich wrażliwości lub oporności na leki.

2.3. FUNKCJA UKŁADU NERWOWEGO ORAZ DIAGNOSTYKA I LECZENIE CHORÓB PSYCHICZNYCH, NACZYNIOWYCH NEURODEGENERACYJNYCH I UZALEŻNIEŃ

1. Badania procesów neurotransmisji, funkcji receptorów i kanałów błonowych, dróg przekaźnictwa sygnałów w komórkach układu nerwowego.
2. Przyczyny i mechanizmy rozwoju chorób psychicznych, w tym depresji oraz chorób neurodegeneracyjnych, naczyniowych i uzależnień.
3. Nowoczesna diagnostyka tych chorób z wykorzystaniem metod molekularnych i czynnościowego obrazowania mózgu (PET, SPECT, e-fMRI).

2.4. MEDYCYNĄ REGENERACYJNA, W TYM ZASTOSOWANIE KOMÓREK MACIERZYSTYCH W ODTWARZANIU TKANEK I NARZĄDÓW

1. Badania nad biologią komórek macierzystych pozyskiwanych z łożyska, sznura pępowinowego i krwi pępowinowej oraz z tkanek i narządów dorosłych dawców oraz nad możliwościami ich namnażania i ukierunkowanego różnicowania poza ustrojem.
2. Mechanizmy wiodące do nowotworowego przekształcenia tych komórek i zmieniające ich wrażliwość na terapię.
3. Przedkliniczne i kliniczne próby wykorzystania przeszczepów komórek macierzystych jako alternatywa dla transplantacji tkanek i narządów.

2.5. NOWE TECHNOLOGIE DLA POTRZEB FARMAKOTERAPII

1. Nowe technologie związków biologicznie czynnych.
2. Nanotechnologie, w tym poszukiwanie nowych polimerowych i lipidowych nośników leków w terapii celowanej.
3. Białka rekombinowane oraz leki oparte na kwasach nukleinowych.
4. Rozwój infrastruktury dla przedklinicznych badań farmakologicznych.

3. OBSZAR BADAWCZY — „ENERGIA I INFRASTRUKTURA”

Innowacyjne technologie, materiały, oraz potencjał intelektualny w obszarze energii i infrastruktury, pozwalają na zrealizowanie ważnych celów gospodarczych i społecznych. W warunkach przyspieszenia gospodarczego prowadzącego do wzrostu konsumpcji energii **konieczne jest generowanie projektów badawczych, które wniosą wartość dodaną, wyrażoną w osiągnięciu konkretnych celów jakimi są:** bezpieczeństwo energetyczne kraju, „czyste” technologie, bezpieczne i energooszczędne ciągi komunikacyjne, paliwa nowej generacji, technologie szybkiego wykonania i remontowania infrastruktury, trwałe materiały, systemy zarządzania energią. Rozpoczęty program budowy dróg, przewidywane przyspieszenie budownictwa mieszkaniowego i użyteczności publicznej stwarza możliwość rozwoju infrastruktury kraju z jednoczesnym uzyskaniem absorpcji innowacji. Z uwagi na problemy energetyczne nowe konstrukcje i technologie powinny być energooszczędne, wykorzystywać materiały odpadowe pochodzące z recyklingu oraz zapewnić ich przyszłą utylizację. Ważnym kierunkiem badań jest opracowanie materiałów i konstrukcji o długim czasie użytkowania.

Konieczne jest uwzględnienie aspektów ochrony środowiska, rewitalizacji obszarów zdegradowanych oraz obiektów zabytkowych, a także opracowanie inteligentnych systemów transportu, skracających czas podróży i zwiększających bezpieczeństwo użytkowników, a jednocześnie spełniających wymogi ochrony środowiska.

PRIORYTETOWE KIERUNKI BADAŃ

3.1. ZMNIEJSZENIE ENERGOCHŁONNOŚCI GOSPODARKI PRZEZ ROZWÓJ I WDRAŻANIE ROZWIĄZAŃ ENERGOOSZCZĘDNYCH W PRZEMYSŁE, USŁUGACH ORAZ GOSPODARSTWACH DOMOWYCH

1. Prognozowanie zapotrzebowania na różne postacie energii z uwzględnieniem wymogów bezpieczeństwa energetycznego państwa.
2. Opracowanie technologii wykorzystania źródeł rozproszonych i zasad zarządzania energetyką rozproszoną.
3. Zwiększenie efektywności użytkowania energii finalnej.
4. Energooszczędne i niezawodne technologie przesyłania i przetwarzania energii.

3.2. EFEKTYWNE WYKORZYSTANIE KRAJOWYCH ZASOBÓW SUROWCÓW KOPALNYCH Z ZAPEWNIENIEM BEZPIECZEŃSTWA EKOLOGICZNEGO

1. Nowe generacje energetyczne technologii węglowych (spalanie tlenowe, zgazowanie).
2. Nowe generacje turbin ciepłych i kotłów.
3. Technologie poligeneracyjne związane z wytwarzaniem energii i paliw płynnych.
4. Technologie wychwytu, transportu i składowania dwutlenku węgla i ich integracja z procesami wytwarzania energii.
5. Podziemne zgazowanie węgla, wykorzystanie ciepła z wysokotemperaturowych reaktorów jądrowych (gazowych) do konwersji węgla.
6. Niskotemperaturowe spalanie i zgazowanie paliw, polegające na zastosowaniu tlenkowej pętli chemicznej.

3.3. ROZWÓJ ALTERNATYWNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII — ODNAWIALNEJ, JĄDROWEJ, OPARTEJ O WODÓR ORAZ NOWYCH TECHNOLOGII PROWADZĄCYCH DO ZWIĘKSZENIA NIEZAWODNOŚCI, EFEKTYWNOŚCI WYTWARZANIA, PRZETWARZANIA, MAGAZYNOWANIA I PRZESYŁU ENERGII

1. Rozwój bezpiecznych i ekologicznych technologii wytwarzania i magazynowania energii ze źródeł odnawialnych (spalanie i zgazowanie biomasy, układy zintegrowane — mikrosiłownie parowe i gazowe, biorafinerie i biogazownie, wykorzystanie wiatru, źródeł geotermalnych i wodnych, energetyka słoneczna, ogniwa paliwowe).
2. Badania nad strategią, aspektami technicznymi i ekologicznymi rozwoju energetyki jądrowej w Polsce.
3. Nowe metody planowania rozwoju i prowadzenia pracy systemu elektroenergetycznego, monitorowania i sterowania systemem oraz bezpieczeństwa technologii.

3.4. NOWOCZESNE KONSTRUKCJE, TECHNOLOGIE I MATERIAŁY W BUDOWNICTWIE KOMUNIKACYJNYM, MIESZKANIOWYM I UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ Z UWZGLĘDNIENIEM RECYKLINGU

1. Konstrukcje i materiały o wysokiej trwałości.
2. Materiały budowlane pochodzące z recyklingu oraz odzysku odpadów.
3. Materiały budowlane o wysokich parametrach wytwarzane z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, np: nanotechnologii, mikrotechnologii, biotechnologii do modyfikacji struktury materiałów.

3.5. ZAPEWNIENIE BEZPIECZEŃSTWA, NIEZAWODNOŚCI I TRWAŁOŚCI OBIEKTÓW BUDOWLANYCH

1. Bezpieczeństwo, trwałość, użyteczność i niezawodność obiektów budowlanych.
2. Energooszczędne technologie budowy, przebudowy i remontu obiektów budowlanych.
3. Metody przebudowy obiektów zabytkowych z zachowaniem ich bezpieczeństwa i użyteczności.

3.6. ZINTEGROWANY, ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ MIAST ORAZ TECHNOLOGIE REWITALIZACJI OBSZARÓW ZDEGRADOWANYCH I OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

1. Opracowanie metod rewitalizacji obszarów zdegradowanych, komunalnych oraz przemysłowych z uwzględnieniem istniejących zasobów budownictwa i z poszanowaniem dziedzictwa kulturowego.
2. Dostosowanie nowoczesnych rozwiązań i technologii do wymogów ochrony dziedzictwa narodowego oraz adaptacja tradycyjnych technik i materiałów budowlanych do tego celu.
3. Rozwój infrastruktury zapewniającej sprawny transport wewnątrz i w otoczeniu aglomeracji miejskich.

3.7. BEZPIECZNE, EFEKTYWNE I EKOLOGICZNE ŚRODKI TRANSPORTU

1. Konstrukcje i systemy chroniące użytkowników i ratujące ich w przypadku awarii.
2. „Inteligentny środek transportu” oraz „inteligentna infrastruktura” dostarczające i przetwarzające dane o stanie pojazdu lub infrastruktury, warunkach ruchu, zagrożeniach, zachowaniach użytkowników pojazdów i infrastruktury.
3. Materiały i systemy pozwalające na zmniejszanie emisji zanieczyszczeń.
4. Rozwój i eksploatacja „czystych” środków transportu zbiorowego, wykorzystujących energie odnawialne.
5. Niezawodność i trwałość środków transportu (lotniczego, kolejowego, samochodowego, wodnego, rurowego).

3.8. NOWOCZESNE SYSTEMY ZARZĄDZANIA TRANSPORTEM I INFRASTRUKTURĄ TRANSPORTOWĄ

1. Rozwój inteligentnych systemów transportowych oraz wdrożenie technologii informacyjno-komunikacyjnych, które pozwolą na ograniczenie liczby eksploatowanych środków transportu oraz na zwiększenie sprawności transportu miejskiego i podmiejskiego.
2. Wprowadzenie transportu zintegrowanego i wyznaczenie „obszarów zielonych” w centrach miejskich.
3. Badania nad usprawnieniem systemów transportowych tworzenie powiązań między różnymi środkami transportu i integrację usług z nimi związanych.
4. Wykorzystanie małych lotnisk i lekkich samolotów w systemach transportowych.

4. OBSZAR BADAWCZY „NOWOCZESNE TECHNOLOGIE DLA GOSPODARKI”

Fundament obszaru tworzą multidyscyplinarne badania z zakresu: chemii, fizyki, biologii, farmacji, nauk technicznych i informatyki, prowadzące do powstania nowych generacji produktów i materiałów o udoskonalonych właściwościach i nowych zastosowaniach, poprawiających bezpieczeństwo i standard życia. U jego podstaw leży także wdrażanie rozwiązań, które umożliwią zrównoważony rozwój kraju i doprowadzą do konkurencyjności krajowego przemysłu, a w konsekwencji wzrostu produkcji i obniżenia niekorzystnego bilansu ekonomicznego handlu zagranicznego w obrocie zaawansowanymi materiałami oraz produktami i półproduktami przemysłu. Kluczową rolę odgrywają nanotechnologie pozwalające na uzyskanie nowych materiałów o zaprogramowanej na poziomie molekularnym strukturze, o nowych właściwościach i zastosowaniach. Do omawianego obszaru włączono także technologie informacyjne, które mają istotne znaczenie niemal we wszystkich sferach życia gospodarczego i społecznego: nauce, edukacji, zdrowiu, kulturze, finansach, przemyśle, administracji, ochronie środowiska, transporcie, komunikacji społecznej etc.

PRIORYTETOWE KIERUNKI BADAŃ

4.1. ZAAWANSOWANE TECHNOLOGIE MATERIAŁOWE

1. Opracowanie i wdrożenie do produkcji materiałów znajdujących zastosowanie w gospodarce, w szczególności takich, które mogłyby się stać „polską specjalnością” w budownictwie oraz innych działach gospodarki.
2. Nanotechnologie dla wytwarzania materiałów funkcjonalnych do zastosowań w informatyce, elektronice, fotonice, energetyce, przemyśle maszynowym, transporcie, przemyśle odzieżowym, inżynierii biomedycznej i przemyśle spożywczym.

3. Rozwój zaawansowanych technik inżynierii materiałowej w celu kontrolowanego kształtowania właściwości tworzyw i opracowania energooszczędnych i proekologicznych metod ich wytwarzania.
4. Rozwój technologii dla zrównoważonego wykorzystania naturalnych zasobów krajowych, udoskonalenia produktów krajowego przemysłu przetwórczego oraz utylizacji materiałów odpadowych i zagospodarowania surowców pochodzących z recyklingu.

4.2. TECHNOLOGIE, MATERIAŁY I PODZESPOŁY DLA ELEKTRONIKI I FOTONIKI

1. Nanoelektronika, a w szczególności nanostruktury epitaksjalne, tranzystory na pojedynczych elektronach, struktury na pojedynczych cząsteczkach, kropkach kwantowych lub z zastosowaniem nanolitografii, struktury fotoniczne, struktury spintroniczne, nanodruły, nanosensory medyczne.
2. Nowoczesne technologie przetwarzania energii z wykorzystaniem fotowoltaiki opartej na związkach półprzewodnikowych, krzemie i półprzewodnikach organicznych.
3. Materiały i technologie dla magazynowania energii.
4. Rozwój i udoskonalenie technologii dla poprawy bezpieczeństwa społeczeństwa, gospodarki i kraju.
5. Optoelektronika z wykorzystaniem półprzewodników, monokryształów, szkieł aktywnych i ceramiki laserowej.
6. Technologie fotoniczne dla długodystansowych i niezawodnych systemów szybkiej transmisji informacji.
7. Półprzewodniki z szeroką przerwą energetyczną do zastosowań w energoelektronice.

4.3. PRODUKTY I TECHNOLOGIE CHEMICZNE O KLUCZOWYM ZNACZENIU DLA ROZWOJU GOSPODARKI, OCHRONY ZDROWIA I RACJONALNEGO WYKORZYSTANIA ZASOBÓW NATURALNYCH

1. Udoskonalenie istniejących i wdrażanie nowych wielkoprzemysłowych procesów chemicznych w celu doprowadzenia krajowych technologii do standardu BAT (Best Available Technologies) poprzez wdrażanie nowych koncepcji chemicznych, bardziej wydajnych układów katalitycznych oraz osiągnięć inżynierii chemicznej i procesowej.
2. Rozszerzenie bazy surowcowej dla zaawansowanych technologii materiałowych.
3. Poszukiwanie oryginalnych dróg syntezy związków molekularnych i wielkocząsteczkowych o specjalnych właściwościach, które będą wytwarzane w małej skali przez specjalistyczne przedsiębiorstwa, dla potrzeb farmacji, elektroniki i innych dziedzin gospodarki.
4. Rozwój technologii wykorzystujących surowce pochodzenie roślinnego i zwierzęcego, w tym także odpady powstające przy produkcji żywności i biopaliw, oraz rozwój nowoczesnych produktów chemicznych wspierających racjonalną biogospodarkę.
5. Rozwój technologii i obróbki surowców oraz zagospodarowanie odpadów dla energetyki jądrowej.

4.4. WYSOKOWYDAJNE BIOTECHNOLOGIE DLA RÓŻNYCH GAŁĘZI PRZEMYSŁU

1. Unikatowe i ulepszone biokatalizatory i metabolity.
2. Produkcja biofarmaceutyków, mikrobiologicznych i biodegradowalnych polimerów oraz innych biomateriałów.
3. Stworzenie systemu zintegrowanych biorafinerii wykorzystujących bioproceny do uzyskania energii oraz produktów o wartości dodanej z surowców odnawialnych, biomasy roślinnej, produktów ubocznych i odpadów.

4.5. TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

1. Zaawansowane technologie telekomunikacyjne i systemy informatyczne dla budowy zintegrowanych platform obsługi nowoczesnego państwa i społeczeństwa.
2. Rozwój metod i narzędzi komunikacji człowiek – komputer.
3. Konstrukcja niezawodnych i bezpiecznych systemów informatycznych w tym zastosowanie technologii kwantowych.

4. Metody i narzędzia elektronicznej komunikacji społecznej, w tym nowej generacji interaktywnych mediów cyfrowych.
5. Rozwój metod i narzędzi dla powszechnej cyfryzacji zasobów informacji.
6. Technologie inteligentnych systemów przetwarzania danych i wspomaganie decyzji.

4.6. TECHNOLOGIE DLA BEZPIECZEŃSTWA

1. Opracowanie technologii, materiałów, sensorów i detektorów, urządzeń i systemów dla wspomagania działań antyterrorystycznych, antykryzysowych i militarnych oraz ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa.
2. Opracowanie technologii, urządzeń i systemów ochrony nadzorowanych obszarów oraz granic lądowych i morskich.
3. Technologie bezpieczeństwa przemysłowego.
4. Opracowanie technologii, materiałów, podzespołów, urządzeń i systemów dla ochrony infrastruktury krytycznej (np.: sieci, rurociągi, szpitale, transport), w tym systemów zarządzania tą infrastrukturą.

5. OBSZAR BADAWCZY — „ŚRODOWISKO I ROLNICTWO”

Obszar obejmuje ocenę stanu, zagrożeń, użytkowania zasobów naturalnych i bioróżnorodności kraju, możliwości ich efektywniejszego wykorzystania dla dobra gospodarki narodowej i społeczeństwa przy zachowaniu środowiska w stanie pozwalającym na jego naturalne odtwarzanie się i funkcjonowanie procesów przyrodniczych. W przypadku zasobów nieodnawialnych, położono nacisk na badania pozwalające na ich jak najlepsze wykorzystanie (w tym stosowanie technologii bez- i małodopadowych) i najbardziej efektywne metody eksploatacji.

W rolnictwie (obejmującym tutaj także leśnictwo i rybołówstwo) oczekuje się wykorzystania nowej wiedzy, dotyczącej: (a) relacji pomiędzy różnymi organizmami (zwierzęta, rośliny, mikroorganizmy), (aa) związków między tymi organizmami i środowiskiem oraz (aaa) jakości żywności i jej oddziaływania na organizm człowieka. Wiedza ta powinna służyć zarówno doskonaleniu technologii istniejących (produkcja zintegrowana i ekologiczna), jak też podejmowaniu nowych wyzwań, do których należą produkcja bioenergii oraz wytwarzanie nowych surowców i materiałów. Oczekuje się redukcji energochłonności i zmniejszonego oddziaływania na środowisko, zarówno rolnictwa, jak i przemysłów z nim związanych oraz znalezienia nowych rozwiązań wobec konieczności 70% redukcji produkcji syntetycznych pestycydów. W odniesieniu do żywności powinno się zapewnić wysokie jej walory prozdrowotne oraz bezpieczeństwo. Niektóre z badań powinny przyczynić się do ustanowienia norm i standardów, na przykład w odniesieniu do organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO). Podstawowym narzędziem w rozwiązywaniu tych problemów jest biotechnologia (wg definicji z 2007 r., przyjętej przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego).

PRIORYTETOWE KIERUNKI BADAŃ

5.1. ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ REGIONALNY, OPTIMALIZACJA WYKORZYSTANIA ZASOBÓW PRZYRODNICZYCH I OCHRONA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ

1. Rozwój terytorialny, a optymalizacja budowy infrastruktury technicznej z punktu widzenia oddziaływania na środowisko, tworzenie przestrzennych form ochrony przyrody.
2. Wzmacnianie strategicznej roli gospodarki przestrzennej jako narzędzia integrującego działania w zakresie rozwoju terytorialnego, kształtowania sieci osadniczej, optymalizacji rozwoju infrastruktury technicznej uwzględniającej minimalizację jej oddziaływania na środowisko (ze szczególnym zwróceniem uwagi na systemy transportowe), a także tworzenia i funkcjonowania przestrzennych form ochrony przyrody.
3. System wskaźników monitorowania zrównoważonego rozwoju.
4. Ochrona różnorodności biologicznej i monitorowania jej przemian na wszystkich poziomach organizacji przyrody (w tym: mikroorganizmów, roślin, zwierząt użytkowych) z uwzględnieniem zobowiązań międzynarodowych Polski w ramach Unii Europejskiej i systemu ONZ.
5. Społeczny wymiar na rzecz ochrony środowiska.

5.2. ZINTEGROWANE I ZRÓWNOWAŻONE WYKORZYSTANIE ZASOBÓW WODNYCH, W TYM MORSKICH

1. Wpływ zagospodarowania i użytkowania terenu na reżim hydrologiczny i jakość wody oraz wykorzystanie retencji glebowej i powierzchniowej w kształtowaniu zasobów wodnych.
2. Optymalizacja wykorzystania zasobów wodnych oraz systemy zintegrowanej ochrony przed powodzią.
3. Wodooszczędne systemy w przemyśle i w nawodnieniach rolniczych oraz doskonalenie technologii oczyszczania ścieków i odnowy wody.
4. Gospodarowanie wodą na obszarach cennych przyrodniczo oraz działania dla przywrócenia lub poprawy ich walorów przyrodniczych (renaturyzacja, rewitalizacja);
5. Rozwój systemów informacyjnych w zarządzaniu zasobami wodnymi.
6. Zrównoważony i zintegrowany rozwój strefy brzegowej Bałtyku.

5.3. METODY DIAGNOSTYKI ŚRODOWISKA ORAZ TECHNOLOGIE SŁUŻĄCE OGRANICZENIU ZAGROŻENIA KLIMATU, ATMOSFERY I POWIERZCHNI ZIEMI

1. Dynamiczna ocena zasobów surowców strategicznych dla rozwoju kraju, działania na rzecz ich ochrony i racjonalnego wykorzystania, zbilansowanie potrzeb gospodarki w tym zakresie.
2. Rozwój technik mało- i bezodpadowych, energo- i surowcooszczędnych we wszystkich działach gospodarki narodowej. Rozwój technik recyklingu.
3. Metody i techniki monitoringu zagrożeń środowiska oraz ograniczania i likwidacji negatywnych skutków antropopresji.

5.4. POSTĘP BIOLOGICZNY I TECHNOLOGICZNY W WYTWARZANIU BEZPIECZNEJ ŻYWNOŚCI, SUROWCÓW I PRODUKTÓW

1. Doskonalenie technologii produkcji bezpiecznej i funkcjonalnej oraz metod ewaluacji żywności bezpiecznej — także z wykorzystaniem nutrigenomiki.
2. Wytwarzanie znaczników (markerów) molekularnych dla ważnych cech użytkowych roślin i zwierząt, o wysokiej skuteczności w selekcji nowych odmian i ras (MAS).
3. Zastosowanie biologii molekularnej i inżynierii genetycznej dla optymalizacji asymilacji CO₂ w zmiennych warunkach klimatycznych, modyfikacji ściany komórkowej (dla produkcji energii i papieru) oraz produkcji wodoru z fotosyntezy.
4. Środowiskowe i zdrowotne oddziaływanie organizmów genetycznie zmodyfikowanych — ucieczka transgenów i horyzontalny przepływ genów, koegzystencja, efekty niezamierzone oraz nowe metody wykrywania tych efektów.
5. Biotechniczne metody ochrony roślin i zwierząt przed organizmami szkodliwymi — patogenami, szkodnikami, chwastami i pasożytami (podniesienie efektywności biologicznej wrogów naturalnych, organizmy antagonistyczne, podstawy molekularne relacji z patogenami, nowe odmiany/rasy odporne, allelopatia).

5.5. ROZWÓJ TECHNOLOGII DLA POZYSKIWANIA TECHNIKAMI SATELITARNYMI INFORMACJI O ŚRODOWISKU I PRECYZYJNEGO POZYCJONOWANIA

1. Technologie pozyskiwania z pokładów sztucznych satelitów Ziemi i wykorzystanie innych technik teledetekcyjnych informacji o procesach warunkujących globalne zmiany klimatyczne, czynniki zrównoważonej eksploatacji zasobów i bezpieczeństwa społecznego.
2. Metody i infrastruktura satelitarnych technik precyzyjnego pozycjonowania, metrologii czasu i budowy układów georeferencyjnych.
3. Wybrane krytyczne technologie kosmiczne i satelitarne dla potrzeb eksploracji przestrzeni i telekomunikacji (w tym technologie przetwarzania sygnałów cyfrowych i danych z przyrządów satelitarnych obejmujące oprogramowanie, obróbki sygnału/obrazu, kompresji, specyficznego hardware i gromadzenie danych).

Część III

STRATEGICZNE PROGRAMY BADAŃ NAUKOWYCH I PRAC ROZWOJOWYCH

Tematy badawcze, w ramach Strategicznych Programów Badań Naukowych i Prac Rozwojowych, określone zostały zgodnie z Priorytetowymi Obszarami i Priorytetowymi Kierunkami Badań, które uwzględniają przesłanki wymienione w punkcie 4.

Przy formułowaniu tematów badawczych brano pod uwagę:

- 1) zgodność z wynikami „Programu Foresight”;
- 2) potencjał gospodarczy i problemy energetyczne oraz surowcowe Polski;
- 3) wykonalność projektu, doświadczenie i dorobek ośrodków naukowych, ich współpracę krajową i międzynarodową, współpracę z gospodarką;
- 4) innowacyjność i znaczenie problematyki dla rozwoju i jakości życia w Polsce, w średniej i dłuższej perspektywie;
- 5) znaczenie problematyki w perspektywie europejskiej i światowej;
- 6) perspektywę czasową, możliwość szybkiej komercjalizacji wyników.

1. OBSZAR BADAWCZY „SPOŁECZEŃSTWO W WARUNKACH BEZPIECZNEGO, PRZYSPIESZONEGO I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO”

TEMAT:

INTERDYSCYPLINARNY SYSTEM INTERAKTYWNEJ INFORMACJI NAUKOWEJ I NAUKOWO-TECHNICZNEJ

CELE:

Celami podstawowymi programu strategicznego są:

1. Udostępnienie badaczom i społeczeństwu obszernego zbioru źródeł (znaczącego w ogólnym ich zbiorze), zgodnie z następującymi kryteriami:
 - w sposób wiernie oddający jego oryginalny przekaz;
 - w powiązaniu interaktywnym, w sposób ułatwiający wszechstronne wykorzystanie, a jednocześnie intuicyjny w obsłudze;
 - w połączeniu z materiałami pomocniczymi (słowniki, wykazy, komentarze, zestawienia).
2. Rozwój wykorzystania technologii informatycznych w humanistyce.
3. Intensyfikacja badań naukowych w dziedzinach wymienionych w dziale Zakres.
4. Promocja nauki i kultury polskiej za granicą.

Cele uzupełniające i działania służące do realizacji celów podstawowych opisane zostały w dziale Zakres.

ZAKRES:

1. Stworzenie wzorcowego pod względem metodycznym i treściowym, humanistycznego systemu informacji naukowej, składającego się ze zintegrowanych elementów na trzech poziomach opracowania i udostępnienia:
 - obrazowego (biblioteki cyfrowe w plikach *.jpg *.djvu, w tym np.: reprodukcje rękopisów, dokumentów, zdjęcia zabytków sztuki i artefaktów);
 - tekstowego, z możliwością prostego i zaawansowanego przeszukiwania (bibliografie, kompendia, słowniki, opracowania i przekazy źródłowe);
 - bazodanowego o architekturze trójwarstwowej (baza danych, aplikacja, przeglądarka) cechującego się wysoką sprawnością, bezpieczeństwem i niskim kosztem dostępu (użytkownik powinien posiadać jedynie jedną z popularnych przeglądarek internetowych).
2. Połączenie w jednym systemie zintegrowanych baz danych, źródeł udostępnionych w postaci edytowalnego tekstu oraz obrazowych zasobów digitalnych (w tym bibliotek cyfrowych) uzupełnionych o pomoce typu słownikowego i metodycznego.

3. Adaptacja i integracja rozwiązań stosowanych dotychczas w różnych dziedzinach bez ingerencji w ich wewnętrzne systemy, co pozwoli na dołączanie nowych modułów bez utraty ich dotychczasowej funkcjonalności.
4. Zastosowanie szkieletu klasyfikacyjnego i pojęciowego w czterech płaszczyznach: topograficznej, osobowej, rzeczowej i ikonograficznej. To rozwiązanie powinno pełnić funkcje:
 - standaryzacji struktur opisu i stosownej terminologii;
 - grupowania informacji do szybkiego wykorzystania (automatyczne, rozbudowane i niebanalne kwerendy);
 - narzędzia identyfikacji i weryfikacji różnorodnych danych na etapie ich wprowadzania z eliminacją błędów.
5. Digitalizacja i publiczne udostępnienie źródeł w technologii spełniającej standardy:
 - wiernego oddania oryginału (nie tylko formy, ale i barwy, oraz — w miarę możliwości — faktury);
 - rozdzielczości umożliwiającej analizę obiektów i formułowanie wniosków o charakterze naukowym.
6. Rozwój inteligentnych algorytmów akwizycji i przetwarzania wiedzy dla potrzeb nauk humanistycznych i technicznych.
7. Rozwój metod transformacji dostępnych baz danych w bazy wiedzy za pośrednictwem pojęć ontologiczno-regulowych.
8. Opracowanie metodologii i budowa platformy dla wytwarzania zintegrowanych aplikacji wspomagających realizację ludzkich przedsięwzięć zespołowych.
9. Nowe technologie rozpoznawania dźwięku i obrazu.

OCZEKIWANE EFEKTY:

Polska posiada bogate zasoby dziedzictwa kulturowego, które są jednym z głównych elementów wpływających na korzystny wizerunek kraju w Europie i w świecie, a także atutem w procesie definiowania miejsca i pozycji Polski w Unii Europejskiej (Strategia Rozwoju Kraju 2007—2015). Zatem ich internetową (powszechnie dostępną) prezentację, możemy uznać za jeden z najważniejszych efektów społecznych realizacji programu. Innymi efektami będą: wewnętrzna integracja środowiska naukowego (w relacjach pomiędzy specjalnościami, ośrodkami itp.) ze środowiskiem nauczycielskim i środowiskami pasjonatów. Podkreślić należy poszerzenie możliwości dydaktycznych na wszystkich poziomach nauczania. Nie bez znaczenia jest także ochronna funkcja digitalizacji; uczeni rzadziej będą musieli sięgać do oryginalnych zabytków (np. rękopisów), a w przypadku zniszczenia lub kradzieży oryginału pozostanie po nim wierna kopia wraz z dokładną dokumentacją. Opracowanie nowoczesnego, integrującego różne treści i platformy, środowiska informatycznego pozwoli na intensyfikację badań (dzięki udostępnieniu materiałów źródłowych w tym ineditów oraz dzięki zastosowaniu nowoczesnych mechanizmów wyszukiwawczych), a także na promocję polskiej nauki za granicą. Sposób prezentacji materiałów (wysokiej jakości) zmniejszy liczbę przypadków, kiedy niezbędne jest zamawianie (przez badaczy lub placówki naukowe) drogich reprodukcji. Inną wyraźną oszczędnością będzie zmniejszenie licznych kwerend. Pracownicy naukowcy będą mogli bardziej skupić się na kwestiach analitycznych i interpretacyjnych. Wypracowanie standardów digitalizacji oraz przechowywania, opracowania i udostępniania pozwoli na bardziej efektywne wykorzystanie środków z innych źródeł przeznaczonych na digitalizację. Z drugiej zaś strony, budowa np. Centralnej Biblioteki Nauk Przyrodniczych i Technicznych on line — full text, zapewni dostęp do bieżącej literatury światowej całemu środowisku naukowemu w kraju i przy wzrastających kosztach prenumerat pozwoli na oszczędności i daleko idącą racjonalizację wydatków.

UZASADNIENIE:

1. W stosunku do nakładów niezbędnych w naukach technicznych lub ścisłych, w naukach humanistycznych można uzyskać zdecydowanie mniejszym kosztem wyraźny postęp badawczy. Opracowanie interdyscyplinarnego, interaktywnego systemu informacji naukowej, może doprowadzić nie tylko do intensyfikacji badań, ale także podniesienia rangi polskiej humanistyki w Unii Europejskiej i na świecie. Zwiększy także możliwości absorpcji środków unijnych. Proponowany system w sposób istotny przyczyni się do integracji środowiska naukowego oraz wymusi w sposób naturalny upowszechnienie umiejętności informatycznych wśród polskich humanistów.
2. Uczelnie pozyskają niezwykle cenną pomoc dydaktyczną, co znacząco poprawi jakość nauczania.
3. Powstanie regionalnych centrów digitalizacyjnych (optymalnych przy proponowanym kształcie programu), wpłynie na zacieśnienie kontaktu humanistów z przedstawicielami nauk technicznych oraz umożliwi na utrzymanie stałego, wysokiego poziomu digitalizacji obiektów zabytkowych.
4. W ramach programu zostaną udostępnione głównie źródła średniowieczne i wczesnonowożytny, ponieważ:
 - a) w polskich realiach jest to pierwsza epoka, z której zachował się różnorodny materiał źródłowy: teksty, monumenty (będące przedmiotem badań historii sztuki) i artefakty (będące przedmiotem badań archeologii);

- b) zasób średniowiecznych tekstów i monumentów jest w stosunku do epok późniejszych oraz do obszarów zachodniej i południowej Europy nieduży, zatem nawet w ramach jednego programu możemy przedstawić ich znaczącą część;
- c) większość polskich źródeł średniowiecznych została zapisana w języku łacińskim — będącym powszechnie używanym przez ówczesne elity w dużej części Europy, a co za tym idzie — znanym współczesnym badaczom tej epoki pochodzącym z różnych krajów. Nie występuje zatem w tym przypadku bariera językowa, która w poważny sposób utrudnia ogólnoeuropejskie (a nawet światowe) korzystanie ze źródeł powstałych w epokach późniejszych;
- d) w kolejnych okresach następuje lawinowy przyrost materiału źródłowego, co zwiększa problemy z zastosowaniem kryteriów wyboru oraz utrudnia traktowanie takiego zasobu, jako wzorcowego;
- e) w mediewistyce polskiej najwyraźniejsze są tendencje interdyscyplinarne, czego dowodem są m.in. kongresy mediewistów, w których uczestniczą na równych prawach nie tylko historycy, ale także archeolodzy, historycy sztuki, badacze literatury, językoznawcy, teologowie itp.;
- f) w przypadku rozwiązań technicznych gromadzone zasoby mogą dotyczyć opracowywanych rozwiązań projektowych czy zalecanych wzorców użycia umożliwiających śledzenie tendencji rozwojowych.

Realizacja platformy zapewniającej dostęp do nowych źródeł informacji (portale, wortale) oraz digitalizacja zbiorów danych są ważnymi etapami utworzenia różnego typu baz danych czy bibliotek cyfrowych. Akwizycja wiedzy w nich zawartej jest nowym wyzwaniem, które można zrealizować z udziałem człowieka, poprzez budowę różnego typu wyszukiwarek, bądź automatycznie poprzez wykonanie szeregu transformacji bazy danych w bazę wiedzy. Opracowanie takich transformacji wymaga przyjęcia i wykorzystania odpowiednich standardów opisu danych (XML, OWL) oraz przygotowanie i uruchomienie systemów baz wiedzy, gdzie wydobytą wiedza będzie archiwizowana i następnie udostępniana we właściwy sposób budowanym aplikacjom.

Proponowany cykl działań: akwizycja wiedzy, jej zapamiętanie i następnie wykorzystanie, stanowi integrację wysiłków badawczych (np. rozwój nowych algorytmów) i wdrożeniowych (budowa aplikacji użytkowych dla konkretnych zastosowań, np. medycznych czy zapewnienia bezpieczeństwa). Stanowi dalszy krok w rozwoju wykorzystania technologii informatycznych we wspomaganie realizacji konkretnych przedsięwzięć ludzkich. Warto podkreślić, że mogą być to działania zarówno dotyczące dziedzin humanistycznych jak i technicznych. Z uwagi na fakt realizacji takich przedsięwzięć przez odpowiednie zespoły ludzkie, dostarczana wiedza powinna pochodzić z różnych dziedzin (warunek integralności) jak też wspomagać skuteczne działanie takich zespołów (warunek szeroko pojętej przydatności). Taki punkt widzenia stanowi wyzwanie w określaniu właściwych metod akwizycji, archiwizacji i wykorzystania wiedzy we współczesnym świecie. Co więcej zapewni rozwój takich systemów wspomaganie w sposób ewolucyjny.

TEMAT:

POLITYKI TOŻSAMOŚCI — POLITYKI PAMIĘCI. KSZTAŁTOWANIE WZORÓW TOŻSAMOŚCI W POLSCE W KONTEKŚCIE WIELONARODOWEJ I WIELOKULTUROWEJ TRADYCJI ORAZ PROCESÓW GLOBALIZACYJNYCH PRZEŁOMU XX I XXI WIEKU

CELE:

Celami badań realizowanych w ramach programu strategicznego są:

1. Rozpoznanie procesów tożsamościowych zachodzących we współczesnej Polsce.
2. Zidentyfikowanie głównych czynników odpowiedzialnych za ich przebieg i postać.
3. Określenie możliwych sposobów oddziaływania (w tym skutecznego promowania), wspartych na realnej empirycznej wiedzy, wzorców tożsamości jednostkowej i wspólnotowej — odpowiadających zarówno potrzebom samorealizacyjnym jednostek i grup, jak również ideałom nowoczesnego, otwartego społeczeństwa obywatelskiego.

ZAKRES:

Program strategiczny obejmuje kompleksowe i transdyscyplinarne badania nad mentalnością jednostkową i społeczną, jej nośnikami oraz kulturowymi praktykami w zakresie:

1. *Tożsamość i pamięć*, w tym następujące zagadnienia:
 - sposoby analizy problematyki pamięci i tożsamości w językach różnych nauk humanistycznych (metodologia i specyfika problemowa);
 - relacja tożsamość — pamięć. Problem konieczności czy przygodności wzajemnego związania obu kategorii (określona wizja przeszłości jako niezbędny czy uzupełniający składnik procesów tożsamościowych);
 - tożsamość i pamięć, a kategoria miejsca. Tendencje do dyslokacji i deterytorializacji tożsamości a poszukiwania zakorzenienia. Zagadnienie „miejsca pamięci”;

- mapa zbiorowości społecznych poszukujących podstaw do samookreślenia i zajęcia miejsca w przestrzeni społecznej (m.in. Kaszubi, Ślązacy, mniejszości etniczne, religijne, orientacje seksualne, niektóre formacje polityczne). Rola pamięci w tym procesie;
- „europeizacja” polskocentrycznych koncepcji tożsamości i pamięci w kontekście porównawczym. Możliwości i uwarunkowania inicjatyw pisanie „historii Europy na nowo” (m.in. jako sieci krzyżujących się powieści).

2. *Polityki tożsamości*, w tym następujące zagadnienia:

- konceptualizacje tożsamości w kulturze współczesnej. Analiza trafności diagnoz o kryzysie tożsamości, tożsamości „słabej”, „płynnej”, „zmiennej”, „rozproszonej” etc;
- zjawisko „podwójnej tożsamości” w kontekście przeszłości i wobec aktualnego doświadczenia jednostek, związanego z procesami migracyjnymi;
- problem „tożsamości konsumenckiej”. Analiza wpływu „scenariuszy tożsamościowych”, których nośnikami są współczesne media, rynek i kultura masowa;
- procesy tożsamościowe w Polsce i w krajach sąsiedzkich, ich podobieństwa, różnice, wzajemne oddziaływanie (i jego konsekwencje);
- pojęcie „tożsamości europejskiej” i stopień jej doświadczania przez jednostki i społeczeństwo. Analiza cech wzoru „europejskości” (jego treściowego ubóstwa czy nawet jego braku). Możliwości i potrzeba charakterystyki takiego wzoru i ew. jego promowania.

3. *Polityki pamięci*, obejmując zagadnienia:

- obrazy przeszłości promowane przez głównych uczestników debaty o tożsamości narodowej (państwo, Kościół, ugrupowania polityczne). Mechanizmy i specyfika różnych sposobów pojmowania, waloryzowania i selektywnego modelowania przeszłości;
- zjawisko „tradycji wynalezionej”, jego historia oraz współczesne sposoby, postaci i konsekwencje tworzenia przeszłości na użytek teraźniejszości;
- zjawisko „pamięci zbiorowej”, jego postaci, zakresu, specyfiki. Kluczowe wydarzenia historyczne w pamięci zbiorowej, przypisywany im sens i kształt;
- rola mediów (w tym współczesnych mediów elektronicznych) oraz współczesnej kultury popularnej w kreowaniu i utrwalaniu obrazów przeszłości;
- polityki pamięci w Polsce i w krajach sąsiedzkich. Badania porównawcze nad ich powinowactwami i odmiennosiami. Diagnoza czynników konfliktogennych, zjawisk z zakresu „przemocy symbolicznej”, traumy doświadczenia i pamięci. Perspektywy strategii koncyliacyjnej, umożliwiającej uruchomienie procesu „negocjacji” obrazów przeszłości.

OCZEKIWANE EFEKTY:

Uzyskane efekty powinny umożliwić trafne zdiagnozowanie oraz skuteczne rozwiązywanie konfliktów kulturowych, które we współczesnych demokratycznych społeczeństwach są nieuniknione.

UZASADNIENIE:

Dokonująca się w Polsce po roku 1989 transformacja ustrojowa oraz społeczno-kulturowa doprowadziła do głębokich zmian w sferze mentalności narodowej, społecznej i jednostkowej, których efekty rzutują w poważnym stopniu na bezwiednie wyrażane i/lub świadomie obierane: zachowania i strategie działania, postawy i systemy wartości, formy samopoczucia i samowiedzy — jednostek, grup, społeczeństwa jako całości.

Jedną z najpoważniejszych konsekwencji tych przemian, w tym zwłaszcza umacniających się procesów demokratyzacyjnych, był kryzys dotychczas uznawanych za reprezentatywne, stabilne i dominujące wzorców tożsamości (indywidualnej, społecznej, kulturowej, narodowej). W rezultacie polskie społeczeństwo stało się areną rozbieżnych, często rywalizujących z sobą programów tożsamościowych, powiązanych ściśle z zainteresowaniem przeszłością i konkurującymi z sobą sposobami jej konstruowania. W procesach tych, zmierzających do uprawomocnienia w świadomości społecznej tych programów tożsamościowych opartych o wizje ich genealogii oraz rozumienia przeszłości, prócz ustaleń profesjonalnych historyków, uczestniczą m.in. rozmaite warianty społecznej pamięci zmitologizowanej, jak też zideologizowane wersje przeszłości, motywowane określonymi racjami politycznymi. Dla ich identyfikacji i analizy oraz możliwości oddziaływania na nie, kluczowe znaczenie ma kompleksowe rozpatrzenie dwóch wzajemnie powiązanych zagadnień: polityki tożsamości oraz polityki pamięci.

Problematyka ujęta w programie została dostrzeżona oraz budzi wzrastające zainteresowanie w polskiej humanistyce i naukach społecznych w ostatnich latach, czego wyrazem są liczne studia szczegółowe. Brak jest jednak jej całościowego ujęcia i opracowania. Sformułowanie kompleksowego programu badań nad tą tematyką wymaga dokonania wstępnych interdyscyplinarnych analiz eksperckich. Przeprowadzenie efektywnego postępowania badawczego powinno być poprzedzone powołaniem wielodyscyplinowego zespołu, którego członkowie reprezentowałby możliwie szerokie spektrum dyscyplin nauk humanistycznych i społecznych.

TEMAT:

KONKURENCYJNOŚĆ I INNOWACYJNOŚĆ POLSKIEJ GOSPODARKI W WARUNKACH ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

CELE:

Celem programu strategicznego jest poszukiwanie odpowiedzi na pytania:

1. Jaka jest konkurencyjność i innowacyjność polskiej gospodarki w warunkach integrującej się Europy i w globalizującym się świecie?
2. W jakich kierunkach powinna się rozwijać polska gospodarka i jej sektory?

Odpowiedzi na te pytania udzielią wyniki badań nad gospodarką z punktu widzenia jej kreatywności, innowacyjności i atrakcyjności w warunkach zrównoważonego rozwoju. Postawione w programie cele wymagać będą interdyscyplinarnego podejścia i zastosowania zróżnicowanej metodologii badań.

ZAKRESY:

Badania obejmować mają trzy wymiary konkurencyjności: krajową, regionalną i sektorową, w których przedmiotem badań są: technologie, biznes i kultura. W programie powinny znaleźć się między innymi następujące problemy badawcze:

- aktualny i przyszły potencjał konkurencyjny polskiej gospodarki, regionów i sektorów niezbędny do skutecznego konkurowania w skali Europy i świata;
- identyfikacja źródeł i przewag konkurencyjnych polskiej gospodarki, regionów i sektorów w obszarze technologii, biznesu i kultury;
- ocena poziomu innowacyjności jako czynnika o kluczowym znaczeniu w zdobywaniu przewag konkurencyjnych w warunkach globalizacji;
- identyfikacja warunków konkurencyjności gospodarki, regionów i sektorów (otoczenie makroekonomiczne, stan rynku wewnętrznego, udział w handlu światowym itp.);
- społeczny kontekst budowania konkurencyjnej gospodarki;
- weryfikacja i dobór efektywnych narzędzi kształtowania konkurencyjności gospodarki, regionów i sektorów w warunkach zmian;
- identyfikacja i ocena relacji konkurencyjności z innowacyjnością, przedsiębiorczością i kreatywnością w różnych wymiarach.

OCZEKIWANE EFEKTY:

Efektym badań będzie wskazanie na priorytetowe przewagi konkurencyjności gospodarki w podstawowych badanych wymiarach oraz najważniejsze cechy tworzące atrakcyjność Polski w Europie i świecie. W szczególności efektem badań będą:

- analiza zmian w gospodarce Polski po roku 2004;
- prognoza przekształceń w gospodarce w perspektywie 2020 r. trajektorie zmian;
- rekomendacja dla polityk gospodarczych w zakresie rozwoju społeczno-ekonomicznego;
- rekomendacje kreatywnych i innowacyjnych działań na rzecz wzrostu konkurencyjności i atrakcyjności polskiej gospodarki, regionów i sektorów.

UZASADNIENIE:

Konkurencyjność jest jednym z wyznaczników rozwoju współczesnych gospodarek i społeczeństw. W nowym podejściu konkurowanie polega na budowaniu i współtworzeniu zasobów materialnych i niematerialnych kraju, regionów, przedsiębiorstw pozwalających na osiągnięcie przewag konkurencyjnych w wielu obszarach. Warunkiem zrównoważonego rozwoju jest konkurencyjność gospodarki, której poziom i zakres zależy od kreatywności, przedsiębiorczości i innowacyjności społeczeństwa. Procesy konkurencji mają charakter dynamiczny i wymagają ciągłej obserwacji i badań, których wyniki mogą być podstawą stałego doskonalenia tych procesów.

Wiedza o stopniu konkurencyjności i innowacyjności gospodarki w wymiarze kraju, regionów i sektorów jest także niezbędna w polityce gospodarczej oraz w działaniach podmiotów gospodarczych (instytucje i przedsiębiorstwa). Badania nad konkurencyjnością i innowacyjnością gospodarki wpisują się w program budowania gospodarki kreatywnej i opartej na wiedzy.

2. OBSZAR BADAWCZY „ZDROWIE”

TEMAT:

ZDROWE NACZYNNIA KRWIONOŚNE — ZDROWE SPOŁECZEŃSTWO

CELE:

Celami programu strategicznego są:

1. Rozwinięcie sieci ośrodków diagnostyki śródbłonka naczyniowego dla przeprowadzenia szeroko zakrojonych badań epidemiologicznych oceniających stan śródbłonka w społeczeństwie.
2. Rozwinięcie szerokiego zakresu badań naukowych podstawowych, klinicznych i aplikacyjnych dotyczących śródbłonka naczyniowego i jego roli w rozwoju chorób cywilizacyjnych, w tym:
 - rozwijanie oryginalnych interdyscyplinarnych badań w zakresie roli śródbłonka w rozwoju chorób cywilizacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem nowych obszarów tej wiedzy (np. w zakresie chorób neurodegeneracyjnych, chorób układu pokarmowego lub chorób zapalnych wieku dziecięcego);
 - rozwijanie interdyscyplinarnych badań nad syntezą, mechanizmami działania i właściwościami terapeutycznymi oryginalnych związków chemicznych (pochodzenia naturalnego i syntetycznego) o działaniu śródbłonkowym oraz dalszy rozwój wynalezionych potencjalnych leków do fazy pilotowych badań klinicznych;
 - rozwinięcie platformy naukowej, organizacyjnej i regulacyjnej w Polsce w zakresie badań nad śródbłonkiem naczyniowym (Platforma Badań Śródbłonka Naczyniowego) oraz w zakresie poszukiwania i badania innowacyjnych leków śródbłonkowych w Polsce (Międzyuczelniana Platforma Leków Innowacyjnych);
 - zacieśnienie współpracy pomiędzy jednostkami naukowymi organizacjami rządowymi a przemysłem w zakresie badań nad śródbłonkiem oraz rozwojem badań aplikacyjnych promujących profilaktykę zdrowotną opartą o nowoczesną wiedzę o śródbłonku naczyniowym.
3. Rozwinięcie programu edukacyjnego w zakresie podstawowej wiedzy o śródbłonku naczyniowym w społeczeństwie ze szczególnym uwzględnieniem wynikających z niej nowych aspektów promocji zdrowia, nowych sposobów profilaktyki chorób, promowania zdrowej żywności, aktywności fizycznej i innych prozdrowotnych zachowań.

ZAKRES:

Zakres proponowanego do realizacji tematu jest zgodny z następującymi priorytetowymi kierunkami badań KPBNI PR: Epidemiologia opisowa, analityczna i molekularna chorób cywilizacyjnych (2.1.); Przyczyny i mechanizmy rozwoju chorób. Poszukiwanie markerów użytecznych w diagnostyce oraz w tworzeniu nowych metod leczenia (2.2.); Nowe technologie dla potrzeb farmakoterapii (2.5.).

OCZEKIWANE EFEKTY:

1. Utworzenie sieci co najmniej 100 gabinetów specjalistycznych oceniających funkcję śródbłonka naczyniowego u chorych oraz osób zdrowych z grupy ryzyka zachorowania na choroby układu naczyniowego.
2. Przekształcenie utworzonej na początku realizacji programu Platformy Badań Śródbłonka Naczyniowego w Instytut Badań Śródbłonka Naczyniowego.
3. Przekształcenie Międzyuczelnianej Platformy Leków Innowacyjnych w komercyjne Centrum Leków Innowacyjnych finansowane ze środków pozabudżetowych.
4. Utworzenie polskiej firmy produkującej urządzenia do oceny funkcji śródbłonka naczyniowego oparte na zasadzie pomiaru PAT (Peripheral Arterial Tone).
5. Wprowadzenie do obrotu światowego oryginalnego leku śródbłonkowego hamującego aktywację i adhezję płytek krwi do ściany naczynia mającego zastosowanie w leczeniu chorób układu krążenia.
6. Przygotowanie do wdrożenia oryginalnego leku śródbłonkowego o działaniu hepatoprotekcyjnym.
7. Wprowadzenie nowych procedur radioterapii zmniejszających negatywne skutki promieniowania jonizującego poprzez zastosowanie oryginalnych radioprotektorów i radiouczulaczy o działaniu śródbłonkowym.

UZASADNIENIE:

Badania ostatnich lat przyniosły nowe zrozumienie mechanizmów chorób układu krążenia i innych chorób cywilizacyjnych. W świetle ostatnich badań doświadczalnych i klinicznych stało się jasne, że kluczową rolę w utrzymaniu zdrowia układu krążenia odgrywa wyścielający naczynia krwionośne od wewnątrz prawidłowo funkcjonujący śródbłonek naczyniowy, a choroba śródbłonka (dysfunkcja śródbłonka) prowadzi do rozwoju miażdżycy, cukrzycy i ich groźnych powikłań naczyniowych (np. zawał serca). Dysfunkcja śródbłonka naczyniowego ma również znaczenie w przerzutowości nowotworów, w rozwoju chorób wątroby i chorób neurodegeneracyjnych. Choroby te, uznawane za choroby naszej cywilizacji, stanowią ważną przyczynę zgonów w Polsce i na świecie.

W kontekście rozwoju miażdżycy, dobrze znany jest fakt, że chorobę śródbłonna mogą wywołać znane czynniki ryzyka miażdżycy, takie jak np.: nadciśnienie tętnicze, cukrzyca, palenie tytoniu, podwyższony poziom cholesterolu, otyłość, brak aktywności fizycznej oraz czynniki infekcyjno-zapalne. Dysfunkcję śródbłonna mogą jednak również wywołać inne, mniej znane czynniki środowiskowe lub genetyczne. Dzisiejsza wiedza o śródbłonnku naczyniowym pozwala z pewnością stwierdzić, że ocena i monitorowanie stanu śródbłonna u ludzi może przynieść bardziej precyzyjną ocenę zagrożenia rozwojem miażdżycy i jej powikłań takich jak: zawał serca i udar mózgu, niż pomiar klasycznych czynników ryzyka, takich jak nadciśnienie tętnicze, czy wysoki poziom cholesterolu.

Rozwinięcie diagnostyki czynności śródbłonna naczyniowego może stać się nowym sposobem prewencji chorób cywilizacyjnych. Natomiast rozwijanie farmakologii śródbłonna i poszukiwanie nowych innowacyjnych leków śródbłonkowych może stać się nowym sposobem leczenia tych chorób.

W niektórych krajach europejskich i w USA podejmowane są już inicjatywy, których zamierzeniem jest wprowadzenie do praktyki diagnostyki czynności śródbłonna w celu monitorowania zagrożenia rozwojem miażdżycy oraz monitorowania skuteczności leczenia przeciwmiażdżycowego, czy terapii innych chorób układu krążenia. Wieloletnie badania epidemiologiczne śródbłonna w Finlandii wskazują na wartość diagnostyki śródbłonna naczyniowego w ocenie zagrożenia młodzieży rozwojem zespołu metabolicznego oraz miażdżycy. Wprowadzenie szeroko zakrojonych programów diagnostyki śródbłonna w Europie, czy USA jest więc tylko kwestią czasu. W wyniku realizacji programu, Polska mogłaby się stać pierwszym krajem, w którym dynamiczny rozwój wiedzy o śródbłonnku przełoży się na promocję rozwoju badań podstawowych i aplikacyjnych dotyczących śródbłonna naczyniowego, na politykę zdrowotną oraz nowoczesne programy profilaktyki zdrowia.

Warto również podkreślić, że ważną rolę w tworzeniu podstaw farmakologii śródbłonna odegrał uczony Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. Ryszard Gryglewski, współodkrywca prostacykliny, ważnego przekaznika biologicznego wytwarzanego przez śródbłonek, jeden z najczęściej cytowanych polskich uczonych, który przez wiele lat blisko współpracował z Laureatem Nagrody Nobla Sir Johnem Vane'em. Polska znana jest też w środowisku nauk biomedycznych jako miejsce corocznie odbywających się międzynarodowych konferencji naukowych o śródbłonnku gromadzących wybitnych uczonych z tej dziedziny, w tym Noblistów (sympozja JMRC, organizowane corocznie od 1993 roku). Tradycję tę uzupełnia fakt, że badania nad 1-metylonikotynamidem (MNA), który dzisiaj może być już traktowany jako polski innowacyjny lek śródbłonkowy, prowadzono w ośrodkach akademickich Łodzi i Krakowa, a potem w ramach wielośrodkowego programu zamawianego MNiSzW. Obecnie MNA jest w fazie badań klinicznych w Kanadzie i USA.

W Polsce istnieją ekspertyzy dotyczące: doświadczalnych i klinicznych badań śródbłonna, potencjału naukowo-przemysłowego dla rozwoju interdyscyplinarnych badań i poszukiwań innowacyjnych leków śródbłonkowych, badań epidemiologicznych chorób układu krążenia, nowoczesnej diagnostyki chorób układu krążenia oraz potencjału dla rozwoju nowych oryginalnych metod diagnostyki śródbłonna. Zaangażowanie wielu wybitnych osobistości środowiska nauk biomedycznych i innych nauk, przemysłowych i rządowych w rozwój proponowanego programu może przelożyć się na wyspecjalizowany rozwój nauk biomedycznych w Polsce, na rozwój innowacyjnych polskich programów badawczych i aplikacyjnych oraz na lepszą profilaktykę chorób układu krążenia i innych chorób cywilizacyjnych.

W wyniku realizacji programu strategicznego Polska mogłaby się stać rozpoznawalnym za granicą krajem zaawansowanych badań nad śródbłonnkiem i wdrożeń innowacyjnych programów dotyczących epidemiologii, diagnostyki oraz terapii chorób cywilizacyjnych. Poprzez prowadzenie interdyscyplinarnych badań na wysokim poziomie, realizacja programu może się przyczynić do wzmocnienia potencjału naukowego i integracji wielu jednostek badawczych w Polsce, do rozwoju nowych ośrodków działających w tym zakresie. Badania skoncentrowane na badaniach wdrożeniowych przyczynią się do zwiększenia komercjalizacji wyników programów badawczych. W konsekwencji program może doprowadzić do rozwoju współpracy pomiędzy nauką a przemysłem i do powstawania nowych spółek typu spin-off.

TEMAT:

MARKERY GENETYCZNE W DIAGNOSTYCE I ROZWOJU NOWYCH METOD LECZENIA

CELE:

Celami programu strategicznego są:

1. Określenie charakterystyk polimorfizmów wyodrębnionych grup zwiększonego ryzyka oraz opracowanie profilaktyki chorób opartej na genetycznych markerach.
2. Analiza molekularna patogenezы wybranych chorób, jak: cukrzyca, choroby układu krążenia, nowotwory i inne, opracowania na podstawie otrzymanych wyników nowych procedur diagnostycznych.
3. Stworzenie modelu stratyfikacji chorób z zastosowaniem nowoczesnych metod biologii molekularnej i znanych markerów klinicznych.
4. Opracowanie metod służących do indywidualizacji i optymalizacji stosowanych terapii lekowych.

ZAKRES:

Zakres programu obejmuje badanie przyczyn i mechanizmów rozwoju chorób, a także poszukiwanie markerów użytecznych w diagnostyce oraz w tworzeniu nowych metod leczenia. Dotyczą one:

1. Badań systemowych czynników genetycznych chorób powszechnie występujących w populacji polskiej.
2. Identyfikacji molekularnego podłoża oraz opracowanie metod diagnostycznych prowadzących do indywidualizacji leczenia chorych na nowotwory.

OCZEKIWANE EFEKTY:

1. Poprawa profilaktyki chorób szeroko występujących w populacji polskiej, w oparciu o system badań przesiewowych wykorzystujący zidentyfikowane markery molekularne.
2. Wykrycie nowych celów terapeutycznych i rozwinięcie nowatorskich procedur diagnostycznych, które mogą być przedmiotem patentów oraz współpracy z potencjalnymi inwestorami.
3. Obniżenie toksyczności stosowanych do tej pory terapii lekowych w oparciu o ulepszoną klasyfikację molekularną chorób.
4. Opracowanie procedur indywidualnego doboru terapii dla pacjenta.

UZASADNIENIE:

Znajomość sekwencji genomu ludzkiego spowodowała lawinowy rozwój badań z pogranicza biologii molekularnej i medycyny. Zastosowanie nowoczesnych metod molekularnych pozwalających na jednoczesną analizę tysięcy genów otworzyło nowe możliwości zarówno w naukach podstawowych jak i klinicznych. Wykorzystanie tych metod umożliwia prowadzenie diagnostyki genetycznej oraz globalnej analizy regulacji ekspresji genów na poziomie molekularnym. Jednym z podstawowych celów nowoczesnej medycyny stało się scharakteryzowanie czynników genetycznych determinujących wystąpienie choroby. Nad wyjaśnieniem związku podłoża genetycznego chorób pracują najlepsze laboratoria na całym świecie, zorganizowane w konsorcja badawcze. Dobrym przykładem jest The Wellcome Trust Case Control Consortium (WTCCC), w skład którego wchodzi 24 grupy badawcze. Celem tego konsorcjum jest zidentyfikowanie wspólnych czynników genetycznych dla takich chorób jak: cukrzyca typu I i II, choroba wieńcowa, choroba Crohna, reumatoidalne zapalenie stawów, nowotwory piersi oraz wiele innych. Identyfikacja nowych markerów genetycznych umożliwi wytypowanie chorych obciążonych największym ryzykiem, zwiększy skuteczność terapii i obniży koszty leczenia.

Zmienność genetyczna konkretnej populacji, a także różnice populacyjne we wzorze ekspresji genów mają kluczowe znaczenie dla predyspozycji do zachorowań na daną chorobę, a także dla odpowiedzi na zastosowaną terapię lekową. Badania zespołu prowadzonego przez prof. J. Lubińskiego wskazują, że populacja polska jest wewnątrznie stosunkowo mało zróżnicowana pod względem genetycznym. Z badań konsorcjum WTCCC wynika, że podłoże genetyczne jest bardzo istotnym czynnikiem warunkującym wystąpienie chorób układu krążenia, które stanowią najważniejszą przyczynę umieralności w krajach rozwiniętych ekonomicznie. Wyznaczenie czynników genetycznych sprzyjających występowaniu chorób krążenia może pozwolić na uzupełnienie stratyfikacji ryzyka i wczesną identyfikację pacjentów szczególnie zagrożonych poważną niewydolnością serca.

W badaniach przeprowadzonych w ostatnich latach, dotyczące ostrej białaczki limfoblastycznej (ALL), wykorzystuje się techniki genomowe. Umożliwiły one klasyfikację molekularnie zróżnicowanych typów tej choroby, co ułatwiło zrozumienie różnej wrażliwości i reakcji pacjentów na zastosowaną chemioterapię. W Polsce, podobnie jak na całym świecie, ostre białaczki stanowią 97% wszystkich białaczek dziecięcych i występują w dwóch postaciach: ALL (80%) i AML (20%). Aktualnie stosowane protokoły leczenia w ALL i AML opierają się na stratyfikacji do grup ryzyka i dostosowaniu intensywności leczenia do ryzyka wystąpienia wznowy. Wielu autorów zwraca jednak uwagę na znaczną różnorodność obrazu klinicznego wśród pacjentów z tej samej grupy ryzyka i posiadających tę samą cechę prognostyczną. Zmiany genetyczne uważane są wciąż za jeden z najważniejszych czynników rokowniczych w ostrych białaczkach. Dzięki zastosowaniu metod cytogenetyki klasycznej uzupełnionej technikami cytogenetyki i genetyki molekularnej możliwe staje się pełniejsze określenie molekularnej charakterystyki białaczek. Nabyta w ten sposób wiedza poprawi diagnostykę, poszerzy wiedzę o ich patogenezie i umożliwi skuteczniejsze leczenie. Innym przykładem choroby nowotworowej, dla której brak odpowiedniej, zindywidualizowanej terapii lekowej, jest mięsak kościopochodny (inaczej kostniakomięsak; ang./łac. Osteosarcoma; OSSA), najczęstszy pierwotny nowotwór złośliwy kości zarówno u dzieci, jak i u dorosłych (ponad 35% wszystkich guzów kości). Od ponad 15 lat krzywa 5-letnich przeżyć wolnych od choroby osiągnęła plateau i pomimo prób wprowadzenia nowych metod leczenia i zastosowania nowych cytostatyków oraz terapii celowanych, nie ulega zmianie. Prawdopodobnie, co potwierdzają coraz liczniejsze badania, problem leży w braku możliwości indywidualnego, celowanego doboru leków, a guzy zarówno wrażliwe na odpowiednie cytostatyki, jak i na nie niewrażliwe, leczone są obecnie w ten sam sposób. Zastosowanie metody skanowania całego genomu może dostarczyć bardzo cennych informacji i przynieść prawdziwy przełom w leczeniu chorych z OSSA.

Zaproponowane cele badawcze mogą być z powodzeniem realizowane w Polsce. Wiele krajowych ośrodków ma już udokumentowane doświadczenie w łączeniu nowoczesnych procedur klinicznych z metodami genomi-ki funkcjonalnej oraz dysponuje niezbędnym do tego rodzaju badań nowoczesnym zapleczem technicznym. Przedstawiony program zakłada wykorzystanie istniejącego potencjału intelektualnego grup badawczych pracujących w klinikach, laboratoriach genetyki i biologii molekularnej oraz zespołów bioinformatycznych.

TEMAT:

KOMÓRKI MACIERZYSTE W STANACH FIZJOLOGII I PATOLOGII

CELE:

Celami programu strategicznego są:

1. Identyfikacja komórek macierzystych posiadających największą zdolność regeneracyjną. Pojawia się potrzeba optymalizacji identyfikacji i izolacji najwcześniejszych komórek pluripotencjalnych z dorosłych tkanek (identyfikacja nowych markerów powierzchniowych).
2. Opracowanie metod izolacji tych komórek, ekspansji *ex vivo* oraz dostarczanie ich do uszkodzonych tkanek (np. opracowanie wydajnych metod fizykochemicznych izolacji, nowe protokoły kliniczne zwiększające mobilizację do krwi obwodowej w oparciu o molekuly blokujące receptory komórek macierzystych). Próby namnażania tych komórek *ex vivo* będą prowadzone w oparciu o różne kombinacje czynników wzrostowych, odpowiednie podłoża adhezyjne, trójwymiarowe szkielety oraz manipulacje genetyczne).
3. Opracowanie metod monitorowania krążenia tych komórek oraz testowania ich w modelach zwierzęcych uszkodzeń narządowych. Należy zidentyfikować czynniki wydzielane w uszkodzonych tkankach, które regulują osiedlanie tych komórek w uszkodzonych narządach. Monitorowanie osiedlania tych komórek może być monitorowane przez techniki wykorzystujące np. zjawisko rezonansu magnetycznego.
4. Opracowanie nowych metod terapeutycznych uszkodzeń narządowych, opartych o wykorzystanie komórek macierzystych.
5. Rola komórek macierzystych w procesach starzenia.
6. Poznanie ról komórek macierzystych w powstawaniu i ekspansji nowotworów. Opracowanie nowych strategii leczniczych opartych o eliminację komórek macierzystych nowotworu.

ZAKRES:

Program strategiczny bezpośrednio dotyczy następujących dziedzin medycyny teoretycznej i praktycznej:

- neurologia (udar mózgu, uszkodzenie rdzenia kręgowego);
- kardiologia (zawał mięśnia sercowego, uszkodzenie mięśnia sercowego po chemoterapii);
- diabetologia;
- hepatologia (regeneracja wątroby);
- choroby mięśni i kości (dystrofie mięśniowe, ubytki kostne, osteogenesis imperfecta);
- nefrologia (regeneracja nabłonka kanalików nerkowych);
- hematologia (komórki rekonstruujące długoterminowo układ krwiotwórczy);
- okulistyka (regeneracja siatkówki);
- geriatryka (odnowa starzejących się tkanek);
- onkologia kliniczna (nowe strategie lecznicze).

OCZEKIWANE EFEKTY:

Realizacja programu:

- umożliwi opracowanie nowych metod leczniczych opartych o kliniczne wykorzystanie komórek macierzystych (kardiologia, neurologia, diabetologia, neonatologia, okulistyka), co bezpośrednio wpłynie na jakość życia społeczeństwa;
- poznając mechanizmy powstawania nowotworów na poziomie komórek macierzystych, umożliwi opracowanie nowych bardziej skutecznych strategii leczniczych, które będą eliminować komórki macierzyste nowotworów (odpowiedzialne za przerzuty) oraz wznowę nowotworu po nieskutecznej radio lub chemioterapii. Komórki VSEL mogą się stać bezpośrednim modelem badawczym w powstawaniu nowotworów;
- uaktywni badania farmakologiczne nad nową generacją leków mających za zadanie jak najdłuższe utrzymanie przedziału najwcześniejszych komórek macierzystych w dobrej kondycji biologicznej. Będzie to mieć bezpośredni wpływ na regenerację starzejących się tkanek i organów, a tym samym wydłużenie długości życia człowieka. Komórki VSEL mogą się stać bezpośrednim modelem badawczym;
- umocni międzynarodową pozycję polskich ośrodków badawczych w badaniach nad aplikacyjnym zastosowaniem komórek macierzystych w medycynie (spodziewane pojawienie się publikacji w wiodących pismach naukowych);
- będzie potencjalnym źródłem patentów i platformą do nawiązania ścisłej współpracy z firmami biotechnologicznymi. Istnieje szereg tematów, gdzie jest jeszcze możliwość złożenia patentów biotechnologicznych np. bardziej wydajne techniki izolacji i ekspansji komórek VSEL, zidentyfikowanie nowych markerów i przeciwciał służących do ich izolacji.

UZASADNIENIE:

Zastosowanie komórek macierzystych w medycynie regeneracyjnej oraz rola komórek macierzystych w patogenezie nowotworów stały się wiodącymi tematami w nauce światowej. Komórkami macierzystymi interesują się firmy biotechnologiczne, uniwersytety w USA tworzą wydziały badań nad komórkami macierzystymi oraz instytuty naukowe opracowujące wykorzystanie komórek macierzystych w medycynie regeneracyjnej. Polscy naukowcy stali się liderami światowymi w badaniach nad wykorzystaniem nieembrionalnych komórek macierzystych w medycynie regeneracyjnej. Zidentyfikowane w tkankach dorosłych ssaków tzw. małe komórki macierzyste podobne do komórek embrionalnych (ang. VSEL — very small embryonic like stem cells) stwarzają poparte konkretnymi wynikami nadzieje, że mogą one zostać wykorzystane w niedalekiej przyszłości w medycynie regeneracyjnej. Nadszedł czas aby opracować optymalne metody izolacji tych komórek, metody ich ekspansji ex vivo oraz — po przetestowaniu w modelach zwierzęcych — wykorzystać je w celach leczniczych w klinice (np. zawał mięśnia sercowego, udar mózgu, cukrzyca, retinopatia). Istnieje coraz więcej dowodów, że nowotwory są chorobą zmutowanych normalnych komórek macierzystych. Należy więc skoncentrować wysiłek badawczy na poznaniu mechanizmów nowotworzenia na poziomie komórek macierzystych, jak i opracować technologie mające za zadanie izolację tych komórek z rosnących guzów. Komórki te powinny się stać w pierwszym rzędzie celem terapeutycznym. Transplantacje narządów i tkanek siłą rzeczy mają wiele ograniczeń (choćby brak dawców) w medycynie regeneracyjnej. Dalszy postęp w podniesieniu jakości zdrowia ludzkości jak i wydłużenia życia będzie się zatem ściśle wiązał z rozwojem nowych strategii leczniczych opartych o wykorzystanie terapeutyczne komórek macierzystych. Badania w tym obszarze mają podstawowe znaczenie strategiczne dla podniesienia jakości życia społeczeństwa. W Polsce prowadzono i prowadzi się szereg badań nad komórkami macierzystymi. KBN finansował m.in. duży projekt zamawiany w latach 2002—2006 pt.: Badania nad możliwościami wykorzystania terapeutycznego nieembrionalnych komórek macierzystych u ssaków (program PBZ-KBN-083/P05/2002), który został zakończony sukcesem. Proponowany program powinien być nie tyle prostą kontynuacją poprzedniego, ale jego twórczym rozwinięciem o szereg nowych aspektów, chociażby o rolę komórek macierzystych w procesach nowotworzenia. W Polsce istnieje kilka zespołów bardzo dobrze przygotowanych do realizacji ww. programu (m.in. Warszawa, Szczecin, Kraków, Wrocław i Łódź, Śląsk).

3. OBSZAR BADAWCZY „ENERGIA I INFRASTRUKTURA”

TEMAT:

ZAAWANSOWANE TECHNOLOGIE POZYSKIWANIA ENERGII

CELE:

Celem programu strategicznego jest realizacja Strategii 3x20, zawartej w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 10 stycznia 2007 r., która zakłada, że do 2020 r. w łącznym bilansie UE, w odniesieniu do 1990 r., należy:

1. Poprawić efektywność energetyczną o 20%.
2. Zwiększyć udział energii odnawialnej do 20%.
3. Zredukować emisję CO₂ o 20%.

ZAKRES:

Zakres programu strategicznego powinien obejmować badania przedstawione w następujących blokach tematycznych:

1. Technologie zwiększające efektywność wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.

Przykładowymi zagadnieniami są: koncepcja i modelowanie procesów odzysku i akumulacji ciepła bloku energetycznego, powstającego podczas procesów termicznego przekształcania odpadów oraz wykorzystanie go do podgrzewania powietrza wlotowego, wody zasilającej kocioł i suszenia węgla brunatnego; integracja odzysku ciepła z systemem wychwytu CO₂; wpływ schładzania spalin wylotowych bloku na procesy odsiarczania, powstawania osadów i korozji wymienników ciepła i kanałów wylotowych; modelowanie i badania współpracy bloku energetycznego w „czystej technologii węglowej” z systemem elektroenergetycznym; program technologiczny współspalania biomasy; technologie skojarzonego wykorzystania ciepła i elektryczności.

2. Technologie oksypalania węgla do efektywnego i niskoemisyjnego wytwarzania energii elektrycznej.

Przykładowymi zagadnieniami są: kryteria przydatności węgla do procesu oksypalania; optymalizacyjne symulacje numeryczne oraz analizy systemowe oksypalania fluidalnego i pyłu węglowego w bloku energetycznym; koncepcja i badania pilotażowe ciśnieniowego oksypalania węgla; technologie usuwania CO₂ ze strumienia spalin po procesach oksypalania; optymalizacja procesu wytwarzania tlenu.

3. Technologia zgazowania węgla do wysokoefektywnej produkcji energii i paliw. Przykładowymi zagadnieniami są: procesy zgazowania węgla w zależności od jego właściwości; nowe techniki przygotowania węgla i mieszanek węgiel — biomasa do procesu zgazowania; badania pilotażowe opracowanego ciśnieniowego procesu zgazowania węgla; testowanie procesów oczyszczania i konwersji gazu syntezowego; technologie zgazowania węgla do zastosowań w syntezie chemicznej.

4. Technologie energetyki odnawialnej, w tym alternatywnej.

Przykładowe zagadnienia: zintegrowane systemy wytwarzania gazów syntezowych do produkcji paliw płynnych z wykorzystaniem energii źródeł odnawialnych; rozwój technologii energetycznego wykorzystania biomasy, m.in. w instalacjach przekształcania odpadów komunalnych, oraz biopaliw i biogazów; koncepcje i instalacje pilotażowe skojarzonych układów mikrogeneracji pracujących w mikrosieciach, m.in. nowej generacji siłowni wiatrowych i małych elektrowni wodnych; generowanie energii w ekologicznie czystych siłowniach słonecznych, w tym opracowanie polimerowych ogniw fotowoltaicznych oraz silników o cyklu C-R (Clausius-Rankine); nowe materiały i technologie układów magazynowania energii elektrycznej uzyskiwanej z ekologicznych, odnawialnych rozproszonych siłowni (m. in. słonecznych); technologie wodoro- we (wytwarzanie i magazynowanie wodoru, ogniwa paliwowe, litowe i wodorkowe); nadprzewodnikowe zasobniki oraz superkondensatory.

OCZEKIWANE EFEKTY:

W poszczególnych blokach tematycznych oczekiwane są następujące efekty:

- ad 1: technologie o zwiększonej efektywności energetycznych bloków węglowych dzięki wykorzystaniu ciepła odpadowego, podsuszaniu węgla brunatnego i współspalania biomasy oraz wskutek zmniejszenia strumienia węgla i spalin, przygotowane do wdrożeń; zakładany jest możliwy wzrost sprawności energetycznej bloku rzędu około 2%;
- ad 2: koncepcja procesowa i badania pilotażowe ciśnieniowego oksypalania węgla z separacją CO₂, warunkujące podjęcie współpracy z czołowymi ośrodkami badawczymi zagranicą w zakresie rozwoju czystych technologii węglowych (badania światowe prowadzone są aktualnie w skali laboratoryjnej);
- ad 3: badania pilotażowe opracowanej technologii ciśnieniowego zgazowania produkcji paliw płynnych, warunkujące budowę instalacji demonstracyjnych do zastosowań w energetyce i syntezie chemicznej;
- ad 4: innowacyjne technologie przetwarzania biomasy na paliwa ciekłe i gazowe oraz wytwarzania, przechowywania i dystrybucji wodoru; instalacje pilotowe nowych generacji siłowni wiatrowych, słonecznych i małych elektrowni wodnych oraz skojarzonego układu mikrogeneracji (elektryczność, ciepło, chłód) oraz magazynowania energii elektrycznej z odnawialnych siłowni rozproszonych.

UZASADNIENIE:

Program strategiczny obejmuje problematykę energii określoną w priorytetowych kierunkach badawczych niniejszego obszaru badawczego KPBniPR, z następującymi wyjątkami:

- 3.2 Efektywne wykorzystanie krajowych zasobów surowców kopalnych z zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego nie ujęto tematu 2 Nowe generacje turbin ciepłych i kotłów — jest on już realizowany od 2007 r. w postaci projektu badawczego zamawianego Nadkrytyczne bloki węglowe;
- 3.3 Rozwój alternatywnych źródeł energii — odnawialnej, jądrowej, opartej o wodór oraz nowych technologii prowadzących do zwiększenia niezawodności, efektywności wytwarzania, przetwarzania, magazynowania i przesyłu energii:
 - 1) w temacie 1 Rozwój bezpiecznych i ekologicznych technologii wytwarzania i magazynowania energii ze źródeł odnawialnych... nie uwzględniono źródeł geotermalnych, dostarczających ciepło, zakładając, że tematyka taka kwalifikuje się raczej jako oddzielny projekt rozwojowy;
 - 2) temat 2 Badania nad strategią, aspektami technicznymi i ekologicznymi rozwoju energetyki jądrowej w Polsce — nie jest ujęty w niniejszym programie, bowiem zakłada się przygotowanie samodzielnego strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych (lub alternatywnie strategicznego projektu badawczego) z dziedziny wykorzystania energii jądrowej i termojądrowej.

Program strategiczny odpowiada pozostałym postulatom zawartym w raportach końcowych Interdyscyplinarnego Zespołu ds. Energii (marzec 2007 r.) oraz Interdyscyplinarnego Zespołu ds. Czystych Technologii Węglowych (styczeń 2008 r.). Program ukierunkowany jest głównie na te wyniki badań naukowych, które mają największe szanse aplikacji i pełnego wdrożenia. Eksponuje polskie specjalności naukowe i technologiczne, bazując na głównym surowcu paliwowym jakim jest i pozostaje węgiel, a także na alternatywnych źródłach energii.

Program zawiera wyprzedzające badania naukowe, pozwalające na zdobycie wiedzy naukowej, doświadczenia technologicznego i krajowego know-how w zakresie wymienionych nowych technologii pozyskiwania energii. Szczególnie technologie oksypalania węgla, w obecnym ujęciu, nie były w ogóle stosowane w kraju, a więc badania naukowe zmierzające do opracowania takich technologii i ewentualne ich wdrożenie przyczynią się

do zmniejszenia luki technologicznej, a dla niektórych technologii Polska może stać się liderem światowym. Z doświadczeń krajów rozwiniętych wynika, że rozwój technologiczny w obszarze energii trwa co najmniej 10 lat. Z tego względu jest właściwy czas na zintensyfikowanie polskich prac badawczo-rozwojowych i zajęcie właściwego miejsca w międzynarodowym podziale pracy nad nowymi technologiami energetycznymi.

4. OBSZAR BADAWCZY „NOWOCZESNE TECHNOLOGIE DLA GOSPODARKI”

TEMAT:

ZAAWANSOWANE TECHNOLOGIE MATERIAŁOWE

CELE:

Celami programu strategicznego są:

1. Zapewnienie nowych materiałów niezbędnych dla rozwoju gospodarki narodowej, szczególnie takich działów jak: energetyka, elektronika, transport, budownictwo, motoryzacja, bezpieczeństwo i ochrona zdrowia.
2. Optymalne wykorzystanie krajowych surowców i zasobów.
3. Rozwój przetwórstwa i produkcji nowych materiałów, zapewniający maksymalizację wartości dodanej.
4. Ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko przemysłu wytwarzającego materiały, w szczególności ograniczenie emisji gazów i pyłów przemysłowych do powietrza atmosferycznego oraz środowiska pracy.
5. Odzysk, w tym recykling oraz unieszkodliwianie innymi metodami niż składowanie materiałów poeksploatacyjnych i poprodukcyjnych.

ZAKRES:

W ramach programu zostaną opracowane nowoczesne technologie i zaawansowane materiały w odniesieniu do kierunków badawczych w następujących obszarach badawczych:

- zaawansowane technologie materiałowe z zakresu metali;
- zaawansowane technologie materiałowe z zakresu ceramiki, szkła, materiałów budowlanych i ogniotrwałych oraz wykończeniowych;
- zaawansowane technologie materiałowe z zakresu tworzyw sztucznych;
- zaawansowane technologie materiałów biodegradowalnych;
- zaawansowane technologie metod recyklingu i utylizacji opracowanych i wytwarzanych obecnie materiałów po zakończeniu ich stosowania w gospodarce oraz materiałów poprodukcyjnych;
- zaawansowane technologie materiałowe z zakresu elektroniki i fotoniki.

Program obejmuje badania oraz opracowanie nowych technologii wytwarzania metali, ich stopów i związków chemicznych, funkcjonalnych materiałów nanokrystalicznych, warstwowych i gradientowych, ceramiki użytkowej, szkieł, materiałów ogniotrwałych, materiałów polimerowych, nowych półprzewodników dla elektroniki i fotoniki, a także poszukiwania materiałów o unikatowych właściwościach do specyficznych zastosowań w różnych dziedzinach gospodarki.

OCZEKIWANE EFEKTY:

Opracowanie i wdrożenie powstałej w wyniku realizacji programu strategicznego, szerokiej grupy materiałów i technologii z obszaru metali, ceramiki, polimerów, budownictwa i elektroniki przyniesie krajowi znaczące efekty społeczno-gospodarcze i ekonomiczne.

Efekty społeczno-gospodarcze:

Rozwiązania technologiczno-materiałowe stworzą szeroką ofertę dla przemysłu, w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw. W kraju działa obecnie ok. 40 tys. MŚP, w tym ok. 13 tys. w przemyśle przetwórczym, ponad 4 tys. w budownictwie i ok. 2 tys. w transporcie i łączności, a więc w obszarach tematycznych programu. Odsetek MŚP eksportujących wyroby wynosi przy tym 42%. Oferta innowacyjnych wyrobów i zaawansowanych technologii, jako wynik realizacji programu, stanowić będzie stymulator dla unowocześnienia produkcji, wzrostu wartości dodanej i wzrostu eksportu tak dla dużych jak też małych i średnich przedsiębiorstw.

Efekty ekonomiczne:

Efekty ekonomiczne należy rozpatrywać w poszczególnych obszarach badawczych objętych programem. W odniesieniu do obszaru metali należy podkreślić, że przemysł metali nieżelaznych jest przemysłem narodowym,

opartym o własne zasoby i surowce, o znaczącym udziale w przychodach i eksporcie całego przemysłu. Wprowadzenie nowych technologii w metalurgii miedzi oraz cynku i ołowiu pozwoli na uzyskanie łącznych efektów ekonomicznych na poziomie 250 mln zł rocznie. Wprowadzenie nowych materiałów i technologii w przetwórstwie metali nieżelaznych pozwoli na uzyskanie dodatkowo efektów na poziomie 150 mln zł rocznie.

Krajowy przemysł stalowy, dzięki zaistnieniu w wyniku jego prywatyzacji układowi własnościowemu, zyskał możliwości pełnego uczestnictwa w rynku globalnym i dostępu do partnerstwa technologicznego na najwyższym światowym poziomie. W interesie społecznym leży wspieranie rozwoju innowacyjnej produkcji tego sektora, ukierunkowanej na zaspokojenie rosnącego krajowego popytu na nowoczesne wyroby stalowe, jak również na wdrażanie zaawansowanych i czystych technologii ich wytwarzania, skutkujących poprawą stanu środowiska. Pokrycie przez krajowych producentów przewidywanego zwiększenia krajowego zużycia wyrobów stalowych (o około 5 mln ton w skali rocznej) pozwoli na uniknięcie importu o wartości około 10 mld rocznie. W dziedzinie odlewnictwa metali, przy założeniu, że udział produkcji elementów metodą ciekło-fazową wzrośnie o 2–3%, można szacować powstałe oszczędności na 100–150 mln zł w stosunku rocznym przy krajowej produkcji odlewniczej za 2007 rok ocenianej na 5 mld zł. Ponadto, zamiana wyrobów kutych na spiekane, czy odlewane z zachowaniem co najmniej tego samego poziomu wymaganych charakterystyk eksploatacyjnych, da oszczędności na poziomie 20% w wyniku zastosowania nowoczesnych materiałów i wyrobów budowlanych, w tym o wysokim współczynniku izolacyjności cieplnej i akustycznej, z dodatkiem materiałów odpadkowych oraz zwiększonych parametrach wytrzymałościowych, znacznie zmniejszy zużycie energii oraz zapotrzebowanie na surowce skalne.

W wyniku realizacji proponowanych zadań badawczych z obszaru ceramiki, szkła, materiałów budowlanych i ogniotrwałych wystąpią w okresie 5–7 lat efekty w zakresie zmniejszenia energochłonności, materiałochłonności oraz ochrony środowiska zarówno u użytkowników jak i producentów oraz przyczyni się to do dalszego rozwoju i wzrostu konkurencyjności tego w wielu dziedzinach już bardzo rozwiniętego krajowego przemysłu na wysokim poziomie europejskim. Do ważniejszych efektów ekonomicznych należy zaliczyć:

- zmniejszenie emisji CO₂ (przemysł wiążących materiałów budowlanych, przemysł szklarski i ceramiczny), łącznie o ok. 1,2 mln ton;
- wykorzystanie surowców lub substancji pochodzących z odzysku, w tym z recyklingu odpadów;
- zmniejszenie wydobycia naturalnych surowców skalnych o ok. 0,7 mln ton rocznie, przez co ograniczona zostanie ingerencja w środowisko;
- przedłużenie czasu eksploatacji urządzeń z racji zastosowania nowych rozwiązań materiałowych wywoła efekt ekonomiczny (zmniejszenie materiałochłonności, energochłonności, pracochłonności itp.) co najmniej 3,5 mln zł/rok, tylko z tytułu wdrożenia nowej generacji materiałów ogniotrwałych w hutnictwie, przemyśle szklarskim i ceramicznym.

W obszarze materiałów polimerowych szczególnie istotna jest tematyka dotycząca wykorzystania surowców roślinnych pochodzących ze źródeł odnawialnych. Między innymi przewiduje ona możliwość opracowania technologii przerobu oleju rzepakowego nie tylko na biopaliwa, lecz również surowce do syntezy polimerów, przede wszystkim poliole. Można z nich syntezować poliuretany i poliestry oraz wykorzystywać do modyfikacji żywic epoksydowych. Produkcja poliuretanów w Polsce wynosi ok. 9000 ton/rok, nienasyconych poliestrów ok. 30 000 ton/rok, a epoksydów 23 000 ton/rok. Zwiększenie tej produkcji poprzez opracowanie i wdrożenie nowych technologii, w tym nanotechnologii przyniesie w efekcie odpowiednio znaczące efekty ekonomiczne. Realizacja programu w obszarze elektroniki i fotoniki spowoduje zaoszczędzenie 3–4 TWh energii elektrycznej rocznie, o wartości rynkowej ok. 1,5 mld zł. Ważnym celem programów w ramach programu jest opracowanie technologii diod o specyficznych parametrach, przede wszystkim diod superluminescencyjnych.

Wielkie nadzieje wiąże się z pracami nad wysokowydajnymi ogniwami ze struktur wieloskładnikowych. Opracowanie tej technologii w ramach programu otwiera możliwości udziału w obrotach rynku szacowanych obecnie w jednostkach mocy na ok. 4000 MW, co przy cenach modułów 2–4 EUR/W daje wartość około 10 mld EUR. Jeżeli nasz kraj osiągnie w tej dziedzinie pozycję adekwatną do udziału Polski w gospodarce globalnej, czyli ok. 1%, to przypadnie nam rynek o wartości 300–400 mln zł rocznie.

UZASADNIENIE:

Program strategiczny stanowi fundament rozwoju nowoczesnej gospodarki opartej na wiedzy poprzez wprowadzenie i zastosowanie w gospodarce nowoczesnych technologii, produkcji i zaawansowanych materiałów (wdrożenie do produkcji nowych materiałów metalicznych, ceramicznych i polimerowych oraz tworzyw kompozytowych). Przewiduje się badania nad nowymi technologiami wytwarzania metali, ich stopów i związków chemicznych (technologie piro-, hydro- i biometalurgiczne), funkcjonalnych materiałów warstwowych i gradientowych, tworzyw dla ceramiki użytkowej, szkieł, materiałów ogniotrwałych i innych tworzyw nieorganicznych i organicznych, które znajdują szerokie zastosowanie w budownictwie i innych działach gospodarki, a także poszukiwania materiałów o unikalnych właściwościach do specyficznych zastosowań między innymi w chirurgii, nowoczesnych źródłach prądu i urządzeniach do gromadzenia lub przetwarzania energii oraz jako różnego typu nanomateriały. Istotnym elementem tych badań będzie rozwój nowych energooszczędnych i ekologicznych technologii produkcji i przetwarzania poszczególnych materiałów z uwzględnieniem zrównoważonego wykorzystania naturalnych zasobów krajowych i produktów krajowego przemysłu chemicznego oraz utylizacji materiałów odpadkowych oraz zagospodarowanie surowców pochodzących z odzysku, w tym z recyklingu i unieszkodliwienie w sposób inny niż składowanie powstałych odpadów.

Program nawiązuje wprost do światowych procesów rozwojowych w zakresie zrównoważonego rozwoju, oszczędnego gospodarowania zasobami naturalnymi, a przede wszystkim wprowadzania nowych technologii i wyrobów, które tworzą perspektywy radykalnej poprawy sytuacji naszego kraju w zakresie zaawansowanych technologii. Program odnosi się bezpośrednio do programu Strategia Rozwoju Kraju 2007–2015, Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013, a także Planu Strategicznego Ministerstwa Gospodarki. Ujęte w projekcie priorytetowe kierunki badawcze mieszczą się w strukturze i priorytetach 7 Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, szczególnie w priorytecie 4: Nanonauki, nanotechnologie, materiały i nowe technologie produkcyjne, którego celem jest podnoszenie konkurencyjności przemysłu europejskiego oraz generowanie wiedzy umożliwiającej jego przekształcenie z przemysłu opartego na zasobach w przemysł oparty na wiedzy. Obszar działań tego priorytetu obejmuje: nanonauki i nanotechnologie, materiały, nowa produkcję i integrację technologii na rzecz zastosowań przemysłowych. Działania te stanowiły dyrektywę przy opracowaniu niniejszego programu. Program ma ponadto na celu realizację zobowiązań naszego kraju w zakresie Strategii Lizbońskiej opierającej się na założeniu, że gospodarka krajów europejskich wykorzysta do maksimum innowacyjność opartą na szeroko zakrojonych badaniach naukowych.

W naszym kraju istnieje bardzo silny potencjał badawczy w zakresie zaawansowanych technologii materiałowych, obejmujący jednostki naukowe (szkolnictwa wyższego, jednostki badawczo-rozwojowe, placówki PAN), istnieją także znaczące możliwości wdrożeniowe w obszarze zaawansowanych technologii materiałowych, w dużych, średnich i małych przedsiębiorstwach.

Uzyskanie znaczącego postępu w tym obszarze jest konieczne dla zmniejszenia luki technologicznej, istniejącej w stosunku do czołowych krajów Unii Europejskiej, importu nowych technologii i zaawansowanych materiałów i wynikającą z tego konieczność dla zmniejszenia luki technologicznej, która aktualnie występuje w stosunku do czołowych krajów Unii Europejskiej, co powoduje duży jak dotychczas import nowych technologii i zaawansowanych materiałów.

Program nawiązuje bezpośrednio w swojej tematyce do istotnego celu Strategii Rozwoju Nauki w Polsce do 2015 roku, którym jest wzrost międzynarodowej konkurencyjności polskiej nauki rozumiany jako zdolność do rozwiązywania problemów badawczych na poziomie światowym oraz zdolność tworzenia rozwiązań gotowych do zastosowań w warunkach konkurencyjnej podaży innowacji.

5. OBSZAR BADAWCZY „ŚRODOWISKO I ROLNICTWO”

TEMAT:

RACJONALNE GOSPODAROWANIE ZASOBAMI WODNYMI DLA ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU KRAJU

CELE:

Ogólnym celem tematu w priorytetowym kierunku badań 5.2. jest równoważenie bilansu wodnego w zlewniach, dorzeczach i zlewiskach poprzez oddziaływanie na elementy składowe bilansu wodnego oraz na czynniki mające istotny wpływ na ilość i jakość zasobów wodnych. Wobec danych potwierdzonych wynikami badań, dotyczących zmian klimatycznych powodowanych efektem cieplarnianym oraz wieloletnich ograniczeń w gospodarowaniu wodą, istnieje konieczność odpowiedniego przystosowania gospodarki naszego kraju. Zmiany klimatyczne już teraz powodują w niektórych regionach kraju poważne, negatywne konsekwencje dla przemysłu, zaopatrzenia ludności w wodę, dla rolnictwa w kwestii dochodowości gospodarstw i użytkowania ziemi, powodują także degradację ekosystemów wodnych i od wód zależnych. Badania prowadzone powinny zmierzać do opracowania metod zwiększania zasobów odnawialnych i dyspozycyjnych, poprzez rozwój zróżnicowanych form retencji i ochrony przed zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i gruntowych, z drugiej zaś strony — do oszczędzania wody i ograniczania nieproduktywnych jej strat w przemyśle, rolnictwie, leśnictwie i gospodarce komunalnej.

ZAKRES:

Program powinien obejmować badania nad:

- strategią poprawy bilansu wodnego i racjonalnym rozdysponowaniem zasobów wód powierzchniowych i podziemnych;
- adaptacją metod uprawy roślin do zmieniających się warunków klimatycznych;
- przeciwdziałaniem erozji wodnej i degradacji gleb oraz nisko-kosztową remediacją i ochroną gleb;
- modelowaniem, tworzeniem i wykorzystaniem systemów magazynowania i rozrządu wody;
- prognozowaniem i skalą ekstremalnych zjawisk przyrodniczych (powódzie, susze) i ich interakcją z naturalnymi ekosystemami; z wykorzystaniem programów komputerowych oraz fotogrametrii i teledetekcji satelitarnej;

- tworzeniem interaktywnej, ogólnoeuropejskiej bazy danych o projektach prowadzonych przez jednostki naukowe i koordynowanych przez agendy rządowe i samorządowe;
- innowacyjnymi metodami analizy i technologiami ograniczania emisji zanieczyszczeń wód powierzchniowych i gruntowych;
- wodooszczędnymi systemami produkcji przemysłowej, gospodarki komunalnej i w systemach nawadniających w rolnictwie;
- punktowymi i obszarowymi zanieczyszczeniami wód;
- doskonaleniem istniejących oraz rozwojem innowacyjnych technologii oczyszczania wód i ścieków;
- przeciwerozijnym, sprzyjającym retencji kształtowaniem ładu przestrzennego terenów rolniczych;
- zagospodarowaniem i powtórny wykorzystaniem wód deszczowych;
- oddziaływaniem urządzeń wodnych na środowisko zlewni i terenów przyległych.

Program jest interdyscyplinarny, obejmuje nauki: biologiczne — ekologia, ekonomiczne — zarządzanie (zasobami wodnymi), leśne — leśnictwo, prawne — prawo (wodne, ochrony środowiska i inne), rolnicze — agronomia, inżynieria rolnicza, kształtowanie środowiska, ogrodnictwo, rybactwo (śródlądowe), techniczne — inżynieria środowiska, geodezja i kartografia, optoelektronika, budownictwo (wodne). Dotychczasowe, wielopłaszczyznowe doświadczenia i osiągnięcia polskich uczelni, a także instytutów naukowych, umożliwiają utworzenie interdyscyplinarnych zespołów o potencjale niezbędnym do osiągnięcia zamierzonych celów programu.

OCZEKIWANE EFEKTY:

1. Zwiększenie do około 15%, tj. o około 4 km³, retencjonowania wody w zbiornikach, które obecnie gromadzą tylko 6% średniego rocznego odpływu (tj. 3,6 km³).
2. Gromadzenie wody w systemach małej retencji.
3. Racjonalizacja systemów nawodnień upraw rolniczych.
4. Skuteczniejsza ochrona przed powodzią i suszami.
5. Prawidłowe ukształtowanie przestrzenne zlewni i dolin rzecznych, zwiększanie retencji naturalnej.
6. Ograniczenie erozji powierzchniowej, brzegowej i dennej oraz akumulacji rumowiska w zbiornikach i ujściach rzek.
7. Udoskonalenie metod badania i prognozowania zjawisk hydrologicznych i meteorologicznych.
8. Poprawa stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych.
9. Przywrócenie ciągłości biologicznej rzek i potoków.
10. Ograniczenie odpływu i zwiększenie retencji wód opadowych na terenach zurbanizowanych.
11. Udoskonalenie zarządzania zasobami wodnymi w zlewniach.
12. Ekonomiczne gospodarowanie wodą.
13. Zwiększenie świadomości społeczeństwa w zakresie problemów gospodarki wodnej kraju.

UZASADNIENIE:

Odnawialne zasoby wodne Polski wynoszą około 1600 m³ na rok i mieszkańca, co stanowi trzykrotnie mniej niż średnio w Europie. Zasoby dyspozycyjne wynoszą tylko 250 m³ na mieszkańca i rok, a ich dostępność zbliża się do skrajnie małej. Zapotrzebowanie na wodę dobrej jakości sprawia, że zasoby wodne naszego kraju i na obszarze Wspólnoty Europejskiej, ze względu na wzrastającą presję środowiskowych czynników antropogenicznych wymagają działań na rzecz zwiększania ilości oraz poprawy jakości wód i opracowania zintegrowanej polityki wodnej w poszczególnych regionach krajów UE. Największym odbiorcą wody w większości krajów europejskich, w tym także w Polsce, jest rolnictwo i leśnictwo. Bazują one głównie na opadach atmosferycznych stanowiących w naszym kraju około 75% potrzeb rolnictwa. Jednakże opady nie wystarczają na pokrycie ewapotranspiracji upraw rolniczych w okresie wegetacyjnym, a niedobory wodne w zależności od regionu i rodzaju roślin uprawnych sięgają 300 mm (3000 m³/ha). Niedobory są też skutkiem ewapotranspiracji zwiększającej się pod wpływem wzrostu plonów, z drugiej zaś strony — skutkiem zwiększającego się zapotrzebowania ludności, przemysłu oraz potrzeb na cele kulturowe (sport, rekreacja), a także na utrzymanie i podniesienie walorów krajobrazowych i ekologicznych kraju. Rosną potrzeby wodne obszarów leśnych. Należy też podkreślić wpływ zmian klimatycznych. Zasoby wodne stają się więc coraz bardziej ograniczone i w przyszłości mogą stanowić barierę gospodarczego rozwoju kraju; mogą wpływać negatywnie na stan środowiska przyrodniczego i jakość życia społeczeństwa.

Problemem gospodarowania zasobami wodnymi jest brak przestrzennego i czasowego ich z zapotrzebowaniem. W normalnym roku wynoszą one około 61,5 km³, w roku suchym 37,6 km³ (61% odpływu średniego), a w mokrym — 89,8 km³ (146% odpływu średniego). Skutkuje to okresowymi suszami pojawiającymi się w różnych regionach średnio co 4–5 lat, z drugiej zaś strony powodziami występującymi przeciętnie co 3,5 roku. Zjawiska te przynoszą straty o znacznych nieraz rozmiarach. Szczęólnego znaczenia nabiera więc zrównoważone gospodarowanie zasobami wodnymi, definiowane ogólnie jako opanowanie, kierowanie i optymalizacja obiegu wody w środowisku.

Istotnym problemem jest też jakość zasobów wodnych, które podlegają silnym wpływom antropogenicznym przemysłu, gospodarki komunalnej i rolnictwa. Stanowi to dalsze ograniczenie dostępności wody.

Ilość i jakość odnawialnych zasobów wodnych zależy od sposobu prowadzenia działalności gospodarczej, a na terenach rolniczych od zagospodarowania i użytkowania ziemi, w tym od stosowanych metod gospodarowania wodą i planistycznego, przeciwerozyjnego układu przestrzennego użytków rolnych, leśnych i ekologicznych. Zasoby wodne powstające na terenach rolniczych i leśnych tam powinny być retencjonowane, zagospodarowywane i chronione. Konieczność ich ochrony w niemniejszym stopniu dotyczy obszarów zurbanizowanych i przemysłowych.

Zmiany gospodarcze w Polsce spowodowane wspólną polityką UE kreującą standardy w ochronie środowiska, wymagają nowego podejścia do gospodarki wodnej. Zbiega się to z koniecznością realizacji celów Programu Wspólnej Polityki Rolnej, Strategii Gospodarki Wodnej w Polsce oraz polityki wodnej UE, i wymaga dostosowania się do obowiązujących Polskę dyrektyw unijnych. Jednym z ważniejszych aspektów polityki Unii Europejskiej, zapisanym w 2000 roku w Ramowej Dyrektywie Wodnej, jest zapewnienie pełnej dostępności do wód dobrej jakości, utrzymanie mokradła w dobrym stanie ekologicznym oraz ochrona flory i fauny wodnej oraz biotopów bezpośrednio od wód zależnych.

TEMAT:

INNOWACYJNE PRODUKTY ŻYWNOŚCIOWE O WYSOKIEJ WARTOŚCI ODŻYWCZEJ I PROZDROWOTNEJ

Technologie „od pola do stołu” nowych rodzajów żywności przeznaczonych dla profilaktyki otyłości, chorób nowotworowych oraz alergii i nietolerancji pokarmowych.

CELE:

Celami programu strategicznego są:

1. Wzbogacenie krajowego i światowego rynku żywności o nowe rozpoznawalne produkty żywnościowe o szczególnej wartości odżywczej i prozdrowotnej.
2. Zwiększenie konkurencyjności polskiego przemysłu spożywczego — ważnego i perspektywicznego działu gospodarki narodowej.
3. Stymulowanie postępu w rolnictwie prowadzącego do efektywniejszego wykorzystania rodzimych surowców, szczególnie tych, które stanowią specjalność polskiego rolnictwa, poprzez selekcję genetyczną i optymalizację procesu produkcji oraz innowacyjny proces przetwarzania.
4. Poprawa stanu zdrowia społeczeństwa, w szczególności dzieci i osób starszych, poprzez racjonalizację ich odżywiania z wykorzystaniem produktów żywnościowych przeznaczonych dla profilaktyki chorób dietozależnych (otyłości, chorób nowotworowych, chorób układu krążenia, alergii itp.).
5. Zmniejszenie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego ze strony zakładów przemysłu spożywczego dzięki wprowadzaniu innowacyjnych, bezodpadowych i energooszczędnych technologii wytwarzania żywności.

ZAKRES:

Proponowany Program będzie obejmował w szczególności:

- badania nad selekcją odmian roślin i gatunków zwierząt oraz doskonaleniem metod uprawy i hodowli pod kątem pozyskiwania surowców przydatnych do produkcji bezpiecznej żywności funkcjonalnej;
- opracowanie i wdrożenie technologii wytwarzania nowych rodzajów żywności funkcjonalnej z uwzględnieniem zachowania substancji bioaktywnych oraz racjonalizacji nakładów energii i gospodarki odpadami;
- badania nad bezpieczeństwem, składem i wartością odżywczą nowych wyrobów oraz ich efektywnym żywieniowo włączaniem do diety, w szczególności dzieci i osób starszych;
- badania epidemiologiczne i kliniczne potwierdzające prozdrowotne właściwości nowych wyrobów, zgodnie z aktualnymi wymaganiami Unii Europejskiej dla produktów opatrywanych oświadczeniami żywieniowymi i zdrowotnymi;
- badania konsumenckie i pracowanie strategii promocji nowych wyrobów w kraju i za granicą.

OCZEKIWANE EFEKTY:

Program doprowadzi do uruchomienia przez wybrane małe i średnie przedsiębiorstwa działające (i płacące podatki) w Polsce, unikalnych i rozpoznawalnych na rynku linii (typoszeregu) produktów żywnościowych, opatrywanych wiarygodnymi oświadczeniami żywieniowymi i zdrowotnymi, odpowiednio udokumentowanymi naukowo. Przyczyni się to do zwiększenia poziomu innowacyjności polskiego przemysłu spożywczego i wzrostu jego konkurencyjności na światowym rynku żywnościowym. Należy podkreślić, że produkcja nowoczesnej żywności generuje postęp technologiczny w wielu innych dziedzinach gospodarki, jak: przemysł chemiczny, maszynowy, elektroniczny, informatyczny, opakowaniowy, farmaceutyczny, transport itp. Dlatego efektem Programu będzie wzrost innowacyjności i konkurencyjności nie tylko samego przemysłu spożywczego, ale i innych sektorów gospodarki.

W wyniku realizacji programu można oczekiwać ponadto zauważalnej poprawy stanu odżywienia i stanu zdrowia społeczeństwa, a w perspektywie zmniejszenia obciążeń budżetu Państwa wydatkami na opiekę zdrowotną.

UZASADNIENIE:

Proponowany Program strategiczny jest zgodny z podstawowymi celami zaktualizowanego Krajowego Programu Badań Naukowych i Prac Rozwojowych (KPBNI PR), koncentrując badania na najważniejszych obszarach przyspieszających zrównoważony rozwój kraju oraz poprawiających jakość życia, a jednocześnie stymulując współdziałanie środowisk naukowych, przemysłu i biznesu w kształtowaniu nowoczesnych, czystych technologii odpowiadających aspiracjom i oczekiwaniom społeczeństwa. Mieści się on w obszarze Środowisko i Rolnictwo korespondując z jego priorytetowym kierunkiem 5.4. Postęp biologiczny i technologiczny w wytwarzaniu bezpiecznej żywności, surowców i produktów.

Polska jest liczącym się w świecie producentem żywności. Z uwagi na ograniczone stosowanie środków chemicznych stopień zanieczyszczenia naszych gleb i wód, a co za tym idzie produkowanych przez rolników surowców roślinnych i zwierzęcych jest relatywnie niski, co sprawia, że polska żywność cieszy się w Europie i świecie dobrą opinią. Potencjał produkcyjny naszego rolnictwa i silny przemysł spożywczy od lat stwarzały i stwarzają duże możliwości eksportowe, uzasadniając celowość inwestowania w jego dalszy rozwój. Proponowany Program wychodzi na przeciw zamierzeniom resortu rolnictwa, który w swoich priorytetowych kierunkach działania w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich uznał „Poprawę konkurencyjności gospodarki rolno-żywnościowej” za jeden z najważniejszych strategicznych celów rozwoju polskiego rolnictwa oraz przetwórstwa żywności w pierwszych latach integracji z UE.

Założenia proponowanego programu zgodne są również z zamierzeniami resortu rolnictwa, który pod hasłem Poznaj dobrą żywność, zarówno w perspektywie średnio jak i długookresowej, poszukuje rozwiązań promujących wysoką jakość produktów żywnościowych wg kryteriów opracowanych przez Kolegium Naukowe ds. jakości produktów żywnościowych, co ma pomagać konsumentowi w wyborze odpowiedniego dla niego produktu, w tym również i pod względem zdrowotnym. Wykonanie proponowanego Programu powinno także zapewnić realizację celu Wspólnotowej Polityki Rolnej w zakresie żywności, polegającego na poszerzaniu obszaru wysokiej jakości i różnorodności żywności na wspólnotowym rynku Unii Europejskiej.

Promowanie handlowe żywności o szczególnych walorach odżywczych i prozdrowotnych wymaga stosowania przez producenta informacji żywieniowej (na opakowaniu, w marketingu i reklamie) w postaci oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych. W myśl Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 20 grudnia 2006 roku w najbliższym czasie legalizacja takich oświadczeń będzie możliwa jedynie w przypadku posiadania przez producenta żywności wyników wiarygodnych badań potwierdzających deklarowane walory produktu, a jednocześnie spełniania przez ten produkt dodatkowych wymagań określonych przez tzw. profile żywieniowe. Producenci prozdrowotnej żywności funkcjonalnej to często rodzime małe i średnie przedsiębiorstwa branży spożywczej, które bez pomocy Państwa będą miały olbrzymie trudności ze spełnieniem warunków nałożonych przez Unię Europejską, nie będąc w stanie sfinansować niezbędnych badań.

Proponowany Program wchodzi ponadto w zakres obszaru badań 2.1. Epidemiologia opisowa, analityczna i molekularna chorób cywilizacyjnych. Wychodzi on naprzeciw Narodowemu Programowi Zdrowia na lata 2006–2015, w którym jednym z priorytetów polityki zdrowotnej jest Poprawa sposobu żywienia ludności i jakości zdrowotnej żywności oraz zmniejszenie występowania otyłości. Proponowany Program wpisuje się też w przyjętą z inicjatywy WHO przez Ministra Zdrowia do wdrożenia w latach 2007–2016 Narodowy Program Zapobiegania Nadwadze i Otyłości oraz Przewlekłym Chorobom Niezakaźnym poprzez Poprawę Żywienia i Aktywności Fizycznej. W Polsce, podobnie jak w krajach Ameryki Północnej i Zachodniej Europy, nadwaga i otyłość stają się problemem dla blisko połowy społeczeństwa, choroby układu krążenia i nowotwory są główną przyczyną zgonów, a alergie i inne choroby dietozależne występują coraz powszechniej. Stąd ukierunkowanie proponowanego Programu na produkcję nowych rodzajów żywności funkcjonalnej przeznaczonej dla profilaktyki tych chorób, w szczególności w odniesieniu do grup ludności szczególnie wrażliwych na czynniki żywieniowe (dzieci i osoby starsze), wydaje się w pełni zasadne, zwłaszcza w świetle ustaleń Pilotażowego Projektu Foresight Zdrowie i życie.

W kraju istnieje potencjał badawczy zdolny z powodzeniem zrealizować zaproponowany Program jako że jest on przedłużeniem i znacznym rozwinięciem interdyscyplinarnych projektów badawczych zamawianych realizowanych w latach 2000–2007 z inicjatywy Zespołu Nauk Rolniczych przy ministrze właściwym do spraw nauki, w których realizacji uczestniczyło ponad 70 zespołów badawczych z uczelni wyższych, jednostek badawczo-rozwojowych i placówek PAN, reprezentujących nauki rolnicze, medyczne, biologiczne i techniczne.

10

KOMUNIKAT Nr 1 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 27 lutego 2009 r.

o przyznanych zwiększeniach dotacji ze środków finansowych na naukę na finansowanie podstawowej działalności statutowej

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049) ogłasza się wykaz jednostek naukowych, którym decyzjami z dnia 26 i 28 listopada 2008 r. zwiększono dotację na finansowanie

podstawowej działalności statutowej w 2008 r., stanowiący załącznik do komunikatu.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Barbara Kudrycka

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — nauka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

Załącznik do komunikatu nr 1 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 lutego 2009 r. (poz. 10)

Lp.	Nazwa jednostki	Wysokość dofinansowania (zł)
1	2	3
1	Branżowy Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Maszyn Elektrycznych KOMEL	240 000
2	Centralny Instytut Ochrony Pracy — Państwowy Instytut Badawczy	670 000
3	Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Opakowań	700 000
4	Główny Instytut Górnictwa	2 510 000
5	Instytut Badawczy Leśnictwa	600 000
6	Instytut Elektrotechniki	5 500 000
7	Instytut Energetyki	1 000 000
8	Instytut Energii Atomowej	95 000
9	Instytut Geodezji i Kartografii	360 200
10	Instytut Gruźlicy i Chorób Płuc	300 000
11	Instytut Hematologii i Transfuzjologii	400 000
12	Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin	1 500 000
13	Instytut Matki i Dziecka	500 000
14	Instytut Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki	450 000
15	Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej	80 000
16	Instytut Morski	400 000
17	Instytut Ochrony Roślin — Państwowy Instytut Badawczy	1 158 000
18	Instytut Paliw i Energii Odnawialnej	1 000 000
19	Instytut Problemów Jądrowych im. Andrzeja Soltana	298 600
20	Instytut Psychiatrii i Neurologii	1 000 000
21	Instytut Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza	300 000
22	Instytut Spawalnictwa	750 000

1	2	3
23	Instytut Sportu	250 000
24	Instytut Szkła, Ceramiki, Materiałów Ogniotrwałych i Budowlanych	2 000 000
25	Instytut Techniki Budowlanej	700 000
26	Instytut Techniki i Aparatury Medycznej ITAM	610 000
27	Instytut Technologii Elektronowej	2 000 000
28	Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy	1 500 000
29	Instytut Warzywnictwa im. Emila Chroboczka	1 000 000
30	Instytut Żywności i Żywienia im. prof. dra med. Aleksandra Szczygła	300 000
31	Narodowy Instytut Leków	65 000
32	Państwowy Instytut Naukowy – Instytut Śląski	100 000
33	Wojskowy Instytut Chemii i Radiometrii	500 000
34	Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia	2 640 000
35	Centrum Badań Kosmicznych PAN	600 000
36	Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN	1 420 500
37	Instytut Badań Literackich PAN	350 000
38	Instytut Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN	600 000
39	Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego PAN	900 000
40	Instytut Biologii Medycznej PAN	500 000
41	Instytut Botaniki im. Władysława Szafera PAN	1 783 000
42	Instytut Budownictwa Wodnego PAN	378 400
43	Instytut Chemii Bioorganicznej PAN	600 000
44	Instytut Chemii Fizycznej PAN	700 000
45	Instytut Chemii Organicznej PAN	600 000
46	Instytut Dendrologii PAN	172 000
47	Instytut Fizjologii Roślin im. Franciszka Górskiego PAN	35 000
48	Instytut Fizyki Jądrowej im. H. Niewodniczańskiego PAN	810 000
49	Instytut Fizyki Molekularnej PAN	1 700 000
50	Instytut Fizyki PAN	2 375 000
51	Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN	600 000
52	Instytut Geofizyki PAN	250 000
53	Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. S. Leszczyckiego PAN	122 100
54	Instytut Historii Nauki PAN	250 000
55	Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN	950 000
56	Instytut Inżynierii Chemicznej PAN	350 000
57	Instytut Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN	5 400 000
58	Instytut Matematyczny PAN	180 000
59	Instytut Metalurgii i Inżynierii Materiałowej im. Aleksandra Krupkowskiego PAN	959 000
60	Instytut Ochrony Przyrody PAN	640 000

1	2	3
61	Instytut Paleobiologii im. Romana Kozłowskiego PAN	95 000
62	Instytut Sławistyki PAN	200 000
63	Instytut Wysokich Ciśnień PAN	400 000
64	Międzynarodowy Instytut Biologii Molekularnej i Komórkowej	652 600
65	Muzeum i Instytut Zoologii PAN	1 595 000
66	Zakład Archeologii Śródziemnomorskiej PAN	250 000
67	Zakład Krajów Pozaeuropejskich PAN	50 000
68	Akademia Ekonomiczna im. Karola Adamickiego w Katowicach, Wydział Finansów i Ubezpieczeń	290 000
69	Akademia Ekonomiczna w Poznaniu, Wydział Zarządzania	20 000
70	Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki	170 000
71	Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki	300 000
72	Akademia Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, Wydział Mechaniczno-Elektryczny	140 000
73	Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, Wydział Lekarski Kształcenia Podyplomowego	630 000
74	Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, Wydział Farmaceutyczny z Oddziałem Analityki Medycznej	700 000
75	Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, Wydział Kompozycji, Teorii Muzyki, Rytmiki i Edukacji Artystycznej	70 000
76	Akademia Muzyczna im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, Wydział Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Rytmiki	105 100
77	Akademia Muzyczna w Krakowie, Wydział Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej	54 000
78	Akademia Pedagogiczna im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Wydział Geograficzno-Biologiczny	110 000
79	Akademia Rolnicza w Szczecinie, Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa	280 000
80	Akademia Rolnicza w Szczecinie, Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa	622 000
81	Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Wydział Konserwacji i Restauracji Dziel Sztuki	150 500
82	Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Malarstwa	50 000
83	Akademia Sztuk Pięknych we Wrocławiu, Wydział Malarstwa i Rzeźby	89 900
84	Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu, Wydział Wychowania Fizycznego	290 000
85	Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Zamiejscowy Wydział Wychowania Fizycznego	100 000
86	Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Wydział Rehabilitacji	430 000
87	Politechnika Białostocka, Wydział Zarządzania	15 000
88	Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	145 000
89	Politechnika Białostocka, Wydział Elektryczny	980 000
90	Politechnika Częstochowska, Wydział Elektryczny	98 500
91	Politechnika Częstochowska, Wydział Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej	1 150 000

1	2	3
92	Politechnika Gdańska, Wydział Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki	619 100
93	Politechnika Gdańska, Wydział Elektrotechniki i Automatyki	700 000
94	Politechnika Koszalińska, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	235 000
95	Politechnika Lubelska, Wydział Mechaniczny	898 000
96	Politechnika Opolska, Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki	596 000
97	Politechnika Poznańska, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	650 000
98	Politechnika Poznańska, Wydział Technologii Chemicznej	1 509 000
99	Politechnika Szczecińska, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej	400 000
100	Politechnika Szczecińska, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki	600 000
101	Politechnika Śląska, Wydział Budownictwa	25 000
102	Politechnika Śląska, Wydział Architektury	104 100
103	Politechnika Śląska, Wydział Chemiczny	900 000
104	Politechnika Śląska, Wydział Elektryczny	976 400
105	Politechnika Śląska, Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii	3 500 000
106	Politechnika Świętokrzyska, Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki	660 000
107	Politechnika Warszawska, Wydział Inżynierii Chemicznej i Procesowej	160 000
108	Politechnika Warszawska, Wydział Fizyki	665 000
109	Politechnika Warszawska, Wydział Inżynierii Środowiska	1 446 000
110	Politechnika Warszawska, Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych	1 500 000
111	Politechnika Wroclawska, Wydział Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki	1 900 000
112	Politechnika Wroclawska, Wydział Geoinżynierii, Górnictwa i Geologii	3 800 000
113	Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu	400 000
114	Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Kolegium Zarządzania i Finansów	50 000
115	Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach, Wydział Lekarski z Oddziałem Stomatologicznym w Zabrze	560 700
116	Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach, Wydział Lekarski w Katowicach	1 500 000
117	Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wydział Nauk o Żywności	250 000
118	Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wydział Medycyny Weterynaryjnej	250 000
119	Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wydział Rolniczy	600 000
120	Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Wydział Finansów	40 900
121	Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Wydział Nauk Ekonomicznych	260 000
122	Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Wydział Inżynieryjno-Ekonomiczny	900 000
123	Uniwersytet Gdański, Wydział Filologiczno-Historyczny	49 000

1	2	3
124	Uniwersytet Gdański, Wydział Chemii	75 000
125	Uniwersytet Gdański, Międzyuczelniany Wydział Biotechnologii AMG i UG	95 000
126	Uniwersytet Gdański, Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki	249 000
127	Uniwersytet Gdański, Wydział Biologii, Geografii i Oceanologii	2 750 000
128	Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum, Wydział Lekarski	282 000
129	Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum, Wydział Farmaceutyczny	346 000
130	Uniwersytet Łódzki, Wydział Biologii i Ochrony Środowiska	500 000
131	Uniwersytet Łódzki, Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej	777 900
132	Uniwersytet Łódzki, Wydział Chemii	2 090 000
133	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Wydział Biologii i Nauk o Ziemi	1 933 000
134	Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Wydział Farmaceutyczny	940 000
135	Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Wydział Lekarski I	1 200 000
136	Uniwersytet Medyczny w Łodzi, Wydział Farmaceutyczny	500 000
137	Uniwersytet Medyczny w Łodzi, Wydział Wojskowo-Lekarski	800 000
138	Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Wydział Biologii i Nauk o Ziemi	427 000
139	Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, Wydział Nauk o Zdrowiu	37 000
140	Uniwersytet Opolski, Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii	600 000
141	Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Wydział Nauk o Żywności i Biotechnologii	450 000
142	Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu	130 000
143	Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Rolniczy	170 000
144	Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Leśny	200 000
145	Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Technologii Drewna	870 000
146	Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie, Wydział Technologii Żywności	106 600
147	Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie, Wydział Rolniczo-Ekonomiczny	250 000
148	Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie, Wydział Ogrodniczy	330 000
149	Uniwersytet Śląski, Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii	1 325 000
150	Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Wydział Medycyny Weterynaryjnej	61 000
151	Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Wydział Nauki o Żywności	350 000
152	Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Wydział Ochrony Środowiska i Rybactwa	830 000
153	Uniwersytet Warszawski, Wydział Chemii	50 000
154	Uniwersytet Warszawski, Wydział Geografii i Studiów Regionalnych	176 000
155	Uniwersytet Warszawski, Wydział Fizyki	193 000
156	Warszawski Uniwersytet Medyczny, Wydział Farmaceutyczny	626 000
157	Fundacja Uniwersytetu im. A. Mickiewicza – Poznański Park Naukowo-Technologiczny	180 000
158	Instytut Automatyki Systemów Energetycznych Spółka z o.o.	450 000

11

KOMUNIKAT Nr 2 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 11 marca 2009 r.

o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049) ogłasza się, że w dniu 20 czerwca i 16 grudnia 2008 r. przyznano środki finansowe na finansowanie w 2009 r. kontynuowanych inwestycji aparaturowych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych następującym jednostkom:

Lp.	Nazwa jednostki	Wysokość dofinansowania w 2009 r. (w zł)
1	Instytut Podstaw Inżynierii Środowiska PAN	980 000
2	Uniwersytet Mikołaja Kopernika Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej	2 885 920

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

Objaśnienia do komunikatu

Komunikat dotyczy środków finansowych przyznanych w 2008 r. decyzjami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w formie dotacji celowej na kontynuację inwestycji aparaturowych ze środków finansowych na naukę w 2009 r. w łącznej wysokości 3 865 920 zł.

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — nauka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

12

KOMUNIKAT Nr 3 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 11 marca 2009 r.

o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę na inwestycje budowlane

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049) ogłasza się, że dnia 25 lutego 2009 r. przyznano środki finansowe na finansowanie w 2009 r. nowych inwestycji budowlanych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych następującym jednostkom:

Lp.	Nazwa jednostki	Nazwa inwestycji	Wysokość dofinansowania w 2009 r. (w zł)
1	2	3	4
1	Akademia Górniczo-Hutnicza Kraków, Wydział Metali Nieżelaznych	Modernizacja laboratoriów chemicznego i metalurgicznego w Zakładzie Fizykochemii i Metalurgii Metali Nieżelaznych	1 800 000

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — nauka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

1	2	3	4
2	Akademia Medyczna Gdańsk, Wydział Lekarski	Nadbudowa 1 kondygnacji Centrum Naukowo-Badawczego Medycyny Laboratoryjnej	3 465 000
3	Akademia Medyczna, Wrocław, Wydział Lekarski Kształcenia Podyplomowego	Modernizacja i wyposażenie pomieszczeń na Pracownię Naukową Endokrynologii Molekularnej Katedry i Kliniki Endokrynologii, Diabetologii i Leczenia Izotopami	950 000
4	Centrum Astronomiczne PAN, Warszawa	Remont kamienicy Zakładu Astrofizyki i Centrum Astronomicznego w Toruniu	182 000
5	Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN, Łódź	Modernizacja pracowni naukowych mieszczących się w południowej części I piętra Budynku Centrum	565 000
6	Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN, Zabrze	Modernizacja laboratorium materiałów biodegradowalnych	870 000
7	Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, Warszawa	Pierwsze wyposażenie Zakładu Biochemii i Biologii Molekularnej	600 000
8	Centrum Onkologii — Instytut im. M. Skłodowskiej-Curie, Warszawa	Adaptacja i modernizacja pomieszczeń Pracowni Informatyki Centrum w celu utworzenia laboratorium komputerowego dla potrzeb zespołu bioinformatycznego	338 000
9	Collegium Medicum UJ., Kraków, Wydział Lekarski	Modernizacja i rozbudowa bloku operacyjnego Kliniki Okulistyki i Onkologii Okulistycznej Katedry Okulistyki	2 799 000
10	Instytut Agrofizyki PAN, Lublin	Modernizacja specjalistycznych laboratoriów naukowo- -badawczych	100 000
11	Instytut Badań Systemowych PAN, Warszawa	Modernizacja budynku Instytutu (instalacja ppoż. i elektryczna)	520 000
12	Instytut Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN, Warszawa	Modernizacja budynku „A” Instytutu	700 000
13	Instytut Biologii Doświadczalnej PAN, Warszawa	Modernizacja zwierzętarni oraz budynku Instytutu i infrastruktury, modernizacja instalacji hydrantowej	3 811 000
14	Instytut Botaniki PAN, Kraków	Rozbudowa Stacji Terenowej Instytutu w Szarowie — II etap	530 000
15	Instytut Chemii Fizycznej PAN, Warszawa	Inwestycja budowlano- -modernizacyjna w Instytucie	1 307 000
16	Instytut Dendrologii PAN, Kórnik	Modernizacja infrastruktury naukowej Instytutu	409 000
17	Instytut Energii Atomowej POLATOM, Świerk	Modernizacja budynku laboratorium pomiarów dozymetrycznych — pierwsze wyposażenie	865 000
18	Instytut Farmakologii PAN, Kraków	Modernizacja pomieszczeń budynku głównego Instytutu w celu stworzenia odpowiednich warunków do prowadzenia badań naukowych	940 000

1	2	3	4
19	Instytut Fizjologii Roślin PAN, Kraków	Kontynuacja remontu siedziby Instytutu, pierwsze wyposażenie	830 000
20	Instytut Fizyki Plazmy i Laserowej Mikrosyntezy, Warszawa	Modernizacja budynku laboratoryjnego nr 1 etap I	1 028 000
21	Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN, Jastrzębiec	Przebudowa budynku A, część niska — zwierzętarnia, na laboratorium naukowe	800 000
22	Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Warszawa	Remont i modernizacja budynku laboratorium i budynku modrzewiowego Stacji Naukowo-Badawczej w Szymbarku	435 000
23	Instytut Inżynierii Chemicznej PAN, Gliwice	Modernizacja pracowni i laboratoriów Instytutu oraz termomodernizacja hali technologicznej i pawilonu laboratoryjnego	2 330 000
24	Instytut Matematyczny PAN, Warszawa	Remont elewacji frontowej budynku przy ul. Śniadeckich 8	400 000
25	Instytut Mechaniki Górotworu PAN, Kraków	Modernizacja instalacji c.o. oraz laboratorium konstrukcji i badań aparatury i systemów do pomiaru przepływu	644 000
26	Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice	Modernizacja budynków A i E w oddziale Instytutu w Poznaniu	250 000
27	Instytut Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN, Kraków	Modernizacja Laboratorium Fotowoltaicznego Instytutu w Kozach	250 000
28	Instytut Nauk Prawnych PAN, Warszawa	Przebudowa dachu w pomieszczeniu 319/320 Pałacu Staszica oraz pierwsze wyposażenie	189 000
29	Instytut Nawozów Sztucznych, Puławy	Modernizacja hali badań półtechnicznych — budynek G-31	1 050 000
30	Instytut Oceanologii PAN, Sopot	Modernizacja i remont statku naukowo-badawczego „Oceania”	7 000 000
31	Instytut Ochrony Roślin PIB, Poznań	Laboratorium Badań Organizmów Szkodliwych ze szklarnią kwarantannową. Pierwsze wyposażenie	650 000
32	Instytut Odlewnictwa, Kraków	Adaptacja pomieszczeń laboratoryjnych oraz zaplecza technologicznego w drugiej części budynku laboratoryjno-technologicznego, pierwsze wyposażenie	1 460 000
33	Instytut Podstaw Informatyki PAN, Warszawa	Budowa siedziby Instytutu	4 168 000
34	Instytut Pojazdów Szynowych „TABOR”, Poznań	Modernizacja mediów zasilających w wodę i odprowadzających ścieki z budynków Instytutu zgodnie z wymaganiami UE z zakresu ochrony środowiska	565 000

1	2	3	4
35	Instytut Problemów Jądrowych, Świerk	Modernizacja rozdzielni głównej NN kompleksu „Fizyk”	1 511 000
36	Instytut Problemów Jądrowych, Świerk	Wymiana orurowania wraz z osprzętem i zaworami w Hydrofornii	289 000
37	Instytut Problemów Jądrowych, Świerk	Modernizacja wodociągu w rejonie reaktora Maria	150 000
38	Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa	Przebudowa i nadbudowa budynków B i E pod potrzeby Klinik Neurologicznych	5 074 000
39	Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN, Olsztyn	Przebudowa budynku laboratorium naukowo-badawczego i budynku zwierzętarni	800 000
40	Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa, Skierniewice	Budowa chłodni doświadczalnej z pracownią do oceny jakości pozbiorniczej owoców, Nowy Dwór Parcela	600 000
41	Instytut Sztuki PAN, Warszawa	Remonty i modernizacje budynków Instytutu	620 000
42	Instytut Techniki Górniczej KOMAG, Gliwice	Modernizacja instalacji elektroenergetycznej hal badawczych B2, C (C1, C2), D	950 000
43	Instytut Technologii Elektronowej, Warszawa	Modernizacja laboratoriów badawczych oraz infrastruktury technicznej budynków laboratoriów Instytutu	1 008 000
44	Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa	Wykonanie dźwiękowego sytemu ostrzegania pożaru z dostosowaniem dróg ewakuacyjnych w budynku nr 1 do wymagań ppoż.	1 810 000
45	Instytut Warzywnictwa, Skierniewice	Przebudowa pomieszczeń na Laboratorium Markerów DNA w oficynie nr 2 w osadzie pałacowej	401 000
46	Międzynarodowy Instytut Biologii Molekularnej i Komórkowej w Warszawie	Rozbudowa i modernizacja Sali seminaryjnej	523 000
47	Ośrodek Przetwarzania Informacji, Warszawa	Remont parteru oraz pomieszczeń na poziomie 1 budynku na potrzeby środowiskowego laboratorium badań nad komunikacją człowieka z urządzeniami cyfrowymi oraz na potrzeby biurowe	550 000
48	Państwowy Instytut Weterynaryjny PIB, Puławy	Remont budynku laboratoryjnego Oddziału PIW w Bydgoszczy	2 897 000
49	Politechnika Gdańska, Wydział Chemiczny	Modernizacja i adaptacja pomieszczeń budynków Wydziału na nowoczesne laboratoria naukowe wraz z rewitalizacją zaplecza konferencyjnego	390 000
50	Politechnika Łódzka, Wydział Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki	Przebudowa hali wysokiego napięcia oraz modernizacja pomieszczeń laboratoryjnych w budynku Wydziału	456 000

1	2	3	4
51	Politechnika Śląska, Gliwice, Wydział Chemiczny	Modernizacja i rozbudowa pomieszczeń laboratoryjnych Wydziału	1 179 000
52	Politechnika Śląska, Gliwice, Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii	Centrum badawczo-edukacyjne Wydziału	1 300 000
53	Politechnika Śląska, Gliwice, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki	Budowa laboratoriów oraz modernizacja istniejących pomieszczeń laboratoryjnych Wydziału	2 085 000
54	Politechnika Warszawska, Wydział Elektryczny	Modernizacja laboratorium naukowo-badawczego elektromechatroniki i diagnostyki pojazdów samochodowych	205 000
55	Politechnika Warszawska, Wydział Inżynierii Materiałowej	Modernizacja budynku przy ul. Bytnara 25 na Uczelniane Centrum Badawcze „Materiały Funkcjonalne” i „Zrównoważone Systemy Energetyczne”	2 768 000
56	Politechnika Wrocławska, Wydział Inżynierii Środowiska	Przystosowanie laboratorium w hali nr 1 budynek D-2 do badań odorowych i aerozolowych	270 000
57	Politechnika Wrocławska, Wydział Mechaniczny	Modernizacja pomieszczeń laboratorium technologii wytwarzania	3 000 000
58	Polska Akademia Umiejętności, Kraków	Rozbudowa siedziby PAU i dostosowanie do wymogów bhp i sanepid	1 335 000
59	Pomorska Akademia Medyczna, Szczecin, Wydział Lekarski	Baza naukowa dla Katedry Fizjopatologii	1 200 000
60	Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych, Poznań	Termomodernizacja budynku laboratoryjnego F i modernizacja instalacji w budynku laboratoryjnym H	1 000 000
61	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań, Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej	Wyposażenie biblioteki w elektroniczny system zabezpieczenia oraz wypożyczania i oddawania książek	2 320 000
62	Uniwersytet Medyczny w Łodzi, Wydział Lekarski	Pierwsze wyposażenie Zakładu Genetyki Medycznej	2 003 000
63	Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Wydział Lekarski II	Centrum Archiwizacji Obrazów Morfologicznych Collegium Anatomicum	1 950 000
64	Uniwersytet Śląski, Katowice, Wydział Etnologii i Nauk o Edukacji w Cieszynie	Modernizacja sali na potrzeby pracowni badań nad edukacją kulturalną i upowszechnianiem kultury	450 000

1	2	3	4
65	Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Olsztyn, Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa	Rozbudowa, modernizacja i wyposażenie obiektów laboratoryjnych i doświadczalnych z zakresu ogrodnictwa i architektury krajobrazu Wydziału	1 000 000
66	Uniwersytet Warszawski, Wydział Zarządzania	Zabudowa tarasu przylegającego do łącznika budynku „B” Wydziału	407 000
67	Uniwersytet Wrocławski, Wydział Nauk Biologicznych	Stacja Ekologiczna „Storczyk” w Karpaczu	1 459 000
68	Wojskowa Akademia Techniczna Warszawa, Instytut Optoelektroniki	Adaptacja i budowa zaplecza naukowo-badawczego Laboratorium Teledetekcji Laserowej w budynku nr 136 oraz adaptacja i modernizacja zaplecza nb. Laboratorium Oddziaływań Wysokoenergetycznych w budynku nr 137 Instytutu	1 400 000
69	Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny d. Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury	Modernizacja pomieszczeń Laboratorium Naukowego Badań Geotechnicznych	1 730 000
70	Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny d. Politechnika Szczecińska, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej	Adaptacja pomieszczeń laboratoriów naukowych w obiektach Wydziału	2 000 000
71	Zakład Badań Środowiska Rolniczego i Leśnego PAN, Poznań	Wymiana pokrycia dachowego i zamontowanie nowych drzwi wejściowych w siedzibie Zakładu, prace remontowo-renowacyjne w Turwii, ocieplenie budynku i wymiana ogrzewania w pracowni systemów rolniczych	1 111 000

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

Objaśnienia do komunikatu

Komunikat informuje o dotacjach celowych ze środków na naukę przyznanych w 2009 roku decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego jednostkom naukowym na realizację nowych inwestycji budowlanych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych.

Finansowaniem w tym trybie objęto 71 tytułów inwestycyjnych. Łączna kwota dotacji do przekazania jednostkom naukowym na realizację tych inwestycji wynosi:

- w roku 2009 — 91 001 000 zł oraz
- po roku 2009 — 114 550 000 zł.

Wysokość poszczególnych dotacji w odniesieniu do 71 tytułów inwestycyjnych jest zgodna z wynikami

oceny wniosków inwestycyjnych dokonanej przez komisję Rady Nauki, zawartymi w ich opiniach z dnia 15 i 22 stycznia 2009 r.

W ramach środków finansowych wydzielonych na finansowanie nowych inwestycji budowlanych możliwe było przyjęcie do finansowania 54,6% wniosków spośród rekomendowanych do finansowania przez komisję Rady Nauki sporządzonymi przez nie listami rankingowymi.

Wnioski nie przyjęte do finansowania mogą być ponownie złożone, w terminie do dnia 30 czerwca 2009 r. Zostaną one skierowane do rozpatrzenia w ramach środków budżetowych na naukę w 2010 r.

13

KOMUNIKAT Nr 4 MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 11 marca 2009 r.

o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę na kontynuowane inwestycje budowlane

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049) ogłasza się, że w dniach od 4 kwietnia 2007 r. do 17 listopada 2008 r. przyznano środki finansowe na finansowanie w 2009 r. kontynuowanych inwestycji budowlanych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych następującym jednostkom:

Lp.	Nazwa jednostki	Nazwa inwestycji	Wysokość dofinansowania w 2009 r. (w zł)
1	2	3	4
1	Akademia Medyczna Gdańsk, Wydział Farmaceutyczny	Laboratorium badawczo-rozwojowe analizy leków w Katedrze Biofarmacji i Farmakodynamiki	560 000
2	Akademia Muzyczna w Łodzi	Pierwsze wyposażenie sali koncertowej oraz wykonanie prac instalacyjno-budowlanych umożliwiających jego zainstalowanie	3 600 000
3	Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie, Wydział Ogrodniczy	Dokończenie pierwszego etapu budowy szklarni dydaktyczno-doświadczalnej Wydziału Ogrodniczego	1 704 000
4	Centrum Astronomiczne PAN, Warszawa	Modernizacja zaplecza naukowo-badawczego Centrum	1 470 000
5	Instytut Techniki Górniczej KOMAG, Gliwice	Adaptacja pomieszczeń w budynku głównym Centrum na cele laboratoryjne	568 000
6	Instytut Agrofizyki PAN, Lublin	Rozbudowa infrastruktury i doposażenie laboratoriów CD „AGROPHYSICS”	1 903 000
7	Instytut Badawczy Dróg i Mostów, Warszawa	Budowa laboratorium Nawierzchni Asfaltowych – LAN	5 000 000
8	Instytut Biochemii i Biofizyki PAN, Warszawa	Modernizacja obiektów Instytutu	1 100 000
9	Instytut Botaniki PAN, Kraków	Rozbudowa budynku Instytutu	2 600 000
10	Instytut Fizjologii i Żywienia Zwierząt PAN, Jabłonna	Modernizacja zespołu laboratoriów w budynku głównym Instytutu	1 534 000
11	Instytut Fizyki Jądrowej PAN, Kraków	Modernizacja budynku nr 4 na cele naukowo-administracyjne	2 500 000
12	Instytut Fizyki PAN, Warszawa	Modernizacja infrastruktury techniczno-budowlanej Instytutu	2 094 000
13	Instytut Matki i Dziecka, Warszawa	Kompleks pracowni cytogenetycznych Zakładu Genetyki Medycznej	2 500 000

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej – nauka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

1	2	3	4
14	Instytut Medycyny Pracy, Łódź	Modernizacja budynków laboratoryjno-naukowych Instytutu	3 828 000
15	Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice	Termorenowacja hali technologicznej nr IX—X wraz z przebudową elewacji	600 000
16	Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników, Toruń	Nadbudowa II piętra nad istniejącym budynkiem technicznym z laboratorium na cele laboratoryjno-biurowe z salą konferencyjną	700 000
17	Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa	Rozbudowa i modernizacja budynku B-2 Instytutu	1 782 000
18	Instytut Reumatologii, Warszawa	Modernizacja Budynków Instytutu	1 930 000
19	Instytut Techniki i Aparatury Medycznej, Zabrze	Rozbudowa i modernizacja budynków Instytutu	5 120 000
20	Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa	Dostosowanie budynku nr 1 do wymagań ochrony ppoż. wraz z modernizacją dachu	910 000
21	Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Poznań	Modernizacja budynku Oddziału Przędzalnictwa, Tkactwa i Wykończalnictwa w Żyrardowie	539 000
22	Instytut Żywności i Żywnienia, Warszawa	Modernizacja laboratoriów analitycznych oraz adaptacja budynku administracyjno-technicznego dla potrzeb Zakładu Profilaktyki Chorób Żywnościowych	1 941 000
23	Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego w Krakowie, Wydział Reżyserii Dramatu	Pracownie naukowe dla potrzeb rozwoju kierunku „reżyseria” w PWST w budynku przy ul. Warszawskiej 5	2 700 000
24	Politechnika Łódzka, Instytut Papiernictwa i Poligrafii	Modernizacja bazy naukowo-badawczej Instytutu Papiernictwa i Poligrafii	1 841 000
25	Politechnika Szczecińska, Wydział Elektryczny	Modernizacja laboratoriów w budynku Wydziału Elektrycznego	2 321 000
26	Politechnika Śląska, Gliwice, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki	Modernizacja zaplecza naukowo-badawczego Wydziału	1 486 000
27	Politechnika Warszawska, Wydział Mechaniczny Energetyki i Lotnictwa	Adaptacja pomieszczeń na potrzeby zintegrowanego Laboratorium Modelowania i Symulacji Zjawisk w Mechanice	780 262
28	Politechnika Wroclawska, Wydział Chemiczny	Remont i adaptacja pomieszczeń w budynkach A-2, B-1, H-6 na potrzeby Środowiskowego Laboratorium „Zielona Chemia”	1 000 000
29	Politechnika Wroclawska, Wydział Elektroniki	Zaplecze badawcze ul. Janiszewskiego	5 270 000
30	Politechnika Wroclawska, Wydział Mechaniczny	Modernizacja laboratorium Podstaw Konstrukcji Maszyn i Tribologii w Instytucie Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn	600 000

1	2	3	4
31	Pomorska Akademia Medyczna, Szczecin, Wydział Lekarski	Baza naukowo-badawcza dla Klinik Endokrynologii, Chorób Metabolicznych i Chorób Wewnętrznych, Medycyny Matczyno-Płodowej, Neonatologii oraz Katedry i Zakładu Histologii i Embriologii	1 000 000
32	Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa	Modernizacja bazy badawczej Instytutu	1 460 000
33	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań, Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej	Adaptacja Collegium Maius wraz z budową budynku biblioteki dla Wydziału	3 800 000
34	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań, Wydział Nauk Geograficznych i Geologicznych	Remont Stacji Geoekologicznej w Storkowie	1 000 000
35	Uniwersytet Medyczny w Lublinie, I Wydział Lekarski z Oddziałem Stomatologicznym	Rozbudowa i modernizacja infrastruktury naukowo-badawczej Oddziału Stomatologicznego	2 000 000
36	Uniwersytet Medyczny w Łodzi, Wydział Farmaceutyczny	Adaptacja budynku zwierzętarń Wydziału Farmaceutycznego	3 845 000
37	Uniwersytet Medyczny w Łodzi, Wydział Lekarski	Przystosowanie kondygnacji 12 budynku A1 dla potrzeb Zakładu Genetyki Medycznej	4 500 000
38	Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Wydział Lekarski II	Modernizacja Katedry i Kliniki Hipertensjologii, Angiologii i Chorób Wewnętrznych z utworzeniem zaplecza dydaktyczno-naukowego w dziedzinie hipertensjologii i chorób wewnętrznych oraz rozwojem Pracowni Diagnostyki Czynnościowej Tętnic i Pracowni Farmakoekonomiki i Nadciśnienia Tętniczego	700 000
39	Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Wydział Chemii, Toruń	Kompleksowa termomodernizacja budynku Wydziału Chemii	1 167 000
40	Uniwersytet Warszawski, Wydział Chemii	Modernizacja budynków Wydziału Chemii	4 121 000
41	Uniwersytet Warszawski, Wydział Fizyki, Zakład Biofizyki	Modernizacja i wyposażenie pomieszczenia należącego do Zakładu Biofizyki i przylegającej do niego korytarza przeznaczonego na stworzenie Zakładowego Laboratorium Biotechnologicznego	111 000
42	Uniwersytet Warszawski, Wydział Geologii	Środowiskowe Laboratorium Badań Geomateriałów	770 000

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

Objaśnienia do komunikatu

Komunikat dotyczy środków finansowych przyznanych w 2007 r. i 2008 r. decyzjami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w formie dotacji celowej na kontynuację inwestycji budowlanych ze środków finansowych na naukę w 2009 r. w łącznej wysokości 84 955 262 zł i obejmuje:

1) środki finansowe przyznane 9 decyzjami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2007 r.

w łącznej wysokości 17 284 262 zł na kontynuację przez jednostki naukowe inwestycji budowlanych w 2009 r.,

2) środki finansowe przyznane 33 decyzjami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2008 r. w łącznej wysokości 67 671 000 zł na kontynuację przez jednostki naukowe inwestycji budowlanych w 2009 r.

14

OBWIESZCZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 19 stycznia 2009 r.

w sprawie wykazu jednostek, którym udzielono w 2008 r. dotacji podmiotowych w ustawowo określonym zakresie w części 38 „Szkolnictwo wyższe”

Na podstawie art. 123 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.²⁾) ogłasza się wykaz jednostek nieujętych w wykazie stanowiącym załącznik nr 9 do ustawy budżetowej na rok 2008, którym udzielono w 2008 r. dotacji podmiotowych w ustawowo określonym zakresie, bez uwzględnienia zwrotów dotacji

wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem lub pobranych w nadmiernej wysokości, stanowiący załącznik do obwieszczenia.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 216, poz. 1596).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317 i Nr 216, poz. 1370.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2009 r. (poz. 14)

WYKAZ JEDNOSTEK, KTÓRYM UDZIELONO W 2008 r. DOTACJI PODMIOTOWYCH W USTAWOWO OKREŚLONYM ZAKRESIE W CZĘŚCI 38 „SZKOLNICTWO WYŻSZE”

I. Wykaz jednostek, którym udzielono w 2008 r. dotacji podmiotowych w obszarze działalności dydaktycznej z części 38 „Szkolnictwo wyższe”

Uczelnie publiczne

Uczelnie Akademickie

1. Akademia Ekonomiczna im. Karola Adamieckiego w Katowicach	47 038 300 zł
2. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie	232 051 100 zł
3. Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie	41 985 500 zł
4. Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie	18 872 000 zł
5. Akademia Podlaska	55 329 700 zł
6. Akademia Pomorska w Słupsku	31 916 300 zł
7. Akademia Rolnicza w Szczecinie	54 429 200 zł

8. Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej	31 500 700 zł
9. Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku	22 476 400 zł
10. Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie	30 836 900 zł
11. Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu	37 132 000 zł
12. Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie	46 187 100 zł
13. Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach	23 993 200 zł
14. Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu	34 267 900 zł
15. Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie	7 564 900 zł
16. Politechnika Białostocka	71 455 000 zł
17. Politechnika Częstochowska	80 611 000 zł
18. Politechnika Gdańska	142 602 600 zł
19. Politechnika Koszalińska	47 443 600 zł
20. Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki	119 676 800 zł
21. Politechnika Lubelska	59 449 000 zł
22. Politechnika Łódzka	173 191 000 zł
23. Politechnika Opolska	52 542 400 zł
24. Politechnika Poznańska	134 841 700 zł
25. Politechnika Radomska im. Kazimierza Pułaskiego	52 593 400 zł
26. Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza	72 735 900 zł
27. Politechnika Szczecińska	87 278 700 zł
28. Politechnika Śląska	218 383 200 zł
29. Politechnika Świętokrzyska w Kielcach	43 927 000 zł
30. Politechnika Warszawska	286 642 900 zł
31. Politechnika Wroclawska	265 142 300 zł
32. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie	136 233 300 zł
33. Szkoła Główna Handłowa w Warszawie	76 292 700 zł
34. Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu	52 196 900 zł
35. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu	62 929 400 zł
36. Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie	61 753 700 zł
37. Uniwersytet Gdański w Gdańsku	147 762 500 zł
38. Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy Jana Kochanowskiego w Kielcach	83 096 900 zł
39. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu	257 919 100 zł
40. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie	261 995 400 zł
41. Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie	70 631 800 zł
42. Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy	56 456 200 zł
43. Uniwersytet Łódzki	193 080 100 zł
44. Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie	159 424 400 zł
45. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu	143 460 100 zł
46. Uniwersytet Opolski	66 850 800 zł
47. Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie	67 804 000 zł
48. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie	85 080 300 zł
49. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu	91 511 400 zł
50. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu	86 406 000 zł
51. Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie	85 409 600 zł
52. Uniwersytet Rzeszowski	84 557 800 zł
53. Uniwersytet Szczeciński	99 643 700 zł
54. Uniwersytet Śląski w Katowicach	186 152 400 zł
55. Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy	67 924 400 zł
56. Uniwersytet w Białymstoku	60 725 100 zł
57. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie	187 592 200 zł
58. Uniwersytet Warszawski	328 194 100 zł
59. Uniwersytet Wrocławski	191 593 800 zł
60. Uniwersytet Zielonogórski w Zielonej Górze	91 246 700 zł

Publiczne Wyższe Szkoły Zawodowe

61. Kolegium Karkonoskie w Jeleniej Górze	17 995 000 zł
62. Państwowa Medyczna Wyższa Szkoła Zawodowa w Opolu	5 823 000 zł
63. Państwowa Wyższa Szkoła Informatyki i Przedsiębiorczości w Łomży	7 025 200 zł
64. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu	11 588 300 zł
65. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Jana Amosa Komeńskiego w Lesznie	13 890 600 zł
66. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Jana Grodka w Sanoku	10 206 300 zł
67. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu	22 587 700 zł
68. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej	18 681 900 zł
69. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego w Kaliszu	22 188 800 zł
70. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. prof. Stanisława Tarnowskiego w Tarnobrzegu	10 140 100 zł
71. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Stanisława Staszica w Pile	13 151 900 zł
72. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy	23 051 400 zł
73. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie	14 631 500 zł
74. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Ciechanowie	9 953 600 zł
75. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu	16 072 400 zł
76. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Głogowie	5 295 600 zł
77. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gnieźnie	6 279 700 zł
78. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim	19 084 900 zł
79. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Koninie	14 034 500 zł
80. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie	17 623 400 zł
81. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu	19 267 800 zł
82. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie	21 086 100 zł
83. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Oświęcimiu	5 359 900 zł
84. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Płocku	12 989 000 zł
85. Państwowa Wyższa Szkoła Wschodnioeuropejska w Przemysłu	6 925 000 zł
86. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu	14 910 400 zł
87. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Sandomierzu	2 291 200 zł
88. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Skierniewicach	4 401 400 zł
89. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Sulechowie	11 726 100 zł
90. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Suwałkach	6 581 700 zł
91. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie	24 760 500 zł
92. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Wałczu	3 730 100 zł
93. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Zamościu	5 407 100 zł
94. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa we Włocławku	8 644 500 zł
95. Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu	7 368 300 zł

Akademie Wojskowe

96. Akademia Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni	6 725 600 zł
97. Akademia Obrony Narodowej w Warszawie	6 907 800 zł
98. Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie	37 895 900 zł

Uczelnie niepubliczne

99. Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II	106 356 900 zł
100. Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie	15 052 300 zł
101. Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie	3 910 500 zł
102. Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu	4 140 200 zł
103. Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna „Ignatianum” w Krakowie	6 616 000 zł
104. ALMAMER Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Warszawie	4 500 zł
105. Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusku	94 100 zł

106. Bałtycka Wyższa Szkoła Humanistyczna w upadłości w Koszalinie	2 800 zł
107. Beskidzka Wyższa Szkoła Umiejętności w Żywcu	2 500 zł
108. Bielska Wyższa Szkoła im. J. Tyszkiewicza w Bielsku-Białej	6 900 zł
109. Collegium Civitas w Warszawie	1 700 zł
110. Collegium Varsoviense w Warszawie	2 500 zł
111. Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu	2 200 zł
112. Dolnośląska Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Techniki w Polkowicach	500 zł
113. Dolnośląska Wyższa Szkoła Służb Publicznych „Asesor” we Wrocławiu	1 000 zł
114. Elbląska Uczelnia Humanistyczno-Ekonomiczna	2 000 zł
115. Gdańska Wyższa Szkoła Administracji	4 100 zł
116. Gnieźnieńska Wyższa Szkoła Humanistyczno-Menedżerska „Milenium”	2 000 zł
117. Górnośląska Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości im. Karola Goduli w Chorzowie	1 300 zł
118. Koszalińska Wyższa Szkoła Nauk Humanistycznych	7 200 zł
119. Krakowska Szkoła Wyższa im. A. Frycza Modrzewskiego	8 900 zł
120. Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy	11 100 zł
121. Małopolska Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Tarnowie	3 000 zł
122. Małopolska Wyższa Szkoła Zawodowa im. Józefa Dietla w Krakowie	10 200 zł
123. Małopolska Szkoła Wyższa w Brzesku	800 zł
124. Międzynarodowa Wyższa Szkoła Logistyki i Transportu we Wrocławiu	1 500 zł
125. Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego	22 700 zł
126. Olsztyńska Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania im. prof. Tadeusza Kotarbińskiego	2 500 zł
127. Podkarpacka Szkoła Wyższa im. bł. ks. W. Findysza w Jaśle	9 400 zł
128. Poznańska Wyższa Szkoła Biznesu i Języków Obcych w Poznaniu	14 400 zł
129. Prywatna Wyższa Szkoła Ochrony Środowiska w Radomiu	5 500 zł
130. Puławska Szkoła Wyższa	3 900 zł
131. Salezjańska Wyższa Szkoła Ekonomii i Zarządzania w Łodzi	600 zł
132. Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi	6 800 zł
133. Sopocka Szkoła Wyższa	5 300 zł
134. Szkoła Wyższa im. Bogdana Jańskiego w Warszawie	2 400 zł
135. Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie	800 zł
136. Śląska Wyższa Szkoła Zarządzania im. gen. Jerzego Ziętka w Katowicach	2 800 zł
137. Toruńska Szkoła Wyższa	6 700 zł
138. Uczelnia Zawodowa Zagłębia Miedziowego w Lubinie	800 zł
139. Warszawska Szkoła Zarządzania — Szkoła Wyższa w Warszawie	800 zł
140. Wielkopolska Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Jarocinie	1 700 zł
141. Wielkopolska Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Środzie Wielkopolskiej	5 500 zł
142. Wielkopolska Wyższa Szkoła Turystyki i Zarządzania w Poznaniu	3 200 zł
143. Wszechnica Mazurska w Olecku	6 400 zł
144. Wszechnica Polska — Szkoła Wyższa Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie	5 900 zł
145. Wszechnica Świętokrzyska w Kielcach	15 000 zł
146. Wyższa Hanzeatycka Szkoła Zarządzania w Słupsku	5 800 zł
147. Wyższa Szkoła Administracji w Bielsku-Białej	300 zł
148. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej w Kielcach	16 000 zł
149. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej w Łodzi	4 500 zł
150. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej w Ostrołęce	14 200 zł
151. Wyższa Szkoła Administracyjno-Społeczna w Warszawie	1 900 zł
152. Wyższa Szkoła Agrobiznesu w Łomży	16 000 zł
153. Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu	5 200 zł
154. Wyższa Szkoła Bankowa we Wrocławiu	100 zł
155. Wyższa Szkoła Bankowości i Finansów w Bielsku-Białej	1 100 zł
156. Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa i Ochrony w Warszawie	6 400 zł
157. Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie	5 000 zł
158. Wyższa Szkoła Biznesu w Dąbrowie Górniczej	3 600 zł
159. Wyższa Szkoła Biznesu w Pile	2 800 zł
160. Wyższa Szkoła Biznesu i Przedsiębiorczości w Ostrowcu Świętokrzyskim	2 800 zł
161. Wyższa Szkoła Biznesu i Zarządzania w Ciechanowie	400 zł

162. Wyższa Szkoła Cła i Logistyki w Warszawie	600 zł
163. Wyższa Szkoła Edukacji Zdrowotnej w Łodzi	2 500 zł
164. Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie	900 zł
165. Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Bochni	2 100 zł
166. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej	1 900 zł
167. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Humanistyczna im. prof. Szczepana A. Pieniążka w Skierniewicach	1 400 zł
168. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Informatyczna w Warszawie	2 200 zł
169. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Społeczna w Ostrołęce	6 500 zł
170. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Turystyczna w Szczecinie	1 100 zł
171. Wyższa Szkoła Ekonomii i Administracji w Bytomiu	3 500 zł
172. Wyższa Szkoła Ekonomii i Informatyki w Krakowie	500 zł
173. Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji w Lublinie	2 700 zł
174. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Białymstoku	6 400 zł
175. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Siedlcach	2 800 zł
176. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Warszawie	1 900 zł
177. Wyższa Szkoła Gospodarki Euroregionalnej im. Alcide De Gasperi w Józefowie	7 100 zł
178. Wyższa Szkoła Gospodarki i Zarządzania w Krakowie	3 300 zł
179. Wyższa Szkoła Gospodarowania Nieruchomościami w Warszawie	1 700 zł
180. Wyższa Szkoła Handlowa im. Bolesława Markowskiego w Kielcach	100 zł
181. Wyższa Szkoła Handlowa w Piotrkowie Trybunalskim	3 300 zł
182. Wyższa Szkoła Handlowa we Wrocławiu	300 zł
183. Wyższa Szkoła Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie	3 900 zł
184. Wyższa Szkoła Handlu i Rachunkowości w Poznaniu	1 200 zł
185. Wyższa Szkoła Handlu i Usług w Poznaniu	3 400 zł
186. Wyższa Szkoła Hotelarstwa i Turystyki w Częstochowie	44 000 zł
187. Wyższa Szkoła Humanistyczna im. Króla Stanisława Leszczyńskiego w Lesznie	2 000 zł
188. Wyższa Szkoła Humanistyczna TWP w Szczecinie	1 400 zł
189. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna im. Jana Zamoyskiego w Zamościu	20 000 zł
190. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku	1 400 zł
191. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi	13 000 zł
192. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Pabianicach	2 200 zł
193. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Brzegu	1 100 zł
194. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Przyrodnicza Studium Generale Sandomiriense w Sandomierzu	1 900 zł
195. Wyższa Szkoła Informatyki w Łodzi	5 300 zł
196. Wyższa Szkoła Informatyki i Ekonomii TWP w Olsztynie	11 900 zł
197. Wyższa Szkoła Informatyki i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy	5 400 zł
198. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Przemysłu	1 400 zł
199. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania „COPERNICUS” we Wrocławiu	23 100 zł
200. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Bielsku-Białej	3 900 zł
201. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie	29 500 zł
202. Wyższa Szkoła Informatyki, Zarządzania i Administracji w Warszawie	4 400 zł
203. Wyższa Szkoła Integracji Europejskiej w Szczecinie	600 zł
204. Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Ropczycach	4 600 zł
205. Wyższa Szkoła Komunikacji Społecznej w Gdyni	1 900 zł
206. Wyższa Szkoła Komunikacji i Zarządzania w Poznaniu	500 zł
207. Wyższa Szkoła Kosmetologii i Ochrony Zdrowia w Białymstoku	4 000 zł
208. Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu	4 600 zł
209. Wyższa Szkoła Kupiecka w Łodzi	21 200 zł
210. Wyższa Szkoła Lingwistyczna w Częstochowie	2 900 zł
211. Wyższa Szkoła Logistyki w Poznaniu	9 800 zł
212. Wyższa Szkoła Marketingu i Biznesu w Łodzi	1 000 zł
213. Wyższa Szkoła Matematyki i Informatyki Użytkowej w Białymstoku	5 100 zł
214. Wyższa Szkoła Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu	9 300 zł
215. Wyższa Szkoła Nauk Społecznych im. ks. Józefa Majki w Mińsku Mazowieckim	1 100 zł

216. Wyższa Szkoła Pedagogiki i Administracji w Poznaniu	11 800 zł
217. Wyższa Szkoła Prawa i Administracji w Przemyślu	62 400 zł
218. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie	800 zł
219. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Marketingu w Chrzanowie	900 zł
220. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości w Nowym Sączu	200 zł
221. Wyższa Szkoła Społeczno-Przyrodnicza im. Wincentego Pola w Lublinie	5 800 zł
222. Wyższa Szkoła Stosunków Międzynarodowych i Komunikacji Społecznej w Chelmie	2 800 zł
223. Wyższa Szkoła Suwalsko-Mazurska im. Papieża Jana Pawła II w Suwałkach	9 700 zł
224. Wyższa Szkoła Technik Komputerowych i Telekomunikacji w Kielcach	1 700 zł
225. Wyższa Szkoła Techniki i Przedsiębiorczości we Włocławku	2 400 zł
226. Wyższa Szkoła Technologii Informatycznych w Warszawie	1 300 zł
227. Wyższa Szkoła Turystyki i Ekologii w Suchoj Beskidzkiej	6 600 zł
228. Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa w Gdańsku	5 500 zł
229. Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa w Łodzi	11 100 zł
230. Wyższa Szkoła Umiejętności im. Stanisława Staszica w Kielcach	3 600 zł
231. Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu	1 000 zł
232. Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Zamościu	400 zł
233. Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Krakowie	8 300 zł
234. Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Poznaniu	1 500 zł
235. Wyższa Szkoła Zarządzania i Finansów we Wrocławiu	100 zł
236. Wyższa Szkoła Zarządzania i Nauk Społecznych im. ks. Emila Szramka w Tychach	1 900 zł
237. Wyższa Szkoła Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach	10 700 zł
238. Wyższa Szkoła Zarządzania w Częstochowie	20 500 zł
239. Wyższa Szkoła Zarządzania w Gdańsku	400 zł
240. Wyższa Szkoła Zarządzania w Rzeszowie	1 000 zł
241. Wyższa Szkoła Zawodowa w Kostrzynie nad Odrą	2 100 zł
242. Wyższa Szkoła Zawodowa „Kadry dla Europy” w Poznaniu	2 500 zł
243. Wyższa Szkoła Zawodowa „OECONOMICUS” PTE w Szczecinie	300 zł

II. Wykaz jednostek, którym udzielono w 2008 r. dotacji podmiotowej na pomoc materialną dla studentów i doktorantów z części 38 „Szkolnictwo wyższe”

Uczelnie publiczne

Uczelnie Akademickie

1. Akademia Ekonomiczna im. Karola Adamięckiego w Katowicach	7 968 200 zł
2. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie	39 283 200 zł
3. Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie	8 355 300 zł
4. Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie	4 527 900 zł
5. Akademia Podlaska	14 201 600 zł
6. Akademia Pomorska w Słupsku	8 152 000 zł
7. Akademia Rolnicza w Szczecinie	10 013 200 zł
8. Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej	5 172 800 zł
9. Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku	3 337 600 zł
10. Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie	4 361 200 zł
11. Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu	4 998 200 zł
12. Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie	6 321 800 zł
13. Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach	3 192 600 zł
14. Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu	3 046 700 zł
15. Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie	840 200 zł
16. Politechnika Białostocka	11 673 500 zł
17. Politechnika Częstochowska	5 033 700 zł
18. Politechnika Gdańska	25 499 400 zł
19. Politechnika Koszalińska	10 777 000 zł

20. Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki	16 389 900 zł
21. Politechnika Lubelska	11 217 900 zł
22. Politechnika Łódzka	16 643 600 zł
23. Politechnika Opolska	11 884 100 zł
24. Politechnika Poznańska	18 285 200 zł
25. Politechnika Radomska im. Kazimierza Pułaskiego	12 360 800 zł
26. Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza	15 646 200 zł
27. Politechnika Szczecińska	12 527 500 zł
28. Politechnika Śląska	26 322 200 zł
29. Politechnika Świętokrzyska w Kielcach	10 732 600 zł
30. Politechnika Warszawska	31 955 600 zł
31. Politechnika Wroclawska	31 123 000 zł
32. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie	22 811 800 zł
33. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie	10 568 300 zł
34. Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu	9 735 000 zł
35. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu	14 706 200 zł
36. Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie	15 261 500 zł
37. Uniwersytet Gdański w Gdańsku	21 853 700 zł
38. Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy Jana Kochanowskiego w Kielcach	25 394 300 zł
39. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu	46 529 700 zł
40. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie	37 986 500 zł
41. Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie	10 442 000 zł
42. Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy	13 487 100 zł
43. Uniwersytet Łódzki	36 191 900 zł
44. Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie	34 108 300 zł
45. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu	29 145 600 zł
46. Uniwersytet Opolski	14 295 000 zł
47. Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie	18 665 000 zł
48. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie	16 412 300 zł
49. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu	11 632 300 zł
50. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu	12 176 500 zł
51. Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie	15 721 500 zł
52. Uniwersytet Rzeszowski	23 455 600 zł
53. Uniwersytet Szczeciński	26 917 000 zł
54. Uniwersytet Śląski w Katowicach	28 009 600 zł
55. Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy	9 974 600 zł
56. Uniwersytet w Białymstoku	11 657 000 zł
57. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie	48 548 400 zł
58. Uniwersytet Warszawski	38 123 400 zł
59. Uniwersytet Wroclawski	34 972 200 zł
60. Uniwersytet Zielonogórski w Zielonej Górze	19 889 100 zł

Publiczne Wyższe Szkoły Zawodowe

61. Kolegium Karkonoskie w Jeleniej Górze	3 486 800 zł
62. Państwowa Medyczna Wyższa Szkoła Zawodowa w Opolu	923 400 zł
63. Państwowa Wyższa Szkoła Informatyki i Przedsiębiorczości w Łomży	779 400 zł
64. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu	2 098 900 zł
65. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Jana Amosa Komeńskiego w Lesznie	3 505 200 zł
66. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Jana Grodka w Sanoku	1 365 600 zł
67. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu	6 976 000 zł
68. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej	3 723 200 zł
69. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego w Kaliszu	5 084 000 zł

70. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. prof. Stanisława Tarnowskiego w Tarnobrzegu	2 679 000 zł
71. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Stanisława Staszica w Pile	2 688 900 zł
72. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy	4 674 000 zł
73. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie	2 458 100 zł
74. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Ciechanowie	500 000 zł
75. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu	4 844 900 zł
76. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Głogowie	420 300 zł
77. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gnieźnie	289 200 zł
78. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim	5 307 900 zł
79. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Koninie	4 249 300 zł
80. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie	3 434 200 zł
81. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu	3 750 000 zł
82. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie	3 403 800 zł
83. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Oświęcimiu	604 100 zł
84. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Płocku	3 177 000 zł
85. Państwowa Wyższa Szkoła Wschodnioeuropejska w Przemyślu	1 291 700 zł
86. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu	2 468 600 zł
87. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Sandomierzu	49 500 zł
88. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Skierniewicach	504 600 zł
89. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Sulechowie	2 659 500 zł
90. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Suwałkach	764 900 zł
91. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie	5 591 700 zł
92. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Wałczu	322 800 zł
93. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Zamościu	387 000 zł
94. Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa we Włocławku	1 561 400 zł
95. Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu	1 034 300 zł

Akademie Wojskowe

96. Akademia Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni	1 132 700 zł
97. Akademia Obrony Narodowej w Warszawie	1 433 600 zł
98. Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie	7 963 800 zł

Uczelnie niepubliczne

99. Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II	23 823 000 zł
100. Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie	1 766 200 zł
101. Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie	657 200 zł
102. Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu	1 460 200 zł
103. Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna „Ignatianum” w Krakowie	1 859 900 zł
104. Akademia Finansów w Warszawie	1 821 700 zł
105. Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusku	4 589 600 zł
106. Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie	2 530 300 zł
107. Akademia Polonijna w Częstochowie	2 044 500 zł
108. ALMAMER Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Warszawie	3 904 200 zł
109. Archidiecezjalne Wyższe Seminarium Duchowne w Białymstoku	40 600 zł
110. Ateneum — Szkoła Wyższa w Gdańsku	812 100 zł
111. Bałtycka Wyższa Szkoła Humanistyczna w upadłości w Koszalinie	961 500 zł
112. Beskidzka Wyższa Szkoła Umiejętności w Żywcu	1 009 600 zł
113. Bielska Wyższa Szkoła im. J. Tyszkiewicza w Bielsku-Białej	321 000 zł
114. Collegium Civitas w Warszawie	637 600 zł
115. Collegium Varsoviense w Warszawie	622 900 zł
116. Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu	4 786 900 zł
117. Dolnośląska Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Techniki w Polkowicach	224 800 zł

118. Dolnośląska Wyższa Szkoła Służb Publicznych ASESOR we Wrocławiu	735 100 zł
119. Elbląska Uczelnia Humanistyczno-Ekonomiczna	1 701 900 zł
120. Europejska Akademia Sztuk w Warszawie	87 300 zł
121. Europejska Szkoła Hotelarstwa, Turystyki i Przedsiębiorczości — Szkoła Wyższa w Sopocie	462 900 zł
122. Europejska Wyższa Szkoła Informatyczno-Ekonomiczna w Warszawie	15 200 zł
123. Europejska Wyższa Szkoła Prawa i Administracji w Warszawie	293 300 zł
124. Ewangelikalna Wyższa Szkoła Teologiczna we Wrocławiu	15 100 zł
125. Gdańska Wyższa Szkoła Administracji	239 100 zł
126. Gdańska Wyższa Szkoła Humanistyczna	2 458 400 zł
127. Gliwicka Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości	54 900 zł
128. Gnieźnieńska Wyższa Szkoła Humanistyczno-Menedżerska „Milenium”	634 500 zł
129. Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa im. Wojciecha Korfatego w Katowicach	4 778 500 zł
130. Górnośląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. Kardynała Augusta Hlonda w Mysłowicach	1 832 300 zł
131. Górnośląska Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości im. Karola Goduli w Chorzowie	1 007 900 zł
132. Grudziądzka Szkoła Wyższa	17 100 zł
133. Instytut Teologiczny im. św. Jana Kantego w Bielsku-Białej	113 600 zł
134. Instytut Teologiczny w Częstochowie	80 000 zł
135. Kaszubsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Wejherowie	167 000 zł
136. Koszalińska Wyższa Szkoła Nauk Humanistycznych	42 500 zł
137. Krakowska Szkoła Wyższa im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego	9 033 800 zł
138. Krakowska Wyższa Szkoła Promocji Zdrowia	345 900 zł
139. Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa w Bydgoszczy	2 059 700 zł
140. Lingwistyczna Szkoła Wyższa w Warszawie	141 200 zł
141. Lubelska Szkoła Wyższa im. Króla Władysława Jagielly	275 900 zł
142. Lubuska Wyższa Szkoła Zdrowia Publicznego w Zielonej Górze	13 100 zł
143. Łużycka Wyższa Szkoła Humanistyczna im. Jana Benedykta Solfy w Żarach	240 000 zł
144. Małopolska Szkoła Wyższa w Brzesku	337 400 zł
145. Małopolska Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Tarnowie	1 904 400 zł
146. Małopolska Wyższa Szkoła Zawodowa im. Józefa Dietla w Krakowie	346 100 zł
147. Mazowiecka Wyższa Szkoła Humanistyczno-Pedagogiczna w Łowiczu	935 100 zł
148. Metropolitalne Wyższe Seminarium Duchowne w Przemyślu	199 000 zł
149. Międzynarodowa Wyższa Szkoła Logistyki i Transportu we Wrocławiu	302 700 zł
150. Nadbużańska Szkoła Wyższa w Siemiatyczach	160 000 zł
151. Niepaństwowa Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Białymstoku	896 500 zł
152. Niepubliczna Wyższa Szkoła Kosmetyczna we Wrocławiu	66 300 zł
153. Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego	2 120 200 zł
154. Olsztyńska Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania im. prof. Tadeusza Kotarbińskiego	995 200 zł
155. OLYMPUS Szkoła Wyższa im. Romualda Kudlińskiego w Warszawie	916 300 zł
156. Pedagogium — Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej w Warszawie	503 100 zł
157. Podkarpacka Szkoła Wyższa im. bł. ks. Władysława Findysza w Jaśle	374 500 zł
158. Podkowieńska Wyższa Szkoła Medyczna im. Zofii i Jonasza Łyko w Podkowie Leśnej	3 400 zł
159. Polsko-Czeska Wyższa Szkoła Biznesu i Sportu „Collegium Glacense” w Nowej Rudzie	63 400 zł
160. Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych w Warszawie	1 053 700 zł
161. Pomorska Wyższa Szkoła Humanistyczna w Gdyni	572 100 zł
162. Pomorska Wyższa Szkoła Polityki Społecznej i Gospodarczej w Starogardzie Gdańskim	526 100 zł
163. Powiślańska Szkoła Wyższa w Kwidzynie	330 700 zł
164. Powszechna Wyższa Szkoła Humanistyczna „Pomerania” w Chojnicach	104 900 zł
165. Poznańska Wyższa Szkoła Biznesu i Języków Obcych	404 800 zł
166. Prywatna Wyższa Szkoła Businessu, Administracji i Technik Komputerowych w Warszawie	966 600 zł
167. Prywatna Wyższa Szkoła Ochrony Środowiska w Radomiu	1 297 600 zł
168. Prywatna Wyższa Szkoła Zawodowa w Giżycku	410 500 zł
169. Puławska Szkoła Wyższa	616 000 zł
170. Radomska Szkoła Wyższa	962 500 zł

171. Salezjańska Wyższa Szkoła Ekonomii i Zarządzania w Łodzi	296 400 zł
172. Sopocka Szkoła Wyższa	831 100 zł
173. Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi	6 206 000 zł
174. Stargardzka Szkoła Wyższa Stargardinum w Stargardzie Szczecińskim	32 100 zł
175. Szczecińska Szkoła Wyższa Collegium Balticum	314 000 zł
176. Szkoła Wyższa im. Bogdana Jańskiego w Warszawie	3 451 400 zł
177. Szkoła Wyższa im. Pawła Włodkowica w Płocku	3 567 600 zł
178. Szkoła Wyższa Przymierza Rodzin w Warszawie	135 100 zł
179. Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie	3 362 900 zł
180. Szkoła Wyższa Rzemiosł Artystycznych i Zarządzania we Wrocławiu	108 600 zł
181. Śląska Wyższa Szkoła Informatyczno-Medyczna w Chorzowie	263 700 zł
182. Śląska Wyższa Szkoła Medyczna w Katowicach	40 500 zł
183. Śląska Wyższa Szkoła Zarządzania im. gen. Jerzego Ziętka w Katowicach	2 908 000 zł
184. Świętokrzyska Szkoła Wyższa w Kielcach	456 300 zł
185. Toruńska Szkoła Wyższa	94 000 zł
186. Uczelnia Warszawska im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie	3 476 900 zł
187. Uczelnia Zawodowa Zagłębia Miedziowego w Lubinie	417 500 zł
188. Wałbrzyska Wyższa Szkoła Zarządzania i Przedsiębiorczości	2 160 100 zł
189. Warszawska Szkoła Zarządzania — Szkoła Wyższa	184 400 zł
190. Warszawska Wyższa Szkoła Ekonomiczna im. Edwarda Wiszniewskiego	159 400 zł
191. Warszawska Wyższa Szkoła Humanistyczna im. Bolesława Prusa	267 600 zł
192. Warszawska Wyższa Szkoła Informatyki w Warszawie	193 100 zł
193. Wielkopolska Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Jarocinie	1 150 900 zł
194. Wielkopolska Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Środzie Wielkopolskiej	375 700 zł
195. Wielkopolska Wyższa Szkoła Turystyki i Zarządzania w Poznaniu	201 800 zł
196. Wrocławska Wyższa Szkoła Informatyki Stosowanej we Wrocławiu	265 800 zł
197. Wszechnica Mazurska w Olecku	1 380 700 zł
198. Wszechnica Polska — Szkoła Wyższa Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie	1 209 300 zł
199. Wszechnica Świętokrzyska w Kielcach	3 269 300 zł
200. Wszechnica Warmińska w Lidzbarku Warmińskim	80 500 zł
201. Wyższa Hanzeatycka Szkoła Zarządzania w Słupsku	866 900 zł
202. Wyższa Informatyczna Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim	505 300 zł
203. Wyższa Inżynierska Szkoła Bezpieczeństwa i Organizacji Pracy w Radomiu	265 700 zł
204. Wyższa Inżynierska Szkoła Przedsiębiorczości w Radomiu	14 600 zł
205. Wyższa Szkoła Administracji i Biznesu im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Gdyni	1 044 300 zł
206. Wyższa Szkoła Administracji i Zarządzania w Zawierciu	155 300 zł
207. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej im. Stanisława Staszica w Białymstoku	3 676 600 zł
208. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej w Kielcach	481 000 zł
209. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej w Łodzi	372 900 zł
210. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej w Ostrołęce	1 108 600 zł
211. Wyższa Szkoła Administracji Publicznej w Szczecinie	867 400 zł
212. Wyższa Szkoła Administracji w Bielsku-Białej	883 800 zł
213. Wyższa Szkoła Administracyjno-Społeczna w Warszawie	435 300 zł
214. Wyższa Szkoła Agrobiznesu w Łomży	2 150 100 zł
215. Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku	1 440 900 zł
216. Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu	5 039 300 zł
217. Wyższa Szkoła Bankowa w Toruniu	1 962 900 zł
218. Wyższa Szkoła Bankowa we Wrocławiu	2 142 400 zł
219. Wyższa Szkoła Bankowości i Finansów w Bielsku-Białej	1 130 600 zł
220. Wyższa Szkoła Bankowości i Finansów w Katowicach	615 600 zł
221. Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa i Ochrony w Warszawie	60 000 zł
222. Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie	48 300 zł
223. Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa w Poznaniu	138 500 zł
224. Wyższa Szkoła Biznesu — National-Louis University w Nowym Sączu	3 599 800 zł
225. Wyższa Szkoła Biznesu i Administracji w Łukowie	400 000 zł
226. Wyższa Szkoła Biznesu i Nauk o Zdrowiu w Łodzi	63 600 zł

227. Wyższa Szkoła Biznesu i Przedsiębiorczości w Ostrowcu Świętokrzyskim	1 770 800 zł
228. Wyższa Szkoła Biznesu i Zarządzania w Ciechanowie	381 800 zł
229. Wyższa Szkoła Biznesu im. Biskupa Jana Chrapka w Radomiu	1 245 200 zł
230. Wyższa Szkoła Biznesu w Dąbrowie Górniczej	1 634 500 zł
231. Wyższa Szkoła Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim	545 700 zł
232. Wyższa Szkoła Biznesu w Pile	687 200 zł
233. Wyższa Szkoła CIA i Logistyki w Warszawie	1 149 300 zł
234. Wyższa Szkoła COSINUS w Łodzi	63 600 zł
235. Wyższa Szkoła Dziennikarstwa im. Melchiora Wańkowicza w Warszawie	127 400 zł
236. Wyższa Szkoła – Edukacja w Sporcie w Warszawie	282 700 zł
237. Wyższa Szkoła Edukacji i Terapii w Poznaniu	321 100 zł
238. Wyższa Szkoła Edukacji Zdrowotnej w Łodzi	628 700 zł
239. Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie	2 161 500 zł
240. Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Białymstoku	1 777 700 zł
241. Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Bochni	258 300 zł
242. Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Stalowej Woli	458 200 zł
243. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej	519 500 zł
244. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Humanistyczna im. prof. Szczepana A. Pieniążka w Skierniewicach	1 092 600 zł
245. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Informatyczna w Warszawie	1 504 700 zł
246. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Społeczna w likwidacji w Bydgoszczy	696 zł
247. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Społeczna w Ostrołęce	637 300 zł
248. Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Turystyczna w Szczecinie	287 600 zł
249. Wyższa Szkoła Ekonomii i Administracji w Bytomiu	2 502 700 zł
250. Wyższa Szkoła Ekonomii i Informatyki w Krakowie	1 222 400 zł
251. Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji w Lublinie	2 196 200 zł
252. Wyższa Szkoła Ekonomii i Prawa im. prof. Edwarda Lipińskiego w Kielcach	5 198 400 zł
253. Wyższa Szkoła Ekonomii, Turystyki i Nauk Społecznych w Kielcach	517 100 zł
254. Wyższa Szkoła Europejska im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie	627 200 zł
255. Wyższa Szkoła Filologiczna we Wrocławiu	513 900 zł
256. Wyższa Szkoła Finansów i Administracji w Gdańsku	223 000 zł
257. Wyższa Szkoła Finansów i Informatyki im. prof. Janusza Chechlińskiego w Łodzi	602 500 zł
258. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Białymstoku	4 423 500 zł
259. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Siedlcach	1 700 700 zł
260. Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania w Warszawie	2 747 300 zł
261. Wyższa Szkoła Fizjoterapii we Wrocławiu	620 300 zł
262. Wyższa Szkoła Fundacji Kultury Informatycznej w Nadarzynie	8 085 zł
263. Wyższa Szkoła Gospodarcza w Przemyślu	266 400 zł
264. Wyższa Szkoła Gospodarki Euroregionalnej im. Alcide De Gasperi w Józefowie	409 900 zł
265. Wyższa Szkoła Gospodarki i Zarządzania w Krakowie	268 100 zł
266. Wyższa Szkoła Gospodarki Krajowej w Kutnie	1 092 100 zł
267. Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	3 521 600 zł
268. Wyższa Szkoła Gospodarowania Nieruchomościami w Warszawie	596 700 zł
269. Wyższa Szkoła Handlowa im. Bolesława Markowskiego w Kielcach	3 454 400 zł
270. Wyższa Szkoła Handlowa im. Króla Stefana Batorego w Piotrkowie Trybunalskim	684 200 zł
271. Wyższa Szkoła Handlowa w Krakowie	183 800 zł
272. Wyższa Szkoła Handlowa w Radomiu	1 816 800 zł
273. Wyższa Szkoła Handlowa we Wrocławiu	1 399 600 zł
274. Wyższa Szkoła Handlu i Finansów Międzynarodowych im. Fryderyka Skarbka w Warszawie	1 087 400 zł
275. Wyższa Szkoła Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie	4 520 600 zł
276. Wyższa Szkoła Handlu i Rachunkowości w Poznaniu	694 500 zł
277. Wyższa Szkoła Handlu i Usług w Poznaniu	347 800 zł
278. Wyższa Szkoła Hotelarstwa i Gastronomii w Poznaniu	868 700 zł
279. Wyższa Szkoła Hotelarstwa i Turystyki w Częstochowie	694 100 zł
280. Wyższa Szkoła Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki w Warszawie	2 305 400 zł

281. Wyższa Szkoła Humanistyczna Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Szczecinie	1 403 800 zł
282. Wyższa Szkoła Humanistyczna im. Króla Stefana Leszczyńskiego w Lesznie	1 273 200 zł
283. Wyższa Szkoła Humanistyczna w Katowicach	58 500 zł
284. Wyższa Szkoła Humanistyczna we Wrocławiu	580 300 zł
285. Wyższa Szkoła Humanistyczna „Wschód-Zachód” w Łodzi	10 200 zł
286. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna im. Jana Zamoyskiego w Zamościu	698 700 zł
287. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Brzegu	237 000 zł
288. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi	16 429 600 zł
289. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Pabianicach	230 800 zł
290. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Sieradzu	192 800 zł
291. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku	2 646 500 zł
292. Wyższa Szkoła Humanistyczno-Przyrodnicza Studium Generale Sandomiriense w Sandomierzu	845 400 zł
293. Wyższa Szkoła Humanitas w Sosnowcu	2 405 900 zł
294. Wyższa Szkoła Informatyki i Ekonomii TWP w Olsztynie	2 754 100 zł
295. Wyższa Szkoła Informatyki i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy	509 000 zł
296. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania „COPERNICUS” we Wrocławiu	527 700 zł
297. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Bielsku-Białej	312 400 zł
298. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Przemyślu	156 200 zł
299. Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie	6 267 500 zł
300. Wyższa Szkoła Informatyki Stosowanej i Zarządzania w Warszawie	1 484 400 zł
301. Wyższa Szkoła Informatyki w Łodzi	3 177 400 zł
302. Wyższa Szkoła Informatyki, Zarządzania i Administracji w Warszawie	658 300 zł
303. Wyższa Szkoła Infrastruktury i Zarządzania w Warszawie	383 800 zł
304. Wyższa Szkoła Integracji Europejskiej w Szczecinie	263 400 zł
305. Wyższa Szkoła Inżynierii Bezpieczeństwa i Ekologii w Sosnowcu	34 000 zł
306. Wyższa Szkoła Inżynierii Dentystycznej im. prof. Meissnera w Ustroniu	110 800 zł
307. Wyższa Szkoła Inżynierii Gospodarki w Słupsku	62 600 zł
308. Wyższa Szkoła Inżynieryjno-Ekonomiczna w Ropczycach	714 100 zł
309. Wyższa Szkoła Języków Obcych im. Samuela Bogumiła Lindego w Poznaniu	1 553 200 zł
310. Wyższa Szkoła Języków Obcych w Szczecinie	158 200 zł
311. Wyższa Szkoła Języków Obcych w Świeciu	26 900 zł
312. Wyższa Szkoła Kadr Menedżerskich w Koninie	85 100 zł
313. Wyższa Szkoła Komunikacji i Zarządzania w Poznaniu	1 728 300 zł
314. Wyższa Szkoła Komunikacji Społecznej w Gdyni	194 000 zł
315. Wyższa Szkoła Komunikowania i Mediów Społecznych im. Jerzego Giedroycia w Warszawie	200 400 zł
316. Wyższa Szkoła Komunikowania, Politologii i Stosunków Międzynarodowych w Warszawie	19 000 zł
317. Wyższa Szkoła Kosmetologii i Ochrony Zdrowia w Białymstoku	128 700 zł
318. Wyższa Szkoła Kosmetologii i Promocji Zdrowia w Szczecinie	13 800 zł
319. Wyższa Szkoła Kultury Fizycznej i Turystyki im. Haliny Konopackiej w Pruszkowie	651 100 zł
320. Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu	335 100 zł
321. Wyższa Szkoła Kupiecka w Łodzi	1 836 800 zł
322. Wyższa Szkoła Liderów Społecznych i Mediów w Brwinowie	16 600 zł
323. Wyższa Szkoła Lingwistyczna w Częstochowie	759 900 zł
324. Wyższa Szkoła Logistyki w Poznaniu	1 024 100 zł
325. Wyższa Szkoła Marketingu i Biznesu w Łodzi	263 500 zł
326. Wyższa Szkoła Marketingu i Zarządzania w Lesznie	445 600 zł
327. Wyższa Szkoła Matematyki i Informatyki Użytkowej w Białymstoku	214 700 zł
328. Wyższa Szkoła Mazowiecka w Warszawie	86 800 zł
329. Wyższa Szkoła Mechatroniki w Katowicach	15 100 zł
330. Wyższa Szkoła Medyczna LZDZ w Legnicy	51 800 zł
331. Wyższa Szkoła Medyczna w Sosnowcu	26 200 zł
332. Wyższa Szkoła Menedżerska w Białymstoku	88 200 zł
333. Wyższa Szkoła Menedżerska w Legnicy	1 857 400 zł

334. Wyższa Szkoła Menedżerska w Świeciu	34 000 zł
335. Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie	5 557 600 zł
336. Wyższa Szkoła Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych w Gdyni	161 300 zł
337. Wyższa Szkoła Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu	2 866 600 zł
338. Wyższa Szkoła Nauk Stosowanych w Rudzie Śląskiej	140 100 zł
339. Wyższa Szkoła Nauk o Zdrowiu w Bydgoszczy	77 300 zł
340. Wyższa Szkoła Nauk Społecznych i Technicznych w Radomiu	7 800 zł
341. Wyższa Szkoła Nauk Społecznych im. ks. Józefa Majki w Mińsku Mazowieckim	76 800 zł
342. Wyższa Szkoła Nauk Społecznych w Lublinie	228 300 zł
343. Wyższa Szkoła Organizacji Turystyki i Hotelarstwa w Warszawie	305 400 zł
344. Wyższa Szkoła Pedagogiczna Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie	7 999 000 zł
345. Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Łodzi	393 700 zł
346. Wyższa Szkoła Pedagogiczna Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie	1 564 700 zł
347. Wyższa Szkoła Pedagogiczno-Techniczna w Koninie	9 700 zł
348. Wyższa Szkoła Pedagogiki i Administracji w Poznaniu	912 600 zł
349. Wyższa Szkoła Planowania Strategicznego w Dąbrowie Górniczej	107 100 zł
350. Wyższa Szkoła Profilaktyki Społecznej i Terapii w Dzierżoniowie	4 000 zł
351. Wyższa Szkoła Prawa i Administracji w Przemyślu	5 699 300 zł
352. Wyższa Szkoła Promocji w Warszawie	482 300 zł
353. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie	2 353 900 zł
354. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Marketingu w Chrzanowie	484 000 zł
355. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Nauk Społecznych w Otwocku	302 800 zł
356. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Rozwoju Regionalnego w Falentach	77 300 zł
357. Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości w Nowym Sączu	152 500 zł
358. Wyższa Szkoła Rehabilitacji w Warszawie	102 600 zł
359. Wyższa Szkoła Rozwoju Lokalnego w Żyrardowie	172 000 zł
360. Wyższa Szkoła Służby Społecznej im. ks. Franciszka Blachnickiego w Suwałkach	78 179 zł
361. Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Gdańsku	220 700 zł
362. Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Warszawie	1 604 300 zł
363. Wyższa Szkoła Społeczno-Gospodarcza w Tyczynie	358 976 zł
364. Wyższa Szkoła Sportowa im. Kazimierza Górskiego w Łodzi	4 700 zł
365. Wyższa Szkoła Społeczno-Przyrodnicza im. Wincentego Poła w Lublinie	1 659 100 zł
366. Wyższa Szkoła Stosunków Międzynarodowych i Amerykanistyki w Warszawie	251 700 zł
367. Wyższa Szkoła Stosunków Międzynarodowych i Komunikacji Społecznej w Chelmie	100 600 zł
368. Wyższa Szkoła Studiów Międzynarodowych w Łodzi	985 200 zł
369. Wyższa Szkoła Suwalsko-Mazurska im. Papieża Jana Pawła II w Suwałkach	662 600 zł
370. Wyższa Szkoła Sztuki i Projektowania w Łodzi	333 300 zł
371. Wyższa Szkoła Sztuki Użytkowej w Szczecinie	122 700 zł
372. Wyższa Szkoła Środowiska w Bydgoszczy	322 100 zł
373. Wyższa Szkoła Techniczna w Katowicach	82 500 zł
374. Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna w Szczecinie	205 000 zł
375. Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna w Warszawie	678 500 zł
376. Wyższa Szkoła Technik Komputerowych i Telekomunikacji w Kielcach	164 200 zł
377. Wyższa Szkoła Techniki i Przedsiębiorczości we Włocławku	37 300 zł
378. Wyższa Szkoła Technologii Informatycznych w Katowicach	189 900 zł
379. Wyższa Szkoła Technologii Informatycznych w Warszawie	191 400 zł
380. Wyższa Szkoła Technologii Teleinformatycznych w Świdnicy	255 500 zł
381. Wyższa Szkoła Turystyki i Ekologii w Suchoj Beskidzkiej	744 800 zł
382. Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa w Gdańsku	2 096 400 zł
383. Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa w Łodzi	463 200 zł
384. Wyższa Szkoła Turystyki i Języków Obcych w Warszawie	568 400 zł
385. Wyższa Szkoła Turystyki i Rekreacji im. Mieczysława Orłowicza w Warszawie	471 400 zł
386. Wyższa Szkoła Ubezpieczeń w Krakowie	116 800 zł
387. Wyższa Szkoła Umiejętności Pedagogicznych i Zarządzania w Rykach	588 600 zł
388. Wyższa Szkoła Umiejętności Społecznych w Poznaniu	1 420 600 zł

389. Wyższa Szkoła Umiejętności im. Stanisława Staszica w Kielcach	1 950 400 zł
390. Wyższa Szkoła Umiejętności Zawodowych w Pińczowie	95 300 zł
391. Wyższa Szkoła Współpracy Międzynarodowej i Regionalnej im. Zygmunta Glogera w Wołominie	37 300 zł
392. Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego i Turystyki w Białymstoku	600 200 zł
393. Wyższa Szkoła Zarządzania „Edukacja” we Wrocławiu	1 861 700 zł
394. Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu	2 820 500 zł
395. Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Zamościu	2 295 700 zł
396. Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Krakowie	3 673 600 zł
397. Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Poznaniu	2 236 500 zł
398. Wyższa Szkoła Zarządzania i Finansów we Wrocławiu	1 397 000 zł
399. Wyższa Szkoła Zarządzania Marketingowego i Języków Obcych w Katowicach	2 835 600 zł
400. Wyższa Szkoła Zarządzania i Marketingu w Sochaczewie	395 300 zł
401. Wyższa Szkoła Zarządzania i Nauk Społecznych im. ks. Emila Szramka w Tychach	1 465 700 zł
402. Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie	1 769 600 zł
403. Wyższa Szkoła Zarządzania i Przedsiębiorczości im. Bogdana Jańskiego w Łomży	715 600 zł
404. Wyższa Szkoła Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach	483 600 zł
405. Wyższa Szkoła Zarządzania Personelem w Warszawie	262 800 zł
406. Wyższa Szkoła Zarządzania Środowiskiem w Tucholi	303 400 zł
407. Wyższa Szkoła Zarządzania w Częstochowie	587 800 zł
408. Wyższa Szkoła Zarządzania w Gdańsku	1 342 100 zł
409. Wyższa Szkoła Zarządzania w Rzeszowie	925 200 zł
410. Wyższa Szkoła Zarządzania w Szczecinie	140 400 zł
411. Wyższa Szkoła Zawodowa „Kadry dla Europy” w Poznaniu	362 700 zł
412. Wyższa Szkoła Zawodowa Kosmetyki i Pielęgnacji Zdrowia w Warszawie	342 300 zł
413. Wyższa Szkoła Zawodowa Łódzkiej Korporacji Oświatowej w Łodzi	14 300 zł
414. Wyższa Szkoła Zawodowa „OECONOMICUS” Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Szczecinie	175 400 zł
415. Wyższa Szkoła Zawodowa Pielęgnacji Zdrowia i Urody w Poznaniu	607 700 zł
416. Wyższa Szkoła Zawodowa w Kostrzynie nad Odrą	97 600 zł
417. Wyższe Metropolitalne Seminarium Duchowne Św. Jana Chrzyciciela w Warszawie	203 100 zł
418. Wyższe Seminarium Duchowne Archidiecezji Częstochowskiej	154 200 zł
419. Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Pelplińskiej	129 900 zł
420. Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Warszawsko-Praskiej w Warszawie	133 600 zł
421. Wyższe Seminarium Duchowne im. Jana Pawła II Diecezji Siedleckiej w Siedlcach	206 500 zł
422. Wyższe Seminarium Duchowne Karmelitów Bosych w Poznaniu	15 300 zł
423. Wyższe Seminarium Duchowne Małego Dzieła Boskiej Opatrzności — Orioniści	11 900 zł
424. Wyższe Seminarium Duchowne Najświętszego Serca Pana Jezusa w Drohiczynie	58 500 zł
425. Wyższe Seminarium Duchowne OO. Franciszkanów w Krakowie	81 900 zł
426. Wyższe Seminarium Duchowne OO. Franciszkanów w Łodzi-Łagiewnikach	18 800 zł
427. Wyższe Seminarium Duchowne Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie	40 800 zł
428. Wyższe Seminarium Duchowne Towarzystwa Salezjańskiego w Łądzie n. Wartą	37 000 zł
429. Wyższe Seminarium Duchowne Towarzystwa Salezjańskiego w Łodzi	20 600 zł
430. Wyższe Seminarium Duchowne w Kielcach	129 200 zł
431. Wyższe Seminarium Duchowne w Łodzi	57 400 zł
432. Wyższe Seminarium Duchowne w Łomży	47 200 zł
433. Wyższe Seminarium Duchowne w Łowiczu	69 400 zł
434. Wyższe Seminarium Duchowne w Rzeszowie	150 800 zł
435. Wyższe Seminarium Duchowne Zakonu Paulinów w Krakowie	65 900 zł
436. Wyższe Seminarium Duchowne Zgromadzenia Ducha Świętego w Bydgoszczy	17 600 zł
437. Wyższe Seminarium Duchowne Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Krakowie	27 800 zł
438. Zachodnia Wyższa Szkoła Handlu i Finansów Międzynarodowych im. Jana Pawła II w Zielonej Górze	254 000 zł
439. Zachodniopomorska Szkoła Biznesu w Szczecinie	1 867 100 zł

15

OGŁOSZENIE SĄDU REJONOWEGO W KRAKOWIE

z dnia 14 stycznia 2009 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze w Krakowie Wydział I Cywilny ogłasza, iż przed tut. Sądem z wniosku Roberta Brzoski zamieszkałego w Krakowie, toczy się postępowanie o odtworzenie zaginionego Świadcstwa Dojrzałości Szkoły Chorążych Wojsk Łączności w Legnicy wydanego z datą 24 czerwca 1995 r., nr 13/33/95, stwierdzającego złożenie egzaminu dojrzałości przed Państwową Komisją Egzaminacyjną powołaną przez Kuratora Oświaty w Legnicy.

Sąd wzywa wszystkie osoby i instytucje posiadające jakiegokolwiek informacje w sprawie o nadsyłanie Sądowi na piśmie lub zgłoszenie ustnie do protokołu doniesień co do bezzasadności wniosku Roberta Brzoski w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty ukazania się ogłoszenia.

Sędzia Sądu Rejonowego

Anna Krawczyk

Wydawca: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Redakcja: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa

Skład, druk i kolportaż: Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów — Wydział Wydawnictw i Poligrafii,
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 0-22 694-67-52; faks 0-22 694-62-06

Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581 (czynna w godz. 7³⁰-15³⁰)

www.cokprm.gov.pl

e-mail: dziust@cokprm.gov.pl, wydawnictwa@cokprm.gov.pl

DN 0001 2009 wyd.00

5 900248557258 >

Tłoczono z polecenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Wydział Wydawnictw i Poligrafii, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa